

ค่านิยมที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์

**VIEWER VALUES THAT INFLUENCED THEIR SELECTION
OF THAI PLAYS ON TELEVISION**

ฟ้ารุ่ง ยุติธรรม

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการจัดการทั่วไป

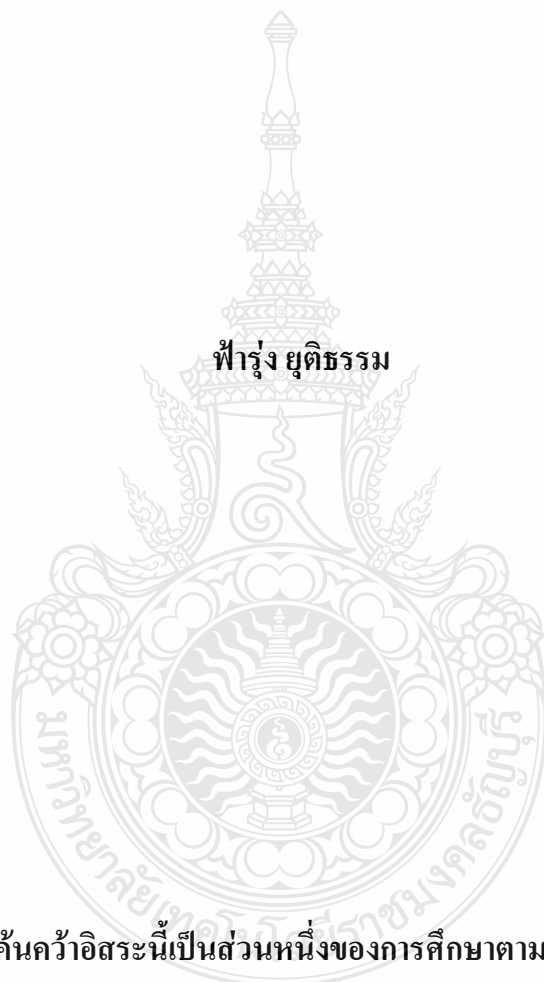
คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2554

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

คำนิยามที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการจัดการทั่วไป

คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2554

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ

ค่านิยมที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทย
ทางโทรทัศน์

Viewer Values that Influenced their Selection of Thai Plays
on Television

ชื่อ - นามสกุล

นางสาวฟ้ารุ่ง ยุติธรรม

วิชาเอก

การจัดการทั่วไป

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภาพร ทินประภา

ปีการศึกษา

2554

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

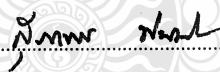
ประธานกรรมการ

(ดร.สวัสดิ์ วรรณรัตน์)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คารณี พิมพ์ช่างทอง)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภาพร ทินประภา)

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อนุมัติการค้นคว้าอิสระฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

คณบดีคณะบริหารธุรกิจ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชนงกรณ์ กุณฑลบุตร)

วันที่ 18 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2555

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ	ค่านิยมที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์
ชื่อ - นามสกุล	นางสาวฟ้ารุ่ง ยุติธรรม
วิชาเอก	การจัดการทั่วไป
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภาพร ทินประภา
ปีการศึกษา	2554

บทคัดย่อ

การค้นคว้าอิสระครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์กลุ่มตัวอย่างในการการวิจัยครั้งนี้เป็นประชาชนทั่วไปในเขตกรุงเทพฯ ฯ และปริมณฑล มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน โดยทำการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีสุ่มแบบสะดวก ทำการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วยค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติอ้างอิงใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วยสถิติแบบ Independent Samples t - test สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระต่อกัน 2 กลุ่ม ค่าสถิติแบบ One-Way ANOVA สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม และวิเคราะห์การพยากรณ์จากสมการถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง Linear Multiple Regression โดยใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยด้านเพศหญิงมีความคิดเห็นด้านประเภทละคร โศกนาฏกรรม ละครตลกขบขัน ละครเขินตึมนินเทิลดราม่า และละครชีวิตจริงรมย์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 กับเพศชายโดยมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศชาย ส่วนด้านอายุ ด้านการศึกษา และด้านรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีความคิดเห็นด้านละครชีวิตจริงรมย์ ละครการ์ตูน ละครตลกขบขัน ละครตลกสยองขวัญ และละครมาตกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ส่วนด้านค่านิยม ทางวัฒนธรรมมีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทละครต่างๆมากที่สุด รองลงมาคือค่านิยมทางสุนทรียภาพ ตามด้วยค่านิยมทางสังคม และค่านิยมทางวัตถุ

Independent Study Title	Viewer Values that Influenced their Selection of Thai Plays on Television
Name - Surname	Miss Farung Yuthithum
Major Subject	General Management
Independent Study Advisor	Assistant Professor Supaporn Tinprapa
Academic Year	2011

ABSTRACT

The purpose of this independent study was to study the values of Thai play viewers that affected their selection of the type of Thai play to watch on television. The sample group in this research was 400 people who lived in Bangkok and suburb area. Questionnaires were used to collect data by convenience sampling method. Statistics used to analyze data were descriptive statistics including Frequency, Percentage, Mean, and Standard Deviation; and inferential statistics including Independent Samples t-test for two independent sample groups, One-Way ANOVA for more than 2 independent sample groups, and forecasting analysis using Linear Multiple Regression at the statistical significance level of 0.05.

The hypothesis testing results found that females and males had different opinions on the play (soap opera) types of tragedy, comedy, sentimental drama, and melodrama at the statistical significance of 0.05. Females had average value higher than males. The difference on age, educational level, and monthly income affected the opinions on the play types of melodrama, action, adventure, horror, and crime at the statistical significance of 0.05. Cultural values were the most influencing in choosing play type followed closely by social values and material values.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ได้สำเร็จลุล่วงอย่างสมบูรณ์ ผู้เขียนขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภาพร ทินประภา เป็นอย่างสูงที่ได้ให้ความกรุณาสละเวลารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยเรื่องนี้ซึ่งได้ให้คำแนะนำถึงประเด็นต่างๆในการศึกษาและชี้แนวทางในการแก้ปัญหา การค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมอันเป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์และสรุปผลการศึกษารวมทั้งการแก้ไข งานให้สมบูรณ์เป็นอย่างยิ่งนอกจากนี้ต้องขอขอบพระคุณดร.สวัสดี วรรณรัตน์และ ผศ.ดร.คารณิ พิมพ์ช่างทอง ซึ่งได้สละเวลาเป็นประธานและกรรมการในการสอบ พร้อมทั้งชี้แนะถึงข้อบกพร่อง ในการทำวิจัยเป็นอย่างดี ให้ความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ บิดาและมารดา รวมถึงทุกคนในครอบครัว ที่ช่วยสนับสนุนในการศึกษาระดับปริญญาโทและเป็นกำลังใจในการทำวิจัยในครั้งนี้ ขอขอบคุณเพื่อน ๆ MBA (การจัดการทั่วไป) และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่าน ที่เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้การสนับสนุนช่วยเหลือและเป็นกำลังใจที่ดี ซึ่งบุคคลที่กล่าวมานี้ ทำให้ผู้วิจัยสามารถทำวิจัยฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ที่ตอบแบบสอบถามทุกท่าน ที่ได้กรุณาสละเวลาในการตอบคำถาม ให้ความร่วมมือและเป็นประโยชน์ในการทำวิจัยในครั้งนี้

คุณประโยชน์และความดีจากงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมนุชาคุณบิดา มารดา ครูและอาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอน ชี้แนะแนวทางที่ดีและมีคุณค่าตลอดมาจนสำเร็จการศึกษาและหากมีข้อผิดพลาดประการใดผู้เขียนขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ฟ้ารุ่ง ยุติธรรม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	2
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	2
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	2
1.5 คำจำกัดความในการวิจัย.....	3
1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
2.1 แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประชากรศาสตร์.....	5
2.2 แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับค่านิยม.....	8
2.3 แนวความคิดและภาพรวมของละครโทรทัศน์.....	16
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	24
3. วิธีดำเนินการวิจัย.....	29
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	29
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	30
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	32
3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
4.1 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	34
4.2 ผลการวิเคราะห์	35
5. สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	99
5.1 สรุปผลการวิจัย	99
5.2 การอภิปรายผลการวิจัย	100
5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย	102
5.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอนาคต	102
บรรณานุกรม	104
ภาคผนวก	108
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	109
ภาคผนวก ข ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ	115
ประวัติผู้เขียน	170

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 แสดงจำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลโดยจำแนกตามเพศ	35
4.2 แสดงจำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลโดยจำแนกตามอายุ	35
4.3 แสดงจำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลโดยจำแนกตามระดับการศึกษา	36
4.4 แสดงจำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลโดยจำแนกตามรายได้ต่อเดือน	36
4.5 แสดงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความคิดเห็นด้านค่านิยมทางสุนทรียภาพ	37
4.6 แสดงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความคิดเห็นด้านค่านิยมทางสังคม	38
4.7 แสดงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความคิดเห็นด้านค่านิยมทางวัฒนธรรม	39
4.8 แสดงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความคิดเห็นด้านค่านิยมทางวัตถุ	40
4.9 แสดงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความคิดเห็นด้านประเภทละคร โศกนาฏกรรม	41
4.10 แสดงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความคิดเห็นด้านประเภทละครตลกขบขัน	42
4.11 แสดงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความคิดเห็นด้านประเภทละครชีวิตรักอิงนิยาย	43
4.12 แสดงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความคิดเห็นด้านประเภทละครเช่นดิเมนเทิลดราม่า	44
4.13 แสดงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความคิดเห็นด้านประเภทละครชีวิตเรียมย์	45
4.14 แสดงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความคิดเห็นด้านประเภทละครการ์ตูน	46

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.15 แสดงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความคิดเห็นด้านประเภทละครตื่นเต้นผจญภัย	47
4.16 แสดงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความคิดเห็นด้านประเภทละครลึกลับสยองขวัญ	48
4.17 แสดงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความคิดเห็นด้านประเภทละครฆาตกรรม	49
4.18 แสดงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความคิดเห็นด้านประเภทละครสืบสวนสอบสวน	50
4.19 แสดงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความคิดเห็นด้านประเภทละครพื้นบ้าน	51
4.20 แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างเพศที่แตกต่างกันมีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์แตกต่างกัน	52
4.21 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างระดับความคิดเห็นที่มีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์จำแนกตามอายุ	54
4.22 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างด้านการเลือกชมประเภทของละครชีวิตเรียมย์ทางโทรทัศน์จำแนกตามอายุ	55
4.23 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างด้านการเลือกชมประเภทของละครการต่อสู้ทางโทรทัศน์จำแนกตามอายุ	56
4.24 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างด้านการเลือกชมประเภทของละครตื่นเต้นผจญภัยทางโทรทัศน์จำแนกตามอายุ	57
4.25 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างด้านการเลือกชมประเภทของละครลึกลับสยองขวัญทางโทรทัศน์จำแนกตามอายุ	58
4.26 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างด้านการเลือกชมประเภทของละครฆาตกรรมทางโทรทัศน์จำแนกตามอายุ	59
4.27 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างด้านการเลือกชมประเภทของละครสืบสวนสอบสวนทางโทรทัศน์จำแนกตามอายุ	60

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.28 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างระดับความคิดเห็นที่มีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์จำแนกตามการศึกษา	61
4.29 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครเช่นดิเมนเทิลดรามาทงโทรทัศน์โดยจำแนกตามระดับการศึกษา	63
4.30 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครชีวิตเรียมย์ทางโทรทัศน์โดยจำแนกตามระดับการศึกษา	64
4.31 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครการต่อสู้ทางโทรทัศน์โดยจำแนกตามระดับการศึกษา	65
4.32 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครคืนฝันผจญภัยทางโทรทัศน์โดยจำแนกตามระดับการศึกษา	66
4.33 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครลึกลับสยองขวัญทางโทรทัศน์โดยจำแนกตามระดับการศึกษา	67
4.34 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครฆาตกรรมทางโทรทัศน์โดยจำแนกตามระดับการศึกษา	68
4.35 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างระดับความคิดเห็นที่มีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	69
4.36 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครชีวิตเรียมย์ทางโทรทัศน์โดยจำแนกตามรายได้ต่อเดือน	70
4.37 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครการต่อสู้ทางโทรทัศน์โดยจำแนกตามรายได้ต่อเดือน	71
4.38 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครคืนฝันผจญภัยทางโทรทัศน์โดยจำแนกตามรายได้ต่อเดือน	72
4.39 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครลึกลับสยองขวัญทางโทรทัศน์โดยจำแนกตามรายได้ต่อเดือน	73
4.40 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครสืบสวนสอบสวนทางโทรทัศน์โดยจำแนกตามรายได้ต่อเดือน	74

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.41 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีผลต่อการเลือกชมประเภทของละคร พื้นบ้านทางโทรทัศน์โดยจำแนกตามรายได้ต่อเดือน	75
4.42 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพล ต่อการเลือกชมประเภทของละคร โศกนาฏกรรมทางโทรทัศน์	78
4.43 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพลต่อ การเลือกชมประเภทของละคร โศกนาฏกรรมทางโทรทัศน์ (\hat{Y}_1)	79
4.44 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพลต่อการ เลือกชมประเภทของละครตลกขบขันทางโทรทัศน์	80
4.45 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพล ต่อการเลือกชมประเภทของละครตลกขบขันทางโทรทัศน์ (\hat{Y}_2)	80
4.46 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพลต่อการ เลือกชมประเภทของละครชีวิตรักอิงนิยายทางโทรทัศน์ (\hat{Y}_3)	81
4.47 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพลต่อการ เลือกชมประเภทของละครชีวิตรักอิงนิยายทางโทรทัศน์ (\hat{Y}_3)	82
4.48 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพล ต่อการเลือกชมประเภทของละครเช่นดิเมนเทิลดรามาทงทางโทรทัศน์ (\hat{Y}_4)	83
4.49 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพลต่อการ เลือกชมประเภทของละครเช่นดิเมนเทิลดรามาทงทางโทรทัศน์ (\hat{Y}_4)	84
4.50 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพล ต่อการเลือกชมประเภทของละครชีวิตเรingersทางโทรทัศน์ (\hat{Y}_5)	85
4.51 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพลต่อการ เลือกชมประเภทของละครชีวิตเรingersทางโทรทัศน์ (\hat{Y}_5)	86
4.52 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพล ต่อการเลือกชมประเภทของละครการต่อสู้ทางโทรทัศน์ (\hat{Y}_6)	87
4.53 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพลต่อการ เลือกชมประเภทของละครการต่อสู้ทางโทรทัศน์ (\hat{Y}_6)	87

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.54 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครต้นตื้นผจญภัยทางโทรทัศน์ (\hat{Y}_7)	88
4.55 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครต้นตื้นผจญภัยทางโทรทัศน์ (\hat{Y}_7)	89
4.56 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครลึกลับสยองขวัญทางโทรทัศน์ (\hat{Y}_8)	90
4.57 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครลึกลับสยองขวัญทางโทรทัศน์ (\hat{Y}_8)	90
4.58 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครฆาตกรรมทางโทรทัศน์ (\hat{Y}_9)	91
4.59 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครฆาตกรรมทางโทรทัศน์ (\hat{Y}_9)	92
4.60 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครสืบสวนสอบสวนทางโทรทัศน์ (\hat{Y}_{10})	93
4.61 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครสืบสวนสอบสวนทางโทรทัศน์ (\hat{Y}_{10})	93
4.62 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครพื้นบ้านทางโทรทัศน์ (\hat{Y}_{11})	94
4.63 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครพื้นบ้านทางโทรทัศน์ (\hat{Y}_{11})	95
4.64 แสดงผลสรุปการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ชมละครไทยที่มีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์	96
4.65 แสดงผลสรุปการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์	96
4.66 สรุปสมการพยากรณ์ค่านิยมที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์	97

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การรับชมรายการทางโทรทัศน์จัดเป็นกิจกรรมนันทนาการประเภทหนึ่งที่จะช่วยให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจ โดยที่เนื้อหาในรายการทางโทรทัศน์มีอยู่หลากหลายนั้น ช่วยส่งเสริมและจัดไว้ให้มีการพัฒนาอารมณ์ คุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นทั้งทางตรงและทางอ้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ รุ่งอรุณ เขียวพุ่มพวง (2550: ออนไลน์) ได้กล่าวถึง การรับชมรายการทางโทรทัศน์นั้นว่า เป็นกิจกรรมนันทนาการเพื่อความบันเทิง ที่ให้คุณค่าพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ และสังคม ส่งเสริมการแสดงออก สร้างมนุษยสัมพันธ์ สร้างความรู้สึกรัก และสะท้อนภาพความเป็นอยู่ของสังคมหรือการดำเนินชีวิตประจำวัน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้ประชาชนใช้ชีวิตประจำวันที่เร่งรีบ แข่งขันกันเพื่อสร้างรายได้และความมั่นคงในชีวิต ซึ่งส่งผลทำให้ประชาชนเกิดภาวะตึงเครียด และต้องหันไปหากิจกรรมนันทนาการเพื่อให้ตนเองรู้สึกผ่อนคลาย ลดความเครียดจากการทำงานซึ่งในปัจจุบันจะเห็นได้ว่า แทบทุกครัวเรือนจะมีเครื่องโทรทัศน์ จากการสำรวจการมีเครื่องรับโทรทัศน์ในครอบครองของครัวเรือนในปี พ.ศ.2546 พบว่า ครัวเรือนที่มีเครื่องรับโทรทัศน์ มีจำนวน 15.2 ล้านครัวเรือน จากจำนวนครัวเรือนที่มีสมาชิกชมรายการโทรทัศน์ทั้งหมด 15.7 ล้าน ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 96.9 โดยเครื่องรับโทรทัศน์ทั่วประเทศมีประมาณ 18.5 ล้านเครื่อง แสดงว่าครัวเรือนหนึ่งมีเครื่องรับโทรทัศน์มากกว่าหนึ่งเครื่อง คือครัวเรือนจะมีเครื่องรับโทรทัศน์ประมาณ 1,215 เครื่องต่อจำนวนหนึ่งพันครัวเรือน (กลุ่มสถิติประชากรและสังคม สำนักเศรษฐกิจและสังคม, 2547: 7) จึงกล่าวได้ว่า การรับชมรายการโทรทัศน์นั้นได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินชีวิตประจำวันที่จะทำให้เกิดความสุข สนุกสนาน เพลิดเพลิน ผ่อนคลาย และกลายเป็นกิจกรรมนันทนาการที่นิยมกันของคนทุกเพศทุกวัยจากการที่สื่อโทรทัศน์เป็นสื่อที่มีองค์ประกอบของการสร้างสรรค์ครบถ้วนทั้งทางภาพ เสียงและการเคลื่อนไหวที่เสมือนจริง จึงสามารถสร้างความสนใจได้สูง อีกทั้งยังสามารถแพร่กระจายข่าวสารได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็ว โทรทัศน์จึงกลายเป็นสื่อมวลชนที่ทำหน้าที่ในการสื่อสารนำสาระต่าง ๆ เช่น เหตุการณ์ ข่าวสาร ความรู้ ความบันเทิง ฯลฯ ไปให้ผู้คนจำนวนมากรับรู้ได้ในเวลาเดียวกัน จึงนับได้ว่าเป็นสื่อที่มีอิทธิพลอย่างมากในสังคมไทย

สำหรับรายการโทรทัศน์ส่วนใหญ่ที่พบเห็นในปัจจุบันจะเน้นให้ความสำคัญบันเทิงเป็นหลักในผังรายการเกือบทุกช่องสถานี จากการสำรวจรายการโทรทัศน์ที่มีผู้รับชมมากที่สุด จากกลุ่มประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป พบว่า รายการบันเทิงเป็นรายการที่มีผู้รับชมมากที่สุดถึง ร้อยละ 51.6 รายการข่าว ร้อยละ 47.2 รายการสารคดีและความรู้ทั่วไป ร้อยละ 0.9 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2547 : ออนไลน์) รายการบันเทิงนั้น มีทั้งรายการบันเทิงประเภทละครหรือภาพยนตร์ รายการบันเทิงประเภทเพลงหรือคอนเสิร์ต และรายการบันเทิงรูปแบบอื่น ๆ เช่น วาไรตี้ ทอล์คโชว์ เกมโชว์ ฯลฯ แต่ที่ผ่านมารายการบันเทิงที่ได้รับความนิยม และถูกจัดมาอยู่ในช่วงเวลาที่ผู้รับชมมากที่สุด (Prime time) เสมอมา คือ รายการบันเทิงประเภทของละคร ในปัจจุบันจะเห็นได้ว่าตามผังช่องรายการของสถานีโทรทัศน์ต่าง ๆ นั้น มีทั้งละครไทยและละครจากต่างประเทศเข้ามาฉายออกอากาศให้เห็นเป็นจำนวนมาก

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นทำให้เกิดความสนใจจะศึกษา ค่านิยมที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์ เพื่อให้การรับชมละครไทยทางโทรทัศน์เป็นกิจกรรมนันทนาการที่สร้างความบันเทิง เพลิดเพลิน ตรงตามค่านิยมของกลุ่มผู้ชม และมีประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์ ที่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมของไทย

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลในด้านความคิดเห็นตามประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์
2. เพื่อศึกษาค่านิยมของบุคคลในการเลือกชมประเภทของละครไทยต่างๆทางโทรทัศน์

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกันมีผลต่อประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์แตกต่างกัน
2. ค่านิยมที่ต่างกันมีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง ค่านิยมที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์ได้กำหนดขอบเขตของงานวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประชาชนในกรุงเทพมหานครฯและปริมณฑลที่เป็นผู้ชมละครไทยทางโทรทัศน์

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่เป็นผู้ชมละครไทยทางโทรทัศน์ เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากสูตร (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2549: 14) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 385 คน ที่ระดับความเชื่อมั่น 95เปอร์เซ็นต์ ผิดพลาดไม่เกิน 5 เปอร์เซ็นต์ การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการเลือกแบบสะดวก (Convenience Sampling) กับผู้ชมละครไทยทางโทรทัศน์ เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจะทำการแจกแบบสอบถามตามห้างสรรพสินค้า และสถานศึกษา ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลจนครบตามจำนวนที่กำหนดไว้

3. พื้นที่ศึกษา คือ เขตกรุงเทพฯและปริมณฑล

4. ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล การศึกษารั้งนี้เริ่มดำเนินการเก็บข้อมูล โดยเริ่มตั้งแต่ 1 ธันวาคม 2554 – 31 มกราคม 2555

1.5 คำจำกัดความในการวิจัย

1. ละครไทย หมายถึง การนำเสนอเรื่องราวของละครของประเทศไทยโดยใช้นักแสดงที่เป็นคนไทยส่วนใหญ่ในการถ่ายทอด ใช้เทคนิคในการนำเสนอ และออกอากาศทางโทรทัศน์

2. ผู้ชม หมายถึง ผู้ที่เฝ้าชมละครไทยทางโทรทัศน์ในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑล

3. ค่านิยม หมายถึง สิ่งที่คุณค่าหรือสมาชิกในสังคมยึดถือ เคยชินเป็นนิสัย แล้วยอมรับไว้ เป็นความรู้สึกรู้สึกนึกคิดเป็นแนวปฏิบัติของตนเอง

4. ค่านิยมทางสุนทรียภาพ หมายถึง ค่านิยมที่ทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจชื่นชมในความงาม และความสัมพันธ์กลมกลืนต่าง ๆ เช่น ธรรมชาติ ศิลปะ ดนตรี ละคร เป็นต้น

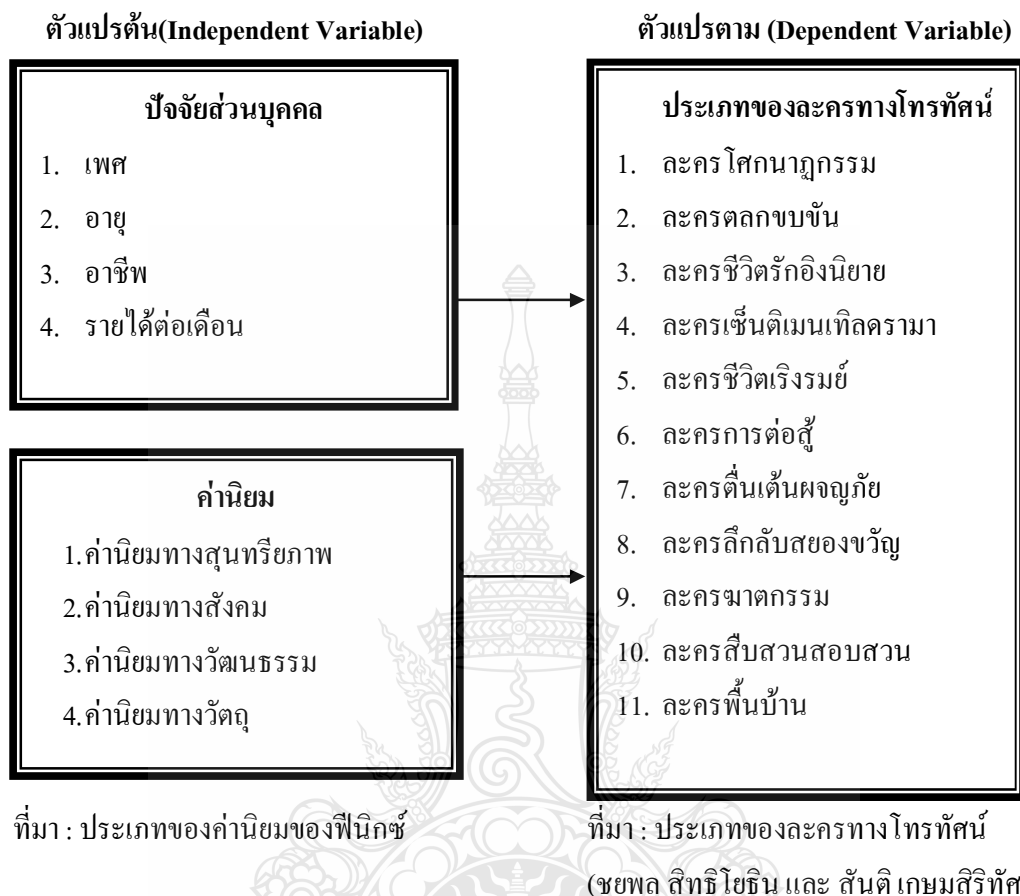
5. ค่านิยมทางสังคม หมายถึง ค่านิยมที่เป็นแรงจูงใจให้บุคคลสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น และเข้าไปมีส่วนร่วมในสังคม เช่น การชอบในเรื่องที่เหมือนกัน วยเดียวกัน เช่น การชมละคร

6. ค่านิยมทางวัฒนธรรม หมายถึง สิ่งดีงามที่สังคมสร้างขึ้นมาแล้วกำหนดให้เป็นสิ่งปฏิบัติยึดถือว่าถูกต้อง ไม่ออกนอกกรอบนอกทาง รวมถึงการแต่งกาย

7. ค่านิยมทางวัตถุ หมายถึง ค่านิยมเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับสิ่งของที่ทำให้บุคคลดูทันสมัยถ้ามีสิ่งของนี้อยู่ ทำให้เป็นที่ยอมรับของสังคม

8. ประเภทของละครทางโทรทัศน์ หมายถึง ละครรูปแบบต่าง ๆ ที่ผู้จัดทางโทรทัศน์พยายามสร้างละครที่ผู้ชมทางโทรทัศน์ต้องการชม สร้างให้ทันสมัยทันสมัย และถูกยอมรับจากสังคมไทย

1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อสถานีโทรทัศน์ภายในประเทศนำเอาผลการวิจัยมาเป็นข้อมูลในการวางแผนให้ตอบสนองความต้องการ ของผู้ชมละคร โทรทัศน์ให้เกิดประโยชน์สูงสุด
2. เพื่อให้ผู้จัดละครไทยใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงบทละครไทยให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมของประเทศไทย
3. เพื่อให้ผู้จัดละครไทยใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงบทละครไทยให้สามารถส่งออกละครไทยที่มีคุณภาพไปนำเสนอต่างประเทศ
4. เพื่อให้ผู้แต่งบทละครได้เข้าถึงสิ่งที่ผู้ชมละครต้องการและนำไปประยุกต์ใช้ในการเขียนบทละครในด้านการสร้างสรรค์สังคมมากขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง “ค่านิยมที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์” ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาแนวความคิดและทฤษฎี รวมถึงผลงานและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้ประกอบการกำหนดสมมติฐาน การกำหนดตัวแปร กรอบแนวความคิด และแนวทางในการดำเนินงานวิจัย โดยได้กำหนดประเด็นในการนำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประชากรศาสตร์
2. แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับค่านิยม
3. แนวความคิดและภาพรวมของละครโทรทัศน์
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประชากรศาสตร์

คำว่า Demography มีรากศัพท์มาจากภาษากรีกสองคำ คือ Demo ซึ่งหมายถึง หมู่คน ประชาชนหรือราษฎร ตรงกับคำว่า “People” ในภาษาอังกฤษ ส่วนคำว่า Graphy ตรงกับคำในภาษาอังกฤษคือ “Writing Up” หรือ “Description” ซึ่งหมายถึง การเขียน การบรรยาย หรือการพรรณนารูปร่างลักษณะ และเทียบได้กับคำว่า “ศาสตร์” ในภาษาไทย ดังนั้นเมื่อรวมคำทั้งสองเข้าด้วยกัน Demography (ประชากรศาสตร์) จึงหมายถึง วิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับประชากรนั่นเองอย่างไรก็ตาม ในระยะเริ่มแรกนักวิชาการส่วนใหญ่ยังไม่ค่อยนิยมใช้คำนี้ จะเห็นได้จากนักวิชาการที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อจะใช้คำว่า “Population Studies” ซึ่งใช้เรียกชื่อเป็นภาษาไทยได้หลากหลาย เช่น “ประชากรวิทยา” “ประชากรวรรณา” “การศึกษาประชากร” หรือ “สารศึกษาประชากร” เป็นต้น ปัจจุบันนักวิชาการทั่วโลกยอมรับว่า “Demography” หรือ “ประชากรศาสตร์” เป็นสาขาวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับประชากรตามขอบเขตและเนื้อหาที่กำหนด (เพ็ญพร ธีระสวัสดิ์, 2540 : ออนไลน์)

สันทัด เสริมศรี (2539 : 6) ได้ให้ความหมายของคำว่าประชากรศาสตร์ว่า เป็นการหาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมนุษย์ในด้านพฤติกรรมทางประชากรและการเปลี่ยนแปลงในปรากฏการณ์ทางประชากร ส่วนวิลเลียม สูดันไชยอนนท์ (ออนไลน์) อธิบายว่าประชากรศาสตร์ หมายถึง ศาสตร์ที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับ ขนาดหรือจำนวนของคนที่มีอยู่ในแต่ละสังคม ภูมิภาค และระดับโลก นอกจากนี้ยังศึกษาเกี่ยวกับการกระจายตัว ของประชากร และองค์ประกอบต่าง ๆ ของประชากร

จากความหมายของประชากรศาสตร์ที่กล่าวมาข้างต้น พอจะสรุปได้ว่า ประชากรศาสตร์หมายถึง การศึกษาถึงขนาดหรือจำนวนของคนที่อยู่ในแต่ละสังคม ภูมิภาค และระดับโลก รวมทั้งศึกษาถึงโครงสร้าง การกระจายตัว และการเปลี่ยนแปลงโดยทั่วไปของประชากร

ทฤษฎีเกี่ยวกับประชากรศาสตร์

ในเรื่องของความแตกต่างกันด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์ได้มีนักวิชาการด้านการตลาดและด้านประชากรศาสตร์นำเสนอทฤษฎีและแนวความคิดไว้ ซึ่งทฤษฎีและแนวความคิดของนักวิชาการทั้งสองแขนงวิชาการนั้นมีหลักการที่เป็นไปในทางเดียวกัน กล่าวคือ นักวิชาการทางการตลาดได้จัดให้ปัจจัยด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ดีเป็นสภาพแวดล้อมทางการตลาดของสินค้าหรือบริการที่มีอิทธิพลกับพฤติกรรมของผู้บริโภคซึ่งนักการตลาดควรจะต้องให้ความสำคัญสนใจศึกษาและติดตามถึงความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา เพื่อนำไปสู่การค้นพบโอกาสและอุปสรรคทางการตลาดด้านต่าง ๆ ได้

ลักษณะประชากรศาสตร์และการเปลี่ยนแปลงไปของลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่กล่าวมาข้างต้นเป็นเพียงตัวอย่างบางส่วนที่ยกขึ้นมาแสดงไว้เท่านั้นซึ่งในภาคธุรกิจอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์สินค้าและบริการต่าง ๆ นั้น นักการตลาดจำเป็นต้องทำการศึกษาปัจจัยลักษณะประชากรศาสตร์และการเปลี่ยนแปลงไปของลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้บริโภคสินค้าและบริการอย่างละเอียดเพื่อที่จะวางกลยุทธ์ทำการตลาดสินค้าและบริการต่าง ๆ เหล่านั้นได้อย่างเหมาะสม

ชุดาภา ปุณณะหิตานนท์ (2541 : 15 - 16) นำเสนอทฤษฎีและแนวความคิดเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากรศาสตร์กับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อสารมวลชนของผู้รับสาร โดยแนวความคิดดังกล่าวมีความเชื่อว่า คนที่มีปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมที่แตกต่างกันไป ซึ่งการสื่อสารก็จัดเป็นพฤติกรรมสำคัญอย่างหนึ่งของมนุษย์ ดังนั้น นักวิชาการสื่อสารบางกลุ่มเชื่อว่า บุคคลที่อยู่ในแต่ละกลุ่มประชากรย่อมจะมีกิจกรรมและการดำเนินชีวิตตลอดจนการมีเวลาว่างต่างกัน จากผลการวิจัยที่ผ่านมาพบว่าปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับสารจากสื่อมวลชน ดังนี้ คือ

1. เพศ พบว่ามีความแตกต่างระหว่างเพศหญิงและเพศชาย คือเพศหญิงใช้เวลาในการดูโทรทัศน์และฟังวิทยุมากกว่าเพศชาย โดยนิยมดูรายการละคร ในขณะที่เพศชายนิยมอ่านหนังสือพิมพ์มากกว่า หากดูโทรทัศน์เพศชายมักนิยมดูรายการข่าวและกีฬา

2. อายุ พบว่าในวัยเด็กจะดูโทรทัศน์และฟังวิทยุมากกว่าสื่ออื่น ๆ และจะใช้สื่อเพื่อความบันเทิง เช่น การ์ตูน เพลง วิทยุ และวิทยุหนุ่มสาวจะใช้สื่อเพื่อความบันเทิงโดยจะฟังเพลงตามสมัยนิยม

มากกว่าดูโทรทัศน์มากพอ ๆ กัน แต่เมื่อถึงช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป ปริมาณการอ่านหนังสือพิมพ์จะลดลง และเมื่อถึงวัยเกษียณอายุทำงาน 55-60 ปี ปริมาณการดูโทรทัศน์จะเพิ่มขึ้น

3. การศึกษา พบว่าการศึกษามีความสัมพันธ์ค่อนข้างสูงกับตัวแปรซึ่งเกี่ยวข้องกับการรับสารซึ่งคอนสตรัคและคณะอธิบายว่าการเลือกเปิดรับสื่อมวลชนและระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการเปิดรับข่าวสารและเรื่องเกี่ยวกับสาธารณชน และมีความสัมพันธ์ในทางลบกับการเปิดรับเนื้อหาด้านบันเทิงจากสื่อ และคนที่มีการศึกษาน้อยฟังวิทยุมากกว่าคนที่มีการศึกษาสูง

4. รายได้ พบว่ามีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสื่อมวลชน พบว่าผู้มีรายได้สูงมักนิยมเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์และเนื้อหาที่ค่อนข้างหนัก ไม่ค่อยสนใจเนื้อหาด้านบันเทิง พบว่าคนที่มีความฐานะดีและมีการศึกษาพบว่า คนที่มีความฐานะดีและมีการศึกษาสูงเป็นกลุ่มคนที่ได้รับเนื้อหาสาระจากสื่อมวลชนมากที่สุด

นอกจากนี้ ปรมา สตะเวทิน (2540 : 105) ยังได้นำเสนอทฤษฎีแนวความคิดในเรื่องของลักษณะทางประชากรศาสตร์ไว้อีกด้วย โดยได้กล่าวไว้ว่าคนที่มีความแตกต่างทางประชากรศาสตร์ต่างกัน จะมีลักษณะทางจิตวิทยาต่างกัน โดยวิเคราะห์จากปัจจัย ดังนี้

1. เพศ (Sex) ความแตกต่างทางเพศ ทำให้บุคลลมีพฤติกรรมของการติดต่อสื่อสารต่างกัน คือ เพศหญิงมีแนวโน้ม มีความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารมากกว่าเพศชาย ในขณะที่เพศชายไม่ได้มีความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่มีความต้องการที่จะสร้างความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นจากการรับและส่งข่าวสารนั้นด้วย (Willo; Goldhabers; & Yates. 1980)

2. อายุ (Age) เป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความแตกต่างกันในเรื่องของความคิดและพฤติกรรม คนที่อายุน้อยมักจะมีความคิดเสรีนิยม ยึดถืออุดมการณ์และมองโลกในแง่ดีมากกว่าคนที่อายุมาก ในขณะที่คนที่อายุมากมักจะมีความคิดที่อนุรักษ์นิยม ยึดถือการปฏิบัติ ระมัดระวัง มองโลกในแง่ร้ายกว่าคนที่อายุน้อย เนื่องมาจากผ่านประสบการณ์ชีวิตที่แตกต่างกัน ลักษณะการใช้สื่อมวลชนก็ต่างกัน คนที่มีอายุมากมักจะใช้สื่อเพื่อแสวงหาข่าวสารหนัก ๆ มากกว่าความบันเทิง

3. การศึกษา (Education) เป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความคิด ค่านิยม ทศนคติและพฤติกรรมแตกต่างกัน คนที่มีการศึกษาสูงจะได้เปรียบอย่างมากในการเป็นผู้รับสารที่ดี เพราะเป็นผู้มีความกว้างขวางและเข้าใจสารได้ดี แต่จะเป็นคนที่ไม่เชื่ออะไรง่าย ๆ ถ้าไม่มีหลักฐานหรือเหตุผลเพียงพอ ในขณะที่คนมีการศึกษาน้อยมักจะใช้สื่อประเภทวิทยุ โทรทัศน์และภาพยนตร์ หากผู้มีการศึกษาสูงมีเวลาว่างพอก็จะใช้สื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์ แต่หากมีเวลาจำกัดก็มักจะแสวงหาข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์มากกว่าประเภทอื่น

4. สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ (Social and Economic Status) ประกอบด้วย อาชีพ รายได้ เชื้อชาติ ภูมิหลังทางครอบครัว และสถานภาพทางสังคมของบุคคลมีอิทธิพลอย่างสำคัญต่อ พฤติกรรมของผู้รับสารที่มีต่อผู้ส่งสาร เพราะแต่ละคนมีวัฒนธรรม ประสบการณ์ ทักษะ ค่านิยมและ เป้าหมายที่ต่างกัน

จากแนวคิดและทฤษฎีที่กล่าวมาข้างต้น ได้นำกรอบแนวความคิดนี้มาใช้เป็นแนวทางในการค้นหาคำตอบในเรื่องเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ โดยเฉลี่ย ต่อเดือนของผู้ชมละครว่า ผู้ชมละครไทยที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันจะมีผลต่อการ เลือกรับชมประเภทของละครแตกต่างกันหรือไม่และแตกต่างกันอย่างไร

2.2 แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับค่านิยม

ความหมายของค่านิยม

ค่านิยมมีความหมายในมุมมองที่แตกต่างกันไปหลาย ๆ ด้าน ทั้งด้านปรัชญา สังคมศึกษา และ จิตวิทยา ค่านิยมเป็นสิ่งที่บุคคลหรือสมาชิกในสังคมยึดถือ และยอมรับว่าเป็นสิ่งที่มีความหมาย มีความสำคัญสำหรับตน และยอมรับเอาเป็นเป้าหมายมาตรฐานและอุดมคติในชีวิตตน (Woodruff. 1952) เป็นสิ่งที่มาก่อนความต้องการ เป็นเรื่องของจิตใจและเป็นสิ่งที่มองไม่เห็น (Garrett. 1961: 573) ค่านิยมมีความเกี่ยวข้องกับทัศนคติและทำหน้าที่เป็นเกณฑ์ในใจที่บุคคลใช้ตัดสินในสิ่งที่พึงปรารถนา ใช้เป็น เกณฑ์ในการเลือกกำหนดการกระทำในสิ่งที่เห็นว่าถูกต้องเหมาะสม (McDonald. 1963: 280-281) ค่านิยม เป็นทัศนคติและความเชื่อที่ฝังลึกในชีวิตของบุคคล และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล (Miller. 1965: 100, Rokeach, 1969) เป็นความชื่นชอบ หรือเป้าหมายที่เป็นอุดมการณ์และวิถีทางของชีวิต (Nunnally. 1978) ค่านิยม หมายถึง สิ่งที่คนสนใจปรารถนาจะได้และอยากจะเป็น ไพฑูรย์ เกรือแก้ว (2518 : 67) เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของสมาชิกในสังคมและสังคมจะเป็นไปในทิศทางใดย่อมขึ้นอยู่กับ ค่านิยมของสังคมนั้นเป็นสำคัญ, อานนท์ อากาภิรม (2527 : 24) ค่านิยม เป็นความเชื่อของบุคคล เห็นว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่าควรแก่การกระทำที่จะนำมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติ (อรุณ รัชธรรม, 2540 : 113, ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2543 : 127)

ความสำคัญของค่านิยม

ทัศนีย์ ทองสว่าง (2537: 63-64) ได้กล่าวถึงความสำคัญของค่านิยมไว้ ดังนี้

1. ค่านิยมเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของคนในสังคม สังคมจะเจริญก้าวหน้าหรือเสื่อมถอย ขึ้นอยู่กับค่านิยมของคนในสังคมนั้น ๆ ด้วยเหตุนี้การสร้างค่านิยมที่ถูกต้องและเหมาะสมจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในสังคม การปลูกฝังให้บุคคลรู้จักคุณค่าของความเป็นมนุษย์ เช่น การปลูกฝังให้มี

ความรัก ความเห็นอกเห็นใจช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ไม่เอาเปรียบซึ่งกันและกัน รู้จักรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตน เป็นต้น ผู้นำในการสร้างค่านิยมที่ถูกต้องในสังคมไทย ได้แก่ ครอบครัว ผู้ใหญ่บ้านกำนัน ผู้นำทางศาสนาต่าง ๆ ผู้บริหารประเทศ ข้าราชการ นายทุนและปัญญาชน ฯลฯ

2. ค่านิยมมีความสำคัญมากและมีผลกระทบต่อความเจริญและความเสื่อมของสังคมตลอดความมั่นคงของชาติ กล่าวคือ สังคมที่มีค่านิยมที่เหมาะสมถูกต้อง เช่น ซื่อสัตย์ ความขยันหมั่นเพียร ความเสียสละ ความมีระเบียบวินัย ความสามัคคี ฯลฯ สังคมนั้นย่อมจะมีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ส่วนสังคมใดที่มีค่านิยมไม่เหมาะสม เช่น ขาดความสามัคคีกลมเกลียวเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเล่นการพนัน ขาดระเบียบวินัย เกียจคร้านการงาน ฯลฯ สังคมนั้นจะเสื่อมลงและเป็นอันตรายต่อความความมั่นคงของประเทศชาติได้

3. ค่านิยมมีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะค่านิยมบางอย่างได้สร้างแกนของวัฒนธรรม เช่น ค่านิยมความรักอิสรภาพของคนไทยซึ่งมีมาตั้งแต่สมัยโบราณ ทำให้ชาติไทยรักษาความเป็นเอกราชมาได้จนถึงปัจจุบัน ความอิสระเสรีจึงเป็นแกนของวัฒนธรรมไทย

4. ค่านิยมบางอย่างจะขึ้นอยู่กับลักษณะและสภาพแวดล้อมทางสังคมเมื่อสภาพของสังคมเปลี่ยนแปลงไปด้วย เช่น ในสมัยก่อนคนไทยสร้างวัดเพราะวัดเป็นศูนย์รวมพลังทางด้านจิตใจของสังคม เป็นสโมสรชาวบ้าน เป็นศูนย์กลางการเมืองการปกครอง เป็นศูนย์กลางศิลปวัฒนธรรมของชาติเป็นต้น ปัจจุบันสภาพสังคมเปลี่ยนไปจากเดิมเนื่องจากอิทธิพลของอารยธรรมตะวันตกได้เผยแพร่เข้ามาหลายอย่าง โดยเฉพาะวัฒนธรรมทางวัตถุ มีการสร้าง โรงเรียน โรงพยาบาล สโมสรข้าราชการ ศาลาประชาคม พิพิธภัณฑ์ ฯลฯ ค่านิยมในการสร้างวัดจึงเปลี่ยนไปกล่าวคือ คนไทยสมัยปัจจุบันนิยมสร้างโรงเรียนและโรงพยาบาลแทนวัด เป็นต้น

ฤกษ์ชัย คุณูปการ (2539: 82-83) ได้กล่าวไว้ว่า ค่านิยมมีบทบาทเป็นมาตรฐานในการดำเนินชีวิตของบุคคล 2 ประการ คือ

1. ค่านิยมเป็นมาตรฐานความเชื่อ บุคคลใช้ค่านิยมเป็นพื้นฐานในการสร้างความเชื่อต่อสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีเรื่องความคิด อารมณ์ ความรู้สึก และเจตคติ เป็นองค์ประกอบในการตัดสินใจคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้น ค่านิยมเกี่ยวข้องกับความคิด หมายถึง บุคคลมีค่านิยมสิ่งหนึ่งไปในทิศทางใดก็แสดงว่าเขามีความคิดที่ควรประพฤติปฏิบัติในทิศทางนั้น ทำนองเดียวกันค่านิยมเกี่ยวข้องกับจิตใจ หมายถึงบุคคลมีค่านิยมต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดก็แสดงว่าเขามีอารมณ์ความรู้สึกและเจตคติไปในทิศทางนั้นด้วย ดังนั้นเมื่อบุคคลทราบค่านิยมของผู้อื่นชัดเจนมากเพียงใดแสดงว่าเขาสามารถเรียนรู้ผู้อื่น ได้ชัดเจนมาเพียงนั้น

2. ค่านิยมเป็นมาตรฐานความประพฤติ บุคคลมักใช้ค่านิยมเป็นเป้าหมายในการตัดสินใจว่าควรประพฤติปฏิบัติหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างไรจึงจะเหมาะสมหรือมีคุณค่า

เทพนม เมืองแมน และสวิง สุวรรณ (2540: 9) ได้กล่าวถึงค่านิยมเป็นองค์ประกอบสำคัญสิ่งหนึ่งในด้านจิตวิทยาของบุคคล ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการแสดงออก ค่านิยมเป็นกระบวนการทางความคิดของบุคคลที่เป็นตัวกำหนด ตัวตัดสิน ซึ่งนำไปสู่การปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นการปฏิบัติที่ถูกต้องหรือไม่ถูกต้องก็ได้ บทบาทของค่านิยมมี 2 ประการ คือ หนึ่ง เป็นมาตรฐานที่จะนำทางเพื่อเป็นแนวทางให้ บุคคลประพฤติปฏิบัติ ประเมินผลว่าสิ่งใดดีไม่ดี และสอง จะทำหน้าที่กระตุ้นเพื่อให้เกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติ ตลอดจนเสริมสร้างทัศนคติความสนใจและความตั้งใจ ซึ่งจะไปสู่การแสดงพฤติกรรมที่สอดคล้องกับค่านิยมนั้นในที่สุด

จากความสำคัญของค่านิยมที่กล่าวมาข้างต้น พอจะสรุปได้ว่า ค่านิยมจะเป็นแรงจูงใจและเป็นตัวกำหนดให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมในสิ่งที่ตนเองสนใจ

ทฤษฎีเกี่ยวกับค่านิยม

ค่านิยมเป็นความเชื่ออย่างหนึ่งที่มีลักษณะยั่งยืนถาวร ซึ่งเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติ หรือเป็นเป้าหมายในการดำเนินชีวิต เป็นสิ่งที่ตนเองและสังคมเห็นดีเห็นชอบสมควรที่จะยึดถือปฏิบัติ Rokeach (1969) ได้สร้างกรอบทฤษฎีจากฐานคติค่านิยมโดยเสนอแนวคิดวาค่านิยมของมนุษย์ตั้งอยู่บนฐานคติเกี่ยวกับธรรมชาติ แห่งค่านิยมของมนุษย์ 5 ประการดังนี้

1. จำนวนของ “ค่านิยม” ที่แต่ละคนนั้นอยู่ในส่วนที่นับและศึกษาได้
2. ความแตกต่างของค่านิยมแสดงออกเป็นระดับ (Degree) ค่านิยม แรงจูงใจ ทัศนคติ ความสนใจ ความตั้งใจ หรือความคาดหวังการกระทำที่มุ่งต่อสิ่งที่นิยมนผลย้อนกลับ
3. ค่านิยมต่าง ๆ สามารถนำมาจัดรวมกันเข้าเป็นระบบค่านิยมได้ (Value System)
4. ค่านิยมของมนุษย์สามารถจะสืบสาวไปถึงวัฒนธรรม สังคม และสถาบันสังคมต่าง ๆ ไปจนถึงบุคลิกภาพได้ สิ่งเหล่านี้อาจถือได้ว่าเป็นบ่อเกิดของค่านิยม
5. ผลที่ตามมาถือวาค่านิยมของมนุษย์แสดงออกทางทัศนคติและพฤติกรรมของมนุษย์ในเกือบทุกรูปแบบ ที่นักสังคมสงเคราะห์สนใจ

จากแนวคิดของ Rokeach แสดงให้เห็นวาค่านิยมของบุคคลเป็นสิ่งที่เป็น ไปได้และสามารถวัดออกมาให้เห็นระดับและความแตกต่างของค่านิยมของแต่ละบุคคลหรือแต่ละสังคมในรูปของระบบค่านิยม และยังสามารถทำนายถึงวัฒนธรรม ประเพณีของกลุ่มสังคมบุคลิกภาพหรือทัศนคติและพฤติกรรมของบุคคลได้ Bellanca (1975: 16, 64-67) มีความเห็นสอดคล้องกับแนวคิดของ Rokeach โดยมองค่านิยมที่ส่วนบุคคล จึงอธิบายวาค่านิยมก่อให้เกิดความรู้สึกที่มั่นคงและลำดับการ

คิดในการตัดสินใจแก้ปัญหาอยู่ในทิศทางที่เหมาะสมตามความต้องการของบุคคล ค่านิยมเป็น ขบวนการที่แยกไม่ออกจากความคิดและความรู้สึกโดยที่ความคิด (Thinking) เป็นขบวนการแก้ปัญหา (Problem Solving) ค่านิยม (Value) เป็นขบวนการตัดสินใจที่สำคัญ (Deciding Important) ความรู้สึก (Feeling) เป็นขบวนการยอมรับอย่างสมัครใจ (Accepting Inclination)

ประเภทของค่านิยม

สแปรงเจอร์ (ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา. 2523: 48; อ้างอิงจาก Spranger. 1989) แบ่ง ค่านิยมออกเป็น 6 ประเภท คือ

1. ค่านิยมทางวิชาการ หมายถึง ค่านิยมที่เป็นแรงจูงใจให้บุคคลต้องการศึกษาหาความรู้ซึ่ง อาจกระทำโดยการทดลองทางวิทยาศาสตร์ การค้นคว้าวิจัยหรือการใช้เหตุผลทางตรรกศาสตร์เพื่อ รวบรวมความรู้ต่าง ๆ เข้ากลุ่มเป็นระบบ พวกนี้มักเป็นนักปราชญ์ หรือนักวิทยาศาสตร์ เป็นต้น

2. ค่านิยมทางเศรษฐกิจ หมายถึง ค่านิยมที่เป็นแรงจูงใจให้บุคคลมีความพึงพอใจที่แสวงหา สิ่งที่อำนวยความสะดวกสบายความมั่นคง มุ่งสนใจที่อำนวยความสะดวก พวกนี้มักเป็น นักธุรกิจนัก อุตสาหกรรม นักการตลาดนักการค้า เป็นต้น

3. ค่านิยมทางสุนทรียภาพ หมายถึง ค่านิยมที่ทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจชื่นชมในความ งาม และความสัมพันธ์กลมกลืนต่าง ๆ เช่น ธรรมชาติ ศิลปะ ดนตรี เป็นต้น

4. ค่านิยมทางสังคม หมายถึง ค่านิยมที่เป็นแรงจูงใจให้บุคคลสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่นและเข้า ไปมีส่วนร่วมในสังคม บุคคลพวกนี้มีจุดมุ่งหมายอยู่ที่บุคคลอื่น จึงมักเป็นบุคคลที่มีความรักในเพื่อน มนุษย์ มีความเอาใจใส่กับความสุข สวัสดิภาพของเพื่อนมนุษย์และสังคมส่วนรวม บุคคลพวกนี้มัก ได้แก่ ผู้ที่ทำงานด้านสังคมสงเคราะห์ หรือทำงานเกี่ยวกับกิจการด้านบริการสังคม เป็นต้น

5. ค่านิยมทางการเมือง หมายถึง ค่านิยมที่เป็นแรงจูงใจให้บุคคลแสวงหาอำนาจ อิทธิพล ชื่อเสียง ขอบแข่งขัน หรือค้ำจุนต่อผู้ ชอบที่จะเป็นผู้นำในกิจกรรมต่าง ๆ บุคคลพวกนี้จึงได้แก่ นักการเมือง นักการปกครอง เป็นต้น

6. ค่านิยมทางศาสนา หมายถึง ค่านิยมที่ทำให้บุคคลสนใจในเรื่องปรัชญาของชีวิตสิ่ง สักดิ์สิทธิ์ ความดีงามและแนวทางในการดำเนินชีวิต เพื่อที่จะพบกับความสุข หรือจุดหมายอันสูงสุด ตามหลักศาสนา บุคคลพวกนี้จึงมักได้แก่ พวกนักบวชในศาสนาต่าง ๆ เป็นต้น

Rokeach.(1968) แบ่งค่านิยมออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ ค่านิยมปลายทางและค่านิยมที่ เป็นวิถีปฏิบัติโดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ค่านิยมปลายทาง (Terminal Values) เรียงความสำคัญจากผลการศึกษา นักศึกษาชาว อเมริกา ค่านิยมที่สำคัญมีอยู่ 18 อย่าง ดังนี้

- 1.1 ความสุขสบายในชีวิต (A Comfortable Life)
- 1.2 การใช้ชีวิตที่ตื่นเต้น (An Exciting Life)
- 1.3 ความรู้สึกภาคภูมิใจในความสำเร็จ (A Sense of Accomplishment)
- 1.4 ความสงบสันติสุขของโลก (A World of Peace)
- 1.5 ความเป็นผู้มีสุนทรียภาพ (A World of Beauty)
- 1.6 ความเสมอภาค (Equality)
- 1.7 ความมั่นคงในครอบครัว (Family Security)
- 1.8 ความมีเสรีภาพ (Freedom)
- 1.9 ความสุข (Happiness)
- 1.10 ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในกลุ่ม (Inner Harmony)
- 1.11 ความพร้อมด้านความรัก (Mature Love)
- 1.12 ความมั่นคงของประเทศชาติ (National Security)
- 1.13 การใช้ชีวิตตามสบาย (Pleasure)
- 1.14 ความอยู่รอด (Salvation)
- 1.15 การเคารพตนเอง (Self-Respect)
- 1.16 การได้รับการยอมรับในสังคม (Social Recognition)
- 1.17 การมีมิตรแท้ (True Friendship)
- 1.18 ความรอบรู้ (Wisdom)

2. ค่านิยมที่เป็นวิถีปฏิบัติหรือค่านิยมที่เป็นเครื่องมือในการปฏิบัติ นำไปสู่ความสำเร็จใน
จุดหมายปลายทาง ซึ่งเรียงลำดับความสำคัญ 18 อย่างดังนี้

- 2.1 ความทะเยอทะยาน (Ambitions)
- 2.2 การยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น (Broadminded)
- 2.3 ความสามารถ (Capable)
- 2.4 ความสนุกสนาน (Cheerful)
- 2.5 ความสะอาด (Clean)
- 2.6 ความกล้าหาญ (Courageous)
- 2.7 การรู้จักให้อภัย (Forgiving)
- 2.8 การช่วยเหลือเกื้อกูล (Helpful)
- 2.9 ความซื่อสัตย์ (Honest)

- 2.10 ความคิดจินตนาการ (Imaginative)
- 2.11 การพึ่งพาตนเอง (Independent)
- 2.12 ความเฉลียวฉลาด (Intellectual)
- 2.13 ความมีเหตุผล (Logical)
- 2.14 ความรัก (Love)
- 2.15 ความเชื่อฟัง (Obedient)
- 2.16 ความสุภาพ (Polite)
- 2.17 ความรับผิดชอบ (Responsibility)
- 2.18 การรู้จักควบคุมตนเอง (Self-Controlled)

การเกิดค่านิยม

ค่านิยมเกิดจากประสบการณ์ที่ได้รับการตรวจสอบแล้ว และการคิดรอบคอบ การวิเคราะห์อย่างถี่ถ้วน ถึงผลที่จะตามมาในชีวิต (พนัส หันนาคินทร์, 2520) หรือ เกิดจากผลผลิตของวัฒนธรรม สังคม สถาบัน รวมทั้งแรงผลักดันส่วนบุคคลที่ต่างก็มีอิทธิพลในการปั้นแต่ง ค่านิยมขึ้นมาทั้งสิ้น (สุนทรี โคมิน และสนิท สมักรการ, 2522: 35)

การวัดค่านิยม

การที่จะทราบว่าคนเราหรือสังคมมีค่านิยมอย่างไร จะสังเกตได้จากพฤติกรรม 4 ประการ คือ

1. การเลือกทำอย่างใดอย่างหนึ่งในชีวิตประจำวันของบุคคลในสังคมนั้น ๆ
2. ความสนใจในเรื่องต่าง ๆ ของบุคคลในสังคม
3. ความคิดเห็นของคนในแต่ละสังคม ที่แสดงออกในลักษณะของการเขียน การแสดงความคิดเห็น ซึ่งแสดงให้เห็นถึงหลักการ อุดมการณ์ ตามค่านิยมของผู้เขียน หรือผู้แสดงความคิดเห็นนั้น
4. การสัมมนาของบุคคล โดยทั่วไป ตลอดถึงกิจกรรมต่าง ๆ ประจำวัน Nunnally. (1978) กล่าวว่าการศึกษาหรือการวัดค่านิยม ก็มีลักษณะคล้ายคลึงกับการวัดความสนใจ หรือแม้แต่เจตคติ ทั้งนี้ เพราะค่านิยม ความสนใจ และเจตคติมีลักษณะใกล้เคียงกันถึงแม้จะไม่ใช่ออย่างเดียวกันก็ตาม แม้เครื่องมือ (Instrument) ที่ใช้วัดความสนใจหรือเจตคติ ก็สามารถนำมาใช้กับการวัดค่านิยม โดยเฉพาะเครื่องมือประเภทมาตรส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เครื่องมือที่นิยมใช้กับเรื่องดังกล่าวได้ดี เนื่องจากค่านิยมเป็นความเชื่อที่สังคมเห็นว่าดี-เลว มีความสำคัญ-ไม่สำคัญ พึงปรารถนา-ไม่พึงปรารถนาเห็นคุณค่า-ไม่เห็นคุณค่า เป้าหมายที่จะวัดควรพิจารณาให้วิธีดำเนินการวัดจึงควรเริ่มดังนี้ (ล้วน และอังคณา สายยศ, 2543: 141-142)

1. กำหนดคำนิยามที่จะวัด ขั้นนี้ผู้จะวัดคำนิยามจะต้องกำหนดคำนิยามที่จะวัดให้ชัดเจนก่อนว่าจะวัดคำนิยามอะไร

2. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ก็คือการศึกษานิยามที่กำหนดไว้แล้ว ว่ามีความหมายอย่างไรมีทฤษฎี มีการศึกษาวิจัยค้นคว้าเกี่ยวกับคำนิยามที่กำหนดแล้วอย่างไรบ้าง

3. นิยามคำนิยามที่กำหนด การนิยามก็คือการล้อมกรอบความหมายของคำนิยามที่จะศึกษาว่ามีความหมายอย่างไร มีลักษณะอย่างไร ในขั้นนี้จะต้องนิยามให้กระจ่างชัด ไม่เช่นนั้นแล้วจะไม่สามารถสร้างเครื่องมือวัดคำนิยามนั้นได้อย่างเที่ยงตรงตามต้องการ

4. เลือกแบบการสร้างเครื่องมือ ในการสร้างเครื่องมือวัดคำนิยามสามารถทำได้หลายรูปแบบเช่น

4.1 การสัมภาษณ์ หมายถึง การพูดคุยกันอย่างมีจุดหมาย ถ้าเป็นการวัดคำนิยามใด คำนิยามหนึ่งจะต้องพยายามสร้างคำถามพอที่จะวัดคำนิยามนั้น ได้ซึ่งต้องทดลองก่อน และผู้ใช้แบบสอบถามก็จะต้องฝึกไว้อย่างดี จุดอ่อนของแบบวัดลักษณะนี้อยู่ที่ผู้ตอบชอบแสดงความการตอบอย่างตรงไปตรงมาหรือไม่ ถ้าผู้ที่ถูกสัมภาษณ์ไม่ชอบพูดจะได้ข้อมูลลำบาก

4.2 การสังเกต หมายถึง การเฝ้ามองดูสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างมีจุดหมายวิธีนี้จะได้รับความจริงค่อนข้างสูง แต่ต้องมีข้อตกลงว่า ผู้ถูกสังเกตต้องแสดงพฤติกรรมความเป็นจริงออกมาการสังเกตที่ดีจะต้องใช้เวลาจำกัด ใช้แบบตรวจสอบรายการที่ทำไว้สำหรับสังเกตคำนิยามนั้น โดยเฉพาะพฤติกรรมในแบบตรวจสอบรายการควรเป็นตัวอย่างเป็นของพฤติกรรมคำนิยามนั้น ๆ ได้อย่างดี ไม่ควรมีจำนวนข้อไว้สังเกตมากนักและการสังเกตที่ดีไม่ควรให้ผู้ถูกสังเกตรู้ตัว เพื่อป้องกันความบกพร่องมักจะทำการสังเกต 2 คน ต่อผู้ถูกสังเกต 1 คน แล้วนำผลมาเปรียบเทียบกัน ถ้าผลการสังเกตของผู้ทำการสังเกต 2 คนสอดคล้องกันแสดงว่าผลการสังเกตใช้ได้ แต่ต้องแน่ใจว่าผู้สังเกตทั้งสองมีการรับรู้เป็นปกติทั้งคู่

4.3 แบบรายงานตนเองหรือแบบสอบถาม เครื่องมือแบบนี้มีการออกแบบหลายอย่างอาจเป็นภาษาหรือภาพ มีตัวเร้าเป็นคำถาม หรือเป็นสถานการณ์ แล้วพยายามให้ผู้สอบแสดงความรู้สึกตนเองออกมาโดยการเขียนตอบ จากตัวเร้าหรือคำถามเหล่านั้น ซึ่งจะมีรูปแบบต่าง ๆ แล้วแต่ผู้ต้องการวัดคิดแบบของการวัดนั้น ๆ

5. เขียนข้อสอบวัดคำนิยามตามแบบ ผู้สร้างข้อสอบจะต้องเลือกแบบของการเขียนคำถามและคำตอบให้ดีก่อน เมื่อเลือกได้แบบใดก็เอาไปเขียนเป็นลักษณะข้อคำถามและคำตอบในคำนิยามนั้น และในการเขียนข้อสอบจะต้องสร้างกฎเกณฑ์การให้คะแนนไว้ด้วยว่าจะให้คะแนนการตอบแต่ละอย่างเท่าไร

6. ตรวจสอบข้อความ ขั้นนี้เป็นขั้นตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขเบื้องต้น โดยพิจารณาว่าข้อคำถาม สถานการณ์ ตลอดจนคำตอบกระจ่างชัดเจนสามารถวัดค่านิยมนั้นได้หรือไม่ ถ้ามีผู้ชำนาญด้านค่านิยมนั้นช่วยตรวจสอบก็จะเป็นการช่วยตรวจสอบว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ ไม่แน่ใจวัดไม่ได้ และควรเพิ่มเติมคำถามว่าควรแก้ไขอย่างไรไว้ด้วย เพื่อผู้ตรวจสอบจะได้เสนอความคิดเห็นเพื่อจะทำให้ข้อสอบข้อนั้นมีคุณภาพเบื้องต้นดีขึ้น การพิจารณาเอาความคิดเห็นส่วนใหญ่เป็นเกณฑ์ นั่นคือถ้าข้อคำถามนั้นมีผลการตรวจสอบเบื้องต้นเห็นได้ว่าสามารถวัดค่านิยมนั้นได้เกิน 50 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป ควรนำมาทดลองได้

7. ศึกษาคำอำนาจจำแนกรายข้อ ขั้นนี้เพื่อจะดูว่าข้อคำถามแต่ละข้อจำแนกผู้ที่มีค่านิยมกับผู้ที่ไม่มีความนิยมได้หรือไม่ ถ้าคำอำนาจจำแนกสูงแสดงว่าจำแนกได้จึงควรเลือกข้อนั้นไว้ใช้ ถ้าคำอำนาจจำแนกต่ำควรปรับปรุงหรือตัดทิ้งไป การออกข้อสอบวัดค่านิยมควรออกจำนวนเพื่อไว้ก็คือออกเกินกว่าที่ต้องการอย่างน้อย 25 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป

8. เครื่องมือวัดค่านิยม มี 2 ลักษณะ คือ

8.1 แบบวัดค่านิยมเดี่ยว คือ วัดค่านิยมด้านเดียว มี 3 แบบ คือ

8.1.1 แบบมีคำถามหรือสถานการณ์ แล้วให้เติมคำลงไป แบบนี้ไม่มีตัวเลือกให้

8.1.2 แบบมีคำถามหรือสถานการณ์ แล้วให้ตัวเลือกไว้ให้ตอบแบบนี้อาจมีคำถามหรือสถานการณ์เกี่ยวกับค่านิยมที่ต้องการวัด แล้วเขียนตัวเลือกที่เกี่ยวกับค่านิยมนั้น โดยอาศัยหลักการให้คะแนน 0, 1 หรือ 0, 1, 2 ถือว่า 0 ไม่มีค่านิยมนั้นเลย 1 มีค่านิยมนั้นบ้าง 2 มีค่านิยมนั้นมาก

8.1.3 ใช้มาตราแบบนัยจำแนก (Semantic Differential Scale) เป็นเทคนิคที่สร้างขึ้นเพื่อวัดเจตคติของมโนภาพใด มโนภาพหนึ่ง เช่น พ่อหรือแม่ เป็นต้น หลักการในการวัดค่านิยม โดยเอาค่านิยมที่ต้องการวัดเป็นเป้าหมายของความรู้สึก ดังนั้นค่านิยมจึงเป็นมโนภาพ จากนั้นศึกษาคำที่มีความหมายเกี่ยวกับค่านิยมนั้น แล้วหาคำที่เป็นคำตรงข้ามกันเป็นคู่ ๆ อย่างน้อย 5 คู่ขึ้นไป ซึ่งคำตรงข้ามนั้นจะต้องมีความหมาย หรือลักษณะเป็นคำวัดค่านิยมนั้น ๆ ซึ่งแต่ละค่านิยมอาจจะใช้คำตรงข้ามแตกต่างกัน นำคำแต่ละคู่มาเขียนเป็นมาตราให้คะแนนโดยจัดอันดับจากที่มองในด้านบวกไปสู่ด้านลบทางด้านบวกจะให้ค่ามาก ส่วนด้านลบจะให้ค่าน้อยมาตราเป็นได้ตั้งแต่ 3 ถึง 7 ช่องแล้วแต่ผู้สร้างต้องการ ทดสอบกากบาทลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึก

8.2 แบบวัดค่านิยมเป็นกลุ่ม คือ ค่านิยมนั้นได้มีนักศึกษาวิจัยบางคนจัดกลุ่มค่านิยมไว้แล้ว เช่น จัดกลุ่มค่านิยมเป็น 6 ด้าน คือ ด้านหัวความคิด ด้านหัวเศรษฐกิจ ด้านหัวสุนทรียะ ด้านหัวสังคม ด้านหัวการเมือง และด้านหัวศาสนา ส่วนการศึกษาของไทย สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ จัดกลุ่มค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการ คือการพึ่งตนเอง ขยันหมั่นเพียรและมีความรับผิดชอบ

การประหัดและออม การมีระเบียบวินัยและเคารพกฎหมายการปฏิบัติตามคุณธรรมของศาสนา และความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ การวัดค่านิยมเป็นกลุ่มนี้ ถ้าต้องการวัดครั้งเดียวให้หมดเลยต้องออกแบบเครื่องมือวัดให้วัดครั้งเดียวได้ครบทุกค่านิยม

จากที่กล่าวมาข้างต้นอาจสรุปได้ว่า ในการสร้างเครื่องมือสอบวัดค่านิยมจะต้องคำนึงถึงการกำหนดนิยามที่ชัดเจน นิยามค่านิยมในการชมละครไทย รูปแบบเครื่องมือที่ใช้วัดค่านิยมมีหลายรูปแบบได้แก่ การสัมภาษณ์ การสังเกต และแบบรายงานตนเองหรือแบบสอบถาม การจะเลือกใช้แบบใดขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้วัด ส่วนในการวิจัยนี้จะใช้แบบสอบถามเป็นหลัก ที่ใช้ในการสอบวัดจะบ่งชี้ถึงค่านิยมได้

2.3 แนวความคิดและภาพรวมของละครโทรทัศน์

เนื่องจากข้อมูลเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ของต่างประเทศนั้น ไม่ได้มีหนังสืออ้างอิงโดยตรง ดังนั้นจึง ขอเสนอเกี่ยวกับประเภทของละครโทรทัศน์ที่ผลิตขึ้นในประเทศไทย เพื่อเป็นแนวทางประกอบ ซึ่งแบ่งได้ 6 ประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้ (ปนัดดา ธนสถิต, 2531)

1. เป็นละครสั้นที่สรุปเรื่องราวจบภายในตอนเดียว ใช้เวลาแสดงประมาณ 60 - 120 นาที และมักออกอากาศเป็นรายการสุดท้ายของทางสถานีซึ่งเทียบได้กับ ละครตอนพิเศษ (Dramatic Specials) ของอเมริกา
2. เป็นละครสั้นที่สรุปเรื่องราวจบภายใน 30 หรือ 60 นาทีออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์ เนื้อหาหลักของละครจะเป็นแนวเดียวกันตลอด และผู้แสดงชุดเดียวโดยตลอด ซึ่งเทียบได้กับ T.V. Series.
3. เป็นละครเรื่องยาวหลายตอน ซึ่งมีเรื่องราวดำเนินติดต่อกันไป โดยใช้ผู้แสดงชุดเดียวกันตลอด อาจใช้เวลาแสดงตอนละ 30 หรือ 60 นาที ออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์ 2 - 3 วันต่อสัปดาห์หรือ 5 วันต่อ สัปดาห์หรือเป็นประจำทุกวันในเวลาเดียวกัน เทียบกับ T.V. Serials หรือ T.V Soap Operas (soap)
4. เป็นละครหรือภาพยนตร์โทรทัศน์ ที่ผลิตเป็นเรื่องราวซึ่งมีความยาวตั้งแต่ต้นจนจบมากกว่า 3 ชั่วโมงขึ้นไป โดยแบ่งออกฉายออกอากาศติดต่อกันไปเรื่อย ๆ ในวันเวลาเดียวกัน หรือ สัปดาห์ต่อไปเรื่อย ๆ จนจบเรื่อง ซึ่งเทียบได้กับ ละครตอนสั้นออกอากาศอย่างต่อเนื่อง (Miniseries)
5. เป็นลักษณะละครหรือภาพยนตร์โทรทัศน์อีกแบบหนึ่ง ซึ่งแตกต่างจากทั่ว ๆ ไป ก็จะเป็นเรื่อง จบในตอน ผู้แสดงจะ ไม่เป็นชุดเดียวกันโดยตลอด เรื่องที่นำมาแต่ละตอน ไม่เกี่ยวเนื่องกัน เลยแต่แนวเรื่องทุกเรื่องจะเป็นไปทำนองเดียวกัน

6. เป็นละครโทรทัศน์ประเภทละครตลก ขวานหัว หรือเสียดสีสังคม ลักษณะการออกอากาศ จะออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์หรือทุกวันในเวลาเดียวกัน ละครประเภทนี้อาจจะจัดแสดงสดในห้องส่งพร้อมทั้งอัดเทปไปด้วย และมักจะแสดงต่อหน้าผู้ชมในห้องส่งนั้นที่เรียกว่า Studio Audience เนื่องจาก Sitcoms (Situation Comedies) มักจะแสดงให้ผู้ชมชมในห้องส่งด้วย ละครประเภทนี้จึงไม่ใช่ฉากมากนัก อาจจะมีเพียง 2 - 3 คน และไม่ก๊าก โดยแสดง 2 - 3 คน และ เป็นคนชุดเดิมตลอด

จุดเริ่มต้นของละครโทรทัศน์คือผู้จัดเสนอให้แก่คณะละคร โดยหัวหน้าจะเป็นผู้วางแผนดำเนินการว่าจะผลิตละครประเภทไหน จะทำเรื่องอะไร บทประพันธ์ของใคร จะให้ใครเขียนบท และจะให้ใครกำกับ ให้ใครแสดง โดยการประสานงานของหลาย ๆ ฝ่ายร่วมกัน ซึ่งจะต้องเกี่ยวข้องกับบุคคล ดังต่อไปนี้ (สคส พันธ์ภูมิโกมล : 2521)

1. ผู้ประพันธ์และนักเขียนบท

ผู้ประพันธ์ คือ ผู้ที่แต่งเรื่องราวขึ้นมา อาจจะออกมาในรูปของนิยายหรือเรื่องสั้น ผู้จัดนำมาทำเป็น ละครโทรทัศน์โดยเปลี่ยนแปลงให้พร้อมที่จะแสดงได้ในรูปของบทละครโทรทัศน์โดยผู้เขียนบทละคร หรือคิด เรื่องขึ้นมาเองและเขียนออกมาในลักษณะบทละครโทรทัศน์เลย

2. นักแสดง

เมื่อมีบทละครแล้ว เรื่องราวและตัวละครในบทจะปรากฏแก่สายตาผู้ชมได้ต้องอาศัยนักแสดงนักแสดงจะต้องมีความสามารถที่จะถ่ายทอดเรื่องราวและชีวิตจิตใจของตัวละครในเรื่องได้อย่างเหมาะสมและถูกต้องตามเนื้อเรื่อง และต้องรู้บทบาทของตัวเองที่จะต้องแสดง

3. ผู้กำกับการแสดง

นักแสดงจะแสดงได้สมบทบาทของตัวละครในเรื่องหรือไม่ขึ้นอยู่กับความสามารถส่วนตัวและการกำกับชี้แนะจากผู้กำกับการแสดง ผู้กำกับการแสดงมีหน้าที่กำกับการแสดงของนักแสดงทุกคนให้เป็นไปตามบทบาทของตัวละครหรือให้แสดงสมบทบาท โดยควบคุมการซ้อมก่อนจะแสดงจริงนอกจากนี้ยังมีหน้าที่บอกทิศทางการเคลื่อนไหวของนักแสดงด้วย

4. ผู้บอกรับ

ผู้บอกรับเป็นคนที่ควบคุมบทบาทการพูดของนักแสดงให้เป็นไปตามบทละคร บอกรับบางตอนโดยการชี้ท่าทางประกอบด้วยเพื่อป้องกันความผิดพลาดของผู้แสดง

5. เจ้าหน้าที่ฝ่ายเทคนิค ได้แก่

5.1 ผู้กำกับการรายการ (Director) ภาพที่ผู้ชมเห็นในจอโทรทัศน์นั้นมาจากฝีมือการกำกับและสั่งการจากผู้กำกับการรายการในห้องควบคุม (Control Room) ระหว่างการแสดงผู้กำกับการรายการจะติดต่อและสั่งงานกับผู้กำกับเวทีและช่างกล้องโดยใช้ไมโครโฟนและหูฟัง ผู้กำกับการรายการมีหน้าที่ดูแลการ

ก่อนการแสดงจริงเพื่อรู้คิวของตัวละครมุกตลกและทิศทางการเข้าออกของตัวละคร โดยจะทำความเข้าใจกับผู้กำกับเวที ช่างกล้อง นักแสดง และผู้กำกับการแสดง

5.2 ผู้กำกับเวที (Floor Manager) เป็นผู้รับผิดชอบการแสดงในห้องส่งและทำงานประสานงานกันระหว่างผู้ร่วมงานในห้องส่งกับห้องควบคุม ทำหน้าที่ฟังคำสั่งผู้กำกับรายการแล้วสั่งตัวละครและเจ้าหน้าที่ในห้องส่งอีกทีหนึ่งคอยให้สัญญาณตัวละครในระหว่างการแสดง ซึ่งทางเข้า-ออกให้ตัวละครเพื่อป้องกันการติดหน้ากล้องให้คำแนะนำแก่ผู้กำกับรายการในเรื่องทิศทางกล้องซึ่งบางครั้งผู้กำกับรายการมองไม่เห็น และคอยดูแลความพร้อมในทุก ๆ ฝ่ายก่อนแสดง

5.3 ช่างกล้อง (Camera Man) ตามปกติการจัดรายการละครในแต่ละฉากจะใช้กล้องไม่น้อยกว่า 2 กล้องโดยช่างกล้องจะทำหน้าที่ประสานกับผู้กำกับรายการโดยทางไมโครโฟนแบบมีหูฟัง ช่างกล้องจะทำหน้าที่จับภาพตามมุมที่ผู้กำกับรายการสั่งโดยใช้ความเร็วที่จะจับภาพด้วยเลนส์และหาตำแหน่งการจับภาพให้คมชัดที่สุด

5.4 ผู้กำกับแสง (Light Man) ภาพที่ปรากฏบนจอโทรทัศน์จะคมชัดหรือไม่ขึ้นอยู่กับการจัดแสงของผู้กำกับแสง ในห้องส่งจะมีไฟชนิดต่าง ๆ เบอร์ด่าง ๆ ให้ผู้กำกับแสงเลือกใช้ตามความเหมาะสมเพื่อจัดแสงให้เข้ากับบรรยากาศในเรื่อง

5.5 ผู้กำกับเสียง (Sound Man) มีหน้าที่รับผิดชอบคุณภาพของเสียงและความดังเบาของเสียง ตัดต่อเสียงให้ถูกต้องตามบทโทรทัศน์และตามที่ผู้กำกับรายการสั่งพร้อมกับจัดเตรียมเสียงประกอบรายการต่าง ๆ รวมทั้งเพลงประกอบละครก่อนการแสดงจริง

5.6 ผู้จัดฉากผู้จัดฉากจะอยู่ในความรับผิดชอบของฝ่ายศิลปกรรม ทำหน้าที่จัดฉากให้เหมาะสมกับเรื่องออกแบบฉากตามความต้องการของผู้จัด สร้างฉากตามแบบที่ออกมา เก็บรักษาอุปกรณ์ทำฉากและประกอบฉากทั้งหมด จัดทำและสร้างฉากให้เหมือนเดิมเมื่อมีการแสดงฉากเดิมในครั้งต่อไปนอกจากนี้ยังรวมถึงเจ้าหน้าที่ในส่วนอื่น ๆ เช่น ในส่วนเรื่องเครื่องแต่งกายและเครื่องประกอบฉากการแต่งหน้าของนักแสดงต่าง ๆ ก็มีส่วนสำคัญเช่นกัน ดังนั้น ปัจจัยที่มีผลต่อการผลิตละครนั้นนอกจากในส่วนเนื้อหาของบทละครและการแสดงของนักแสดงที่สมบทบาทแล้ว ยังรวมถึงดนตรีหรือทำนองประกอบละครก็มีส่วนสำคัญเช่นเดียวกันบทละคร

บทละคร คือ งานเขียนประเภทหนึ่งที่ถ่ายทอดเรื่องราว การกระทำและประสบการณ์ของมนุษย์ ผ่านการใช้ภาษา โดยจะต้องมีจุดประสงค์ในการเขียน คือ เพื่อนำ บทละครนั้นมาใช้จัดแสดง

ประเภทของละคร

ประเภทของละคร คือ

1. โครงเรื่อง (Plot)
2. ตัวละครและการวางลักษณะนิสัยตัวละคร (Characters and Characterization)
3. ความคิด หรือแก่นของเรื่อง (Idea, Theme)
4. บทสนทนา (Dialogue)

องค์ประกอบทั้งสี่ส่วนมีความสำคัญ บทละครจะขาดส่วนหนึ่งส่วนใดไปไม่ได้เลย โครงเรื่อง คือ ส่วนที่กำหนดขอบเขตเรื่องราวการกระทำในเรื่อง (Men in Action) ซึ่งมีตัวละครเป็นผู้ดำเนิน เรื่องราวการกระทำเรื่องราวนั้นจะต้องให้แง่คิดบทเรียน หรือประสบการณ์แก่ผู้ชม สิ่งนั้น คือ ความคิด แก่นของเรื่อง ละครที่คงความอมตะทุกยุคสมัยล้วนมีแก่นของเรื่องอมตะและเป็นสากล ทุกองค์ประกอบ ที่กล่าวมานี้ดำเนินไปในรูป ของละคร โดยใช้บทสนทนาเป็นกลไกในการดำเนินเรื่องราว

นอกจากนี้ยังมีการแบ่งประเภทละคร โทริทัศน์จำแนกตามเนื้อหา โดยละครโทริทัศน์แรกเริ่ม ได้รับอิทธิพลมาจากละครเวทีกี และต่อมาเมื่อเกิดมีสื่อภาพยนตร์ขึ้น และมีการสร้างภาพยนตร์แพร่หลาย ละครโทริทัศน์ก็ได้รับเอารูปแบบภาพยนตร์มาใช้ จึงทำให้เกิดละครขึ้นมาหลากหลายประเภท ซึ่งละคร สามารถแบ่งออกเป็น 11 ประเภท ดังนี้ (ชยพล สุทธิโยธิน และ สันติ เกษมสิริทัศน์, 2548 : 63-64)

1. ละครโศกนาฏกรรม (Tragedy) เป็นละครที่มีลักษณะสำคัญคือ เป็นการนำเสนอความทุกข์ทรมานของมนุษย์ที่จบลงด้วยหายนะของตัวเอก ตัวเอกมักเป็นบุคคลที่มีความสามารถหรือมีพรสวรรค์อันยิ่งใหญ่ แต่ขณะเดียวกันก็มีข้อบกพร่องสำคัญที่เป็นปมนำไปสู่ความหายนะของตนในที่สุด เรื่องราวของเหตุการณ์ในละครประเภทนี้มักจะแสดงให้เห็นถึงความเจ็บปวด ทุกข์ทรมานของมนุษย์ ทำให้เกิดความรู้สึกสงสาร เห็นอกเห็นใจ อันจะนำไปสู่ความเข้าใจชีวิต ความหายนะของตัวเอกที่เกิดขึ้นในเรื่องจะต้องเกิดขึ้นตามกฎแห่งกรรม อันเกิดจากลักษณะนิสัยของตัวละคร และการกระทำที่ผิดพลาดของตัวละครอย่างเป็นทางการเป็นเหตุเป็นผล ไม่ใช่ด้วยความบังเอิญ ซึ่งเมื่อผู้ชมชมแล้วจะได้อันยังเกิดความรู้สึกเข้าใจชีวิต (Enlightenment) เกิดการชำระล้างจิตใจให้บริสุทธิ์ผ่องแผ้ว (Catharsis) สร้างความรู้สึกสูงส่งและงดงามในจิตใจ (Exaltation)

2. ละครตลกขบขัน (Comedy) ละครตลกแบ่งออกเป็น 2 แบบใหญ่ ๆ คือ ละครตลกแบบฟาร์ส (Farce) และละครตลกแบบคอเมดี้ (Comedy)

2.1 ละครตลกแบบฟาร์ส (Farce) เป็นละครตลกที่เก่าแก่ที่สุด และเป็นจุดเริ่มต้นของละครตลกอื่น ๆ เกิดขึ้นจากธรรมชาติของมนุษย์ที่รู้จักการหัวเราะเยาะเย้ย ข้อบกพร่อง ความผิดพลาดของตนเองและผู้อื่น ทำให้มนุษย์สามารถอดทนต่อสภาพแวดล้อมที่ลำบากยากเข็ญได้สามารถต่อสู้เผชิญ

ชีวิตได้อย่างเข้มแข็งต่อไป ตลกแบบพาร์สมักใช้ความตลกแบบพลิกความคาดหมายด้วยเหตุการณ์ที่เหลือเชื่อ และเกือบไม่มีทางเป็นไปได้ในโลกแห่งความจริง อย่างไรก็ตามผลของข้อบกพร่องต่าง ๆ จะต้องไม่สร้างความรู้สึกละอายใจเจ็บปวด ทุกข์ทรมานอย่างจริงจัง เหมือนในโลกของความเป็นจริง มิฉะนั้นผู้ชมจะรู้สึกสงสารมาแทนที่ความตลก

2.2 ตลกตลกแบบคอเมดี้ (Comedy) เป็นละครตลกที่พัฒนามาจากละครตลกแบบพาร์ส โดยนำเอาภาษา วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ความคิดมาพัฒนาความตลกให้ละเอียดละไม สุขุมลึกซึ้งยิ่งขึ้น ทำให้เกิดละครตลกที่แนบเนียน ไม่โจ่งแจ้ง โปกฮาอะอะ คึ่งคึ่งเหมือนละครตลกแบบพาร์ส ละครตลกแบบคอเมดี้ ที่นิยมแสดงมาตั้งแต่เดิมมีหลายประเภท นอกจากนี้ยังมีการประยุกต์ภาพแบบโดยนำเอาละครประเภทอื่น ๆ มาผสมผสาน จนเกิดเป็นละครตลกหลายประเภทย่อย ดังนี้

2.2.1 ละครตลกรักโรแมนติก (Romantic Comedy) เป็นละครที่ใช้จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ แต่มีเหตุผลน่าเชื่อถือ เป็นเรื่องราวความรักของตัวละครเอก พระเอกนางเอกที่มีคุณสมบัติหล่อสวยงามตามอุดมคติ ต้องเผชิญกับอุปสรรคต่าง ๆ นานาในตอนต้นเรื่องแต่สามารถฝ่าฟันมาได้ จนพบกับความสุขในตอนท้ายเรื่อง เรื่องราวจะนำเสนอความสุข จากความตลกขบขันเรียกเสียงหัวเราะจากผู้ชม ซึ่งอาศัยตัวละครตลกอาชีพ (Clown) นอกเหนือจากพระเอกนางเอก คอยสร้างเรื่องราวขบขันจากคำพูด กิริยาท่าทาง ด้วยความ เป็นความเขย ความซื่อไร้เดียงสา หรือความไม่รู้

2.2.2 ละครตลกชั้นสูง หรือตลกผู้ดี (High Comedy/ Comedy of Manners) เป็นละครตลกที่ล้อเลียนเสียดสีชีวิตในสังคมชั้นสูง ล้อเลียนเรื่องราวพฤติกรรมขนบธรรมเนียมของคนชั้นสูงในสังคม ซึ่งเต็มไปด้วยขนบธรรมเนียม แบบพิธี ข้อบังคับต่าง ๆ มากมายจนบางครั้ง ทำให้รู้สึกอึดอัด จึงทำให้เกิดการสร้างเรื่องล้อเลียนขึ้น และมีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “ตลกผู้ดี” (Comedy of Manners) คำว่า Manners หมายถึง กิริยามารยาท ขนบธรรมเนียม สมบัติผู้ดี ซึ่งขนบธรรมเนียมและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในสังคมชั้นสูงนั้นเป็นสิ่งที่เคร่งครัดที่บังคับให้คนในสังคมนั้นต้องทำตาม สร้างความอึดอัดคนในสังคมชั้นสูงอยากจะทำให้อะไรก็ทำไม่ได้ หากฝ่าฝืนก็จะถูกลงโทษหรือดุด่า เมื่อในโลกความเป็นจริงไม่สามารถทำได้ จึงได้สร้างตัวละครที่เป็นตัวอกให้เป็นคนชั้นสูงให้แหวกกฎเกณฑ์ของสังคม เป็นการตอบสนองความพึงพอใจ ความพอใจของผู้ชม ทั้งคนชั้นสูงเองและคนทั่วไป ที่ได้เห็นการกระทำอันฝ่าฝืนกฎเกณฑ์นั้น อันเป็นการผ่อนคลายความอึดอัดตึงเครียดที่สะสมอยู่ในใจ

2.2.3 ละครตลกแบบเสียดสี (Satiric) เป็นละครที่มุ่งเน้นการเสียดสีล้อเลียนที่รุนแรงกว่าตลกชั้นสูง ละครตลกแบบเสียดสี มุ่งล้อเลียนพฤติกรรมของคนทั่วไปในสังคม ที่มีทั้งเรื่องน่าละอาย เรื่องที่เป็นข้อบกพร่อง ซึ่งเมื่อผู้ชมได้เห็นข้อบกพร่องเหล่านั้นก็ทำให้เกิดความละอายใจเกิดนำไปสู่

การแก้ไข ละครประเภทนี้ต้องอาศัยความสามารถของผู้ประพันธ์ในการคิดสร้างสรรค์วิธีการล้อเลียนอย่างแยบคาย เพื่อไม่ให้ผู้ชมหรือผู้ที่ถูกล้อเลียน โกรธ ซึ่งขึ้นอยู่กับการวางโครงเรื่องที่ดี การสร้างตัวละคร การใช้ภาษาคำพูดที่ตลกเสียดสีอย่างเจ็บแสบ

2.2.4 ละครตลกรักกระจุกกระจิม (Sentimental Comedy) เป็นละครตลกที่สร้างขึ้นมาเพื่อให้ความบันเทิงแก่ผู้ชมเป็นหลัก มีลักษณะใกล้เคียงกับละครชีวิตแบบเมโลดราม่าเรื่องราวตั้งอยู่บนพื้นฐานของตัวเอกที่น่ารักน่าเอ็นดูของตัวละครเอก มีลักษณะให้ความรัก ความเห็นอกเห็นใจ ตัวเอกมากกว่าตลกแบบคอมเมดี้ (ซึ่งเสียดสีแบบปราศจากความเห็นอกเห็นใจ) ความตลกขบขันมักเกิดขึ้นจากบุคคลแวดล้อมตัวเอก เช่น คนรับใช้ เพื่อนหรือญาติของตัวเอก เป็นการสร้างความสนุกสนานตลกขบขันแบบผิวเผิน ไม่ได้มุ่งล้อเลียนพฤติกรรมหรือข้อบกพร่องของมนุษย์ หรือทำให้เกิดความละอาย หรือสร้างความเคียดแค้นให้ผู้ถูกล้อเลียน แต่เอามาล้อเลียนแบบน่ารักน่าเอ็นดู ยั่วเข้ากระเช้าแหย่ ให้เกิดความสนุกสนานมากกว่าความทุกข์ ละครประเภทนี้เป็นที่นิยมมากทางโทรทัศน์ เพราะดูแล้วให้ความเพลิดเพลิน ผ่อนคลายความตึงเครียดในชีวิตประจำวันได้ดี

2.2.5 ละครตลกประเภทสถานการณ์ (Situation Comedy) เป็นละครที่มีความตลกที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของเรื่องราวสับสนอลวง ผิดฝาผิดตัว ส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญการดำเนินเรื่องมักมีการสร้างตัวละครที่มีบุคลิกลักษณะเฉพาะขึ้นมา ทำให้นำไปสู่การกระทำที่ตลกขบขันชวนหัว

2.2.6 ละครตลกแนวการต่อสู้ (Action Comedy) เป็นละครตลกที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของเรื่อง การต่อสู้ แต่เป็นการต่อสู้ชนิดที่ไม่จริงจัง ไม่เน้นการฆ่า การฆาตกรรม แต่เน้นที่ความสนุกสนานตลกขบขันมากกว่า

2.2.7 ละครตลกชีวิต (Drama Comedy) เป็นละครตลกที่ตั้งอยู่บนพื้นฐาน ของเรื่องชีวิตผู้คน เรื่องการต่อสู้ชีวิตที่น่ามาเสนอด้วยมุมมองตลกขบขัน

2.2.8 ละครตลกครอบครัว (Family Comedy) เป็นละครตลกที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของเรื่องชีวิตในครอบครัว พ่อ แม่ ลูก ที่นำเสนอด้วยมุมมองความตลกขบขัน

2.2.9 ละครตลกแนวเรื่องผี (Horror Comedy) เป็นละครตลกที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของเรื่อง ลึกลับสยองขวัญ เรื่องภูตผีปิศาจที่น่าเสนอด้วยมุมมองความตลกขบขัน

3. ละครชีวิตรักอิงนิยาย หรือ โรแมนติก (Romance) หรือ โรแมนติก (Romantic) เป็นละครที่น่าเสนอเรื่องราวความรู้สึกอันเกิดจากความรัก เป็นนิยายที่ผู้คนปรารถนาใฝ่ฝันที่จะได้พบแต่ไม่ได้พบพานในชีวิตจริง ละครประเภทนี้มีลักษณะนำพาผู้คนหลบหนีไปจากสภาพความเป็นจริงในชีวิต ไปสู่ชีวิตในอุดมคติ สอดคล้องกับแนวทฤษฎีการหลีกหนี (Escapism Media) ที่ช่วยผู้คนให้ผ่อนคลายความตึงเครียดในชีวิตประจำวัน โดยการนำพาผู้คนหลีกหนีไปจากความทุกข์ในชีวิตจริงที่เผชิญกับ

ความยากจน ความลำบาก ความเร้นแค้นที่เผชิญอยู่ให้มาสัมผัสกับความสุขที่ได้จากการสวมบทบาทชีวิตตัวละครตัวใดตัวหนึ่งตามจินตนาการของตน ได้สัมผัสชีวิตตัวละครได้ ร่วมทุกข์ร่วมสุข ไปด้วยตัวละคร เรื่องราวของละครประเภทนี้ มักเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก การจินตนาการ เทพนิยาย การหวาดวิไลหาอดีตที่รุ่งเรือง การเดินทางไปยังดินแดนไกลโพ้น และการผจญภัย ในดินแดนซึ่งเต็มไปด้วยสิ่งสวยงามตื่นเต้นในสังคมที่เปี่ยมไปด้วยความสุข พระเอกมักเป็นวีรบุรุษ นางเอกเป็นวีรสตรี พร้อมด้วยคุณสมบัติภาพสมบัติที่มนุษย์ใฝ่ฝัน มีความกล้าหาญ เปี่ยมล้นไปด้วยคุณธรรม ความรักอันยิ่งใหญ่ ความเสียสละ แม้มีอุปสรรคเพียงใดในที่สุดธรรมย่อมชนะอธรรม

4. ละครเซ็นติเมนเทลดราม่า (Sentimental Drama) เป็นละครที่แฝงอารมณ์อ่อนไหวตัวละครน่ารักน่าเห็นใจ พระเอกนางเอกคู่พร้อมทุกประการ แม้จะมีอุปสรรคเพียงใดก็จบลงด้วยความสุข พร้อมทั้งมีหลักปรัชญาคติสอนใจบ้างตามสมควร ละครประเภทนี้เกิดจากความต้องการของผู้ชมที่ต้องการชมเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจเพียงอย่างเดียว ละครประเภทนี้เป็นต้นแบบของละครเมโลดราม่าในต้นคริสต์ศตวรรษที่ 19 ด้วย

5. ละครชีวิตเรจิมย์ หรือเมโลดราม่า (Melodrama) เป็นละครเร้าอารมณ์ที่ประพันธ์ขึ้นมาเพื่อสร้างความบันเทิงเรจิมย์แก่ชีวิต ด้วยการผูกเรื่องให้ดำเนินไปอย่างสนุกสนาน ไม่ต้องคำนึงถึงเหตุผลมากนัก เรื่องราวที่น่าเสนอมักเป็นเรื่องราวชีวิตรัก ความขัดแย้ง การชิงดีชิงเด่น การโต้ตอบบริภาษกัน ละครประเภทนี้มีหัวใจสำคัญอยู่ที่โครงเรื่อง (Plot) โครงเรื่องทำให้การดำเนินเรื่องของละครสนุกสนาน ตัวละครมีความสำคัญรองลงมา ตัวละครจึงมักเป็นตัวละครประเภท ตัวละครแบบธรรมเนียมนิยม (Stock Character) เพื่อให้ผู้ชมจดจำเรื่องราวได้ง่ายกล่าวคือ พระเอก (Hero) มีเสน่ห์กล้าหาญ มีคุณธรรม มีอุดมการณ์ ชื่อสัตย์สุจริต นางเอก (Heroine) มักมีลักษณะดีพร้อม มีความสวยงาม น่าใจดี มีความอดทนต่อโชคชะตาและอุปสรรคขัดขวางต่าง ๆ อย่างเหลือเชื่อ ตัวผู้ร้าย (Villain) ร่างกายแข็งแรง ทรหด อดทน หน้าตามักไม่ค่อยดี มีความร้ายกาจแทบทุกด้าน หากความดีไม่ได้เลย เป็นคนที่ตามขัดขวางพระเอกและนางเอกอยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้ตัวละครแบบเมโลดราม่ามักเป็น ตัวละครแบบตายตัว (Typed Character / Stereo Type) ซึ่งมีคุณลักษณะคงที่ไม่ว่าเวลาจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร ก็จะมีลักษณะแบบนั้นไปตลอด

6. ละครการต่อสู้ (Action) เป็นละครที่น่าเสนอเรื่องราวความเก่งกล้าหาญของตัวเองที่เป็นวีรบุรุษ (Hero) ที่มุ่งปกป้องคุ้มครองสังคมและโลกให้ปลอดภัยจากการกระทำของตัวร้าย (Villain) เน้นฉากการต่อสู้ระหว่างตัวเองและตัวร้าย ตัวเอกจะเป็นผู้ที่มีความเก่ง มีความสามารถสูง มีความเฉลียวฉลาด มีไหวพริบปฏิภาณ แม้ในตอนต้นเรื่อง ตัวเอกอาจจะแพ้อย่างพัวพันต่อตัวร้าย แต่ในที่สุดด้วยความเก่งกล้าสามารถหรือความฉลาดของตัวเองก็จะเป็นฝ่ายชนะในที่สุด ละครประเภทนี้มุ่ง

สร้างความรู้สึกรื่นเริง (Exiting) แก่ผู้ชม เพื่อติดตามชมว่าตัวเอกจะสามารถแก้ไขสถานการณ์หรือเอาชนะตัวร้ายได้อย่างไร

7. ละครตื่นเต้นผจญภัย (Adventure) เป็นละครที่นำเสนอเรื่องราวการผจญภัยไปยังดินแดนต่าง ๆ ที่ลึกลับมหัศจรรย์ เต็มไปด้วยเรื่องตื่นเต้นระหว่างการเดินทาง การเผชิญกับสิ่งที่เร้นลับสิ่งที่แปลกใหม่ สิ่งที่ทำให้ทายความอยากรู้อยากเห็นของมนุษย์

8. ละครลึกลับสยองขวัญ (Horror) เป็นละครที่มีเนื้อหาเรื่องราวเกี่ยวกับเรื่องที่เป็นปมปริศนาปมแฝงเร้น ชวนตื่นเต้น สยองขวัญ เกี่ยวข้องกับภูตผีปีศาจต่าง ๆ เวทมนต์ บางครั้งนิยมเรียกว่า “ละครผี” หรือเรื่องผี เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความลึกลับ ตื่นเต้น น่าสะพรึงกลัวของภูตผีปีศาจต่าง ๆ หรือเรื่องของวิญญาณ ความอาฆาตแค้นของวิญญาณต่าง ๆ ที่สามารถติดต่อสื่อสารข้ามภพระหว่างวิญญาณมนุษย์ได้และสามารถแสดงออกให้มนุษย์หวาดกลัวได้ ซึ่งปัจจุบันมีการนำเรื่องผีมาสร้างเป็นละครแนวตลกขบขัน เพื่อสร้างความสนุกสนานมากกว่าความน่ากลัว

9. ละครฆาตกรรม (Crime) เป็นละครที่นำเสนอเรื่องราวของเหตุการณ์การฆาตกรรมการตายของบุคคลที่เกิดขึ้นจากการวางแผน การฆ่าคนตายเพื่อการแก้แค้น ละครประเภทนี้มุ่งสร้างความตื่นเต้นให้กับผู้ชม โดยให้ผู้ชมติดตามว่าตัวละครที่เป็นเหยื่อจะหนีรอดพ้นจากการฆาตกรรมได้หรือไม่ ตัวเอกจะสามารถมาช่วยเหยื่อได้ทันเวลาหรือไม่ ตัวเอกจะปกป้องผู้ที่อ่อนแอที่กำลังจะตกเป็นเหยื่อได้หรือไม่ ใครจะตกเป็นเหยื่อรายต่อไป เหยื่อจะถูกฆ่าได้อย่างไร คนร้ายจะถูกจับตัวมาลงโทษได้หรือไม่ ในบางครั้งตัวเอกก็ตกเป็นเหยื่อที่ถูกตามล่าอันเนื่องมาจาก เหตุการณ์ฆาตกรรมตัวเอกต้องพยายามหนีเอาตัวรอดให้ได้จากสถานการณ์ต่างๆที่ร้ายแรง

10. ละครสืบสวนสอบสวน (Suspense) เป็นละครที่เน้นการสืบสวนเพื่อค้นหาบุคคลผู้อยู่เบื้องหลังการกระทำต่าง ๆ โดยมากมักเป็นการกระทำผิดกฎหมายเช่น ค้ายาเสพติด ค้าอาวุธ วิทยาศาสตร์ฆาตกรรม ซึ่งการสืบสวนนี้มักกระทำโดยตัวเอกที่มีความฉลาดหลักแหลม มีไหวพริบปฏิภาณสามารถติดตามเปิดเผยร่องรอยของคนร้ายได้ ผู้ชมจะตื่นเต้นระทึกใจไปกับตัวเอกว่าจะสามารถเปิดเผยปมลึกลับที่อยู่เบื้องหลังได้หรือไม่

11. ละครพื้นบ้าน (Folktale) เป็นละครที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวข้องกับนิทานพื้นบ้าน เทพนิยาย เรื่องปรัมปรา เรื่องเล่าในสังคม

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ในการศึกษาค้นคว้าวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมของผู้ชมละครไทยทางโทรทัศน์กับประเภทของละครไทย ได้ศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่มีผู้ศึกษาวิจัยไว้มากมายทั้งในงานวิจัยในประเทศและงานวิจัยต่างประเทศ โดยได้คัดเลือกเฉพาะงานวิจัยที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

สมควร เจริญสุข (2539) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับสารและความพึงพอใจจากรายการเกมโชว์ทางโทรทัศน์ของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าส่วนใหญ่เปิดรับชมรายการเกมโชว์ในช่วงเวลา 19.01 น.จนถึงปิดสถานี มีการเปิดรับชมรายการประมาณ 1-3 ครั้งต่อสัปดาห์ โดยใช้เวลาในการรับชมมากกว่า 1 ชั่วโมงต่อครั้ง เหตุผลที่ชมเพื่อความบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ รายการที่ได้รับความนิยมมากที่สุด คือ รายการเกมโชว์ทางไทยทีวีสีช่อง 9

อุทุมพร เลื่องลือเจริญกิจ (2540) ศึกษาแบบแผนการชมละครโทรทัศน์ของผู้ชาย พบว่าพฤติกรรมการชมละครโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่างเปิดรับชมละครโทรทัศน์ในแต่ละเรื่องที่ออกอากาศและตัดสินใจเลือกชมละครโทรทัศน์ด้วยตนเอง โดยเฉลี่ย 50 เปอร์เซ็นต์ใช้เกณฑ์การตัดสินใจด้านดารายเป็นอันดับแรก ความตั้งใจชมนั้นพบว่าส่วนใหญ่ไม่มีความตั้งใจก่อนการชม และผู้ชมที่มีอายุและลักษณะการดำเนินชีวิตต่างกันมีความตั้งใจชมละครโทรทัศน์ต่างกัน แต่ไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องการแสดงความคิดเห็นในขณะที่ชมละคร และนำเรื่องราวที่ได้รับจากการชมละครไปใช้ประโยชน์หลังจากการชมละครโทรทัศน์แล้วความพึงพอใจหลักที่ได้รับคือ เพื่อความเพลิดเพลินเพื่อต้องการข่าวสาร เพื่อผ่อนคลายอารมณ์ เพื่อใช้เวลาว่าง และเพื่อนำไปปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น นอกจากนี้พบว่าจากประสบการณ์การชมละครโทรทัศน์ทำให้กลุ่มตัวอย่างได้รับความเชื่อและค่านิยม 4 กลุ่ม ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับวัตถุ ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ ค่านิยมด้านศาสนา และค่านิยมของสังคมไทย

สุทธิ ขัตติยะ (2545) ศึกษา เรื่อง ตัวแปรที่มีผลต่อการรับชมรายการโทรทัศน์ :ศึกษากิจกรรมผลิตรายการโทรทัศน์ “อรุณรุ่งที่ช่อง 11” ของสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ชมรายการโทรทัศน์ “อรุณรุ่งที่ช่อง 11” ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 42-50 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี และมีอาชีพรับราชการใกล้เคียงกับเป็นเจ้าของกิจการส่วนตัว ผู้ชมมีความพอใจเนื้อหาเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในช่วง “เมืองไทย เมืองทอง” มากที่สุดและมีความเห็นว่า เนื้อหาทั่วไปมีความไม่ชัดเจนและยากเกินไปสำหรับนำเสนอทางโทรทัศน์นอกจากนี้เวลาที่ใช้ในการออกอากาศไม่เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการรับชม และไม่เห็นว่ามีการย้ายเวลาในการ

ออกอากาศพร้อมกับยังมีความประสงค์ให้มีการเพิ่มเวลาในการออกอากาศด้วย นอกจากนี้ยังพบว่า อายุของผู้ชม คุณภาพทางเทคนิคและรูปแบบการนำเสนอรายการ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์ เพศ อาชีพ และอายุ ที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์แตกต่างกัน ส่วนระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

สุภาพันท์ บุญนาค (2546) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการเปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของเด็กในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความถี่ในการเปิดรับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำทุกวัน ใช้เวลาในการเปิดรับชมประมาณ 1 ชั่วโมง โดยมีสาเหตุที่เปิดรับชมเพราะต้องการเปิดรับชมเอง มีลักษณะการเปิดรับชมตั้งใจชมพอสมควร โดยเปลี่ยนช่องอื่นเมื่อละครไม่สนุกหรือนำเบื่อ บุคคลที่ร่วมรับชมนั้นส่วนใหญ่ชมกับพ่อแม่ ผู้ปกครอง โดยส่วนใหญ่มีความถี่ในการสนทนากับพ่อแม่ หรือผู้ปกครองเรื่องละครโทรทัศน์หลังข่าวนานๆครั้ง กลุ่มตัวอย่างมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมละครโทรทัศน์หลังข่าวที่ทำให้สนุกสนานเพลิดเพลิน ในระดับสูงมากที่สุด รองลงมาคือ ทำให้ได้ข้อคิดคติสอนใจ คำสอนต่างๆ

สมฤทัย กล่อมน้อย (2547) ศึกษา พฤติกรรมการเปิดรับชม และการเลียนแบบสื่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของช่อง 7 สี กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครฯและปริมณฑล พบว่า

1. ด้านความถี่ในการชม/สัปดาห์ ส่วนใหญ่ชมละครโทรทัศน์ชมเกือบทุกวัน (5 - 6 วัน / สัปดาห์) ด้านระยะเวลาในการชม โดยเฉลี่ย ใช้ระยะเวลา 40 - 60 นาที ส่วนใหญ่ ชมละครโทรทัศน์ด้วยเหตุผลเพื่อพักผ่อน และคลายเครียด เลือกชมละครโทรทัศน์ด้วยปัจจัยการนำเสนอของแต่ละเรื่อง ชอบละครโทรทัศน์ประเภทชีวิตรักโรแมนติก

2. ด้านค่านิยม ส่วนใหญ่เลียนแบบการกตัญญูรู้คุณมาปฏิบัติใช้มากที่สุด อยู่ในระดับมาก ด้านพฤติกรรมส่วนใหญ่เลียนแบบด้านเคารพบิดามารดา ครู อาจารย์ ญาติผู้ใหญ่และรุ่นพี่ศักดิ์ศรีความเป็นผู้ชายหรือผู้หญิงมาปฏิบัติใช้มากที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง

3. สำหรับข้อเสนอแนะในการศึกษาต่อไปในอนาคต สื่อละครโทรทัศน์หลังข่าว ในฐานะสื่อมวลชน ควรตระหนักอยู่เสมอ คือการพัฒนาที่อยู่ในขอบเขตของจรรยาบรรณสื่อมวลชนที่ดี และคำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลัก นึกถึงประโยชน์ที่ผู้ชมได้รับจากสื่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำได้มากขึ้น วัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่แสวงหาเอกลักษณ์รูปแบบของตนเอง วัยรุ่นจึงมีความสนใจบุคคลในละคร เนื้อหาเรื่องราว และพร้อมที่จะเลียนแบบและปรับเปลี่ยนตัวเองให้เหมือนกับบุคคลนั้น ๆ พ่อแม่ ผู้ปกครองจึงต้องให้คำแนะนำในการรับชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำ ควรสอนให้ลูกหลานที่อยู่ในกลุ่มวัยรุ่นรู้จักแยกแยะระหว่างประสบการณ์ในละคร และประสบการณ์ในชีวิตจริง

เพื่อให้ตระหนักรู้ถึงความแตกต่างระหว่างตัวละครกับชีวิตจริง และความแตกต่างระหว่างโลกของความเป็นจริงกับโลกที่สมมุติขึ้น

วิชา วัฒนธรรมการเปิดรับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีต่อรายการโทรทัศน์ ประเภทเรียลลิตี้โชว์ ทัศนศึกษา รายการ UBC Academy Fantasia 2 ประเทศไทย พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุ 17 - 21 ปี ศึกษาอยู่ในระดับปริญญา เป็นนักเรียน / นักศึกษา และมีรายได้น้อยกว่า 3,000 บาทต่อเดือน เปิดชมรายการโทรทัศน์ทุกวัน มีระยะเวลาที่เปิดรับชมในแต่ละวันประมาณ 4 - 6 ชั่วโมงในช่วงเวลา 18.00 - 24.00 น. ผลการวิจัยในส่วนของพฤติกรรมกรเปิดรับชมรายการ UBC Academy Fantasia 2 พบว่า การเลือกเปิดรับชมรายการจากโทรทัศน์ 2 ช่อง ระหว่างช่อง UBC และช่อง ITV พบว่า การเปิดรับชมรายการทางช่อง ITV มากกว่าช่อง UBC เล็กน้อย โดยมีพฤติกรรมเปิดรับชมจากช่อง UBC คือมีความถี่ในการเปิดรับชมทุกวัน ระยะเวลาที่เปิดรับชมประมาณ 1 - 3 ชั่วโมงต่อวัน และพฤติกรรมจากการเปิดรับชมทางช่อง ITV คือมีความถี่ในการเปิดรับชม 1 - 2 วันต่อสัปดาห์ ระยะเวลาที่เปิดรับชมมากกว่า 16 นาทีต่อวัน โดยเหตุผลของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ คือต้องการพักผ่อน ในส่วนของการใช้ประโยชน์พบว่า ได้รับความบันเทิงและความเพลิดเพลินมากที่สุด ส่วนความพึงพอใจจากการรับชมรายการ พบว่า โดยรวมแล้วมีความพึงพอใจมากในด้านเนื้อหา รายการ รูปแบบรายการ เวลาที่ออกอากาศ ผู้ร่วมแสดงในบ้าน และการตัดสินใจของผู้ชมที่ร่วมโหวต ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า เพศและรายได้ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมกรเปิดรับชมรายการ UBC Academy Fantasia 2 ทางช่อง UBC และช่อง ITV ไม่แตกต่างกัน แต่อายุแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมกรเปิดรับชมรายการ ทางช่อง UBC และช่อง ITV แตกต่างกัน เพศและรายได้ที่แตกต่างกัน จะได้รับการใช้ประโยชน์จากการชมรายการ UBC Academy Fantasia 2 แตกต่างกัน แต่อายุ จะได้รับการใช้ประโยชน์จากการชมรายการไม่แตกต่างกัน เพศที่แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจในการชมรายการ UBC Academy Fantasia 2 แตกต่างกันแต่อายุและรายได้ จะมีความพึงพอใจในการชมรายการไม่แตกต่างกัน ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรเปิดรับกับการใช้ประโยชน์ พบว่า พฤติกรรมกรเปิดรับชมทางช่อง UBC และช่อง ITV มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์ในการรับชมรายการแต่เป็นไปในทิศทางตรงกันข้ามกัน และความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรเปิดรับกับความพึงพอใจ พบว่า พฤติกรรมกรเปิดรับชมทางช่อง UBC และช่อง ITV มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจ พบว่า พฤติกรรมกรเปิดรับชมทางช่อง UBC และช่อง ITV มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการรับชมรายการ แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกัน

อานนท์ เตชะธนะวัฒน์. (2550) พฤติกรรมการชมภาพยนตร์เพื่อนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า

1. นิสิตส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการชมภาพยนตร์เพื่อนันทนาการ มากกว่า 2 เรื่องต่อเดือน มีการชมภาพยนตร์กับเพื่อน มีการชมภาพยนตร์ที่โรงภาพยนตร์ มีการชมสื่อภาพยนตร์จากโรงภาพยนตร์ มีการชมภาพยนตร์ในวันเสาร์-อาทิตย์ มีการชมภาพยนตร์ในช่วงเวลา 14:00 - 22:00 น. ชื่นชอบภาพยนตร์ฮอลลีวู้ด ชื่นชอบระบบเสียงในฟิล์ม บรรยายภาษาไทย และชื่นชอบแนวภาพยนตร์ตลก ขบขัน เด็ก และการ์ตูน

2. พฤติกรรมการชมภาพยนตร์เพื่อนันทนาการที่เหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง

3. นิสิตเพศชายและหญิง มีพฤติกรรมการชมภาพยนตร์เพื่อนันทนาการ โดยชมภาพยนตร์ต่อเดือน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนกลุ่มสาขาวิชา ระดับชั้นปีที่ศึกษา ผลการเรียน และสถานที่ศึกษา แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการชมภาพยนตร์เพื่อนันทนาการไม่แตกต่างกัน

งานวิจัยต่างประเทศ

Huston & et al, (1992 : 1 - 9) ได้กล่าวถึงบทบาทของโทรทัศน์ในสังคมอเมริกาว่า โทรทัศน์ได้แสดงบทบาทสำคัญในชีวิตทั้งเด็กและผู้ใหญ่ในสังคมบ่อยครั้งที่เด็กต้องดูรายการที่คนอื่นเลือกให้ ซึ่งโทรทัศน์นั้นมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ของมนุษย์ เช่น ทักษะคิด อารมณ์ พฤติกรรมทางสังคม สติปัญญา ฯลฯ เนื่องจากโทรทัศน์นั้นเต็มไปด้วยละครเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ต่าง ๆ ของมนุษย์ เช่น เกี่ยวกับครอบครัว ความรัก การแก้ปัญหา ฯลฯ ซึ่งผู้ชมจะนำเฉพาะบางส่วนของเนื้อหาและจินตนาการ ไปใช้ปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ซึ่งแม้ว่าโทรทัศน์จะถูกออกแบบมาเพื่อความบันเทิง แต่ก็ยังเสนอโอกาสในการเรียนรู้ขยายประสบการณ์ต่าง ๆ ของมนุษย์และศักยภาพในการสอนเด็กทั้งในแง่ความรู้และทักษะทางสังคม ซึ่งอิทธิพลของโทรทัศน์มีทั้งแง่บวกและลบต่อผู้ชม ไม่ได้ดีหรือเลวร้ายอย่างถาวร ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับชนิดของรายการและตัวผู้ชมเอง ดังนั้นนักวิชาการหลายท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับโทรทัศน์ ซึ่งสรุปเป็นสมมติฐานเบื้องต้นได้ว่า

1. โทรทัศน์เป็นสื่อเพื่อการศึกษา เพราะโทรทัศน์มักให้มากกว่าความบันเทิง ซึ่งแม้ว่าโทรทัศน์นั้นถูกออกแบบมาเพื่อความบันเทิง แต่มักมีเนื้อหาเกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ธรรมชาติ และคุณค่าต่าง ๆ ในสังคม ซึ่งสามารถมีอิทธิพลต่อทัศนคติ ค่านิยม และการกระทำของผู้ชม และยังเป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโลก

2. บ่อยครั้งที่โทรทัศน์มีอิทธิพลต่อผู้ชม เช่นที่ Huston & et al, (1992 : 6) ได้กล่าวว่า เป็นอิทธิพลที่เกิดขึ้นอย่างนุ่มนวลแบบเนียน และเป็นการสะสมทีละน้อย เหมือนกับน้ำที่หยด จึงทำให้เกิดการสะสมจากความถี่และความซ้ำของเนื้อหาจากสื่อมีผลต่อความเชื่อ ทัศนคติ ซึ่งโลกเพื่อฝันจากสื่อสามารถปลุกฝังมุมมองของโลกความเป็นจริงได้อย่างแบบเนียน

3. ผลลัพธ์ของโทรทัศน์ที่มีต่อแต่ละบุคคลนั้น ขึ้นอยู่กับบุคลิกลักษณะและจุดมุ่งหมายของผู้ชมเท่า ๆ กับเนื้อหาที่ผู้ชมได้เปิดรับ ซึ่งเป็นผลของปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ชมและสื่อ เช่น ระดับความเข้าใจ ทักษะคิด ประโยชน์จากเนื้อหาที่กระทบความรู้สึกของผู้ชม และยังขึ้นอยู่กับ การแทรกแซง เช่น พ่อแม่ ความรู้เท่าทันสื่อที่เด็กถูกสอน นอกจากนี้ ยังกล่าวว่าการครอบครัวยังเป็นศูนย์กลางของรายการที่ได้รับความนิยมสูงสุดทั้งหลายและการแสดงออกของแต่ละครอบครัวมีส่วนสะท้อนการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของครอบครัวในสังคม และมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ของครอบครัวที่มีต่อโทรทัศน์ เด็กและพ่อแม่มีความเหมือนกันในการใช้โทรทัศน์เป็นแหล่งแบบอย่างของปฏิสัมพันธ์ในครอบครัว และพ่อแม่มีความสำคัญอย่างมากในนิสัยการดูโทรทัศน์ของลูก

Singhal. & Rogers. (1999) อ้างอิงจาก สมฤทัย กล่อมน้อย, (2547 : 19 -20) ได้วิเคราะห์ว่า รายการละครโทรทัศน์สามารถทำหน้าที่และมีศักยภาพสูงสุดในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมของผู้ชม และวิเคราะห์คุณลักษณะละครโทรทัศน์ที่สามารถกระตุ้นใจผู้ชมได้และพบลักษณะดังนี้ คือ

1. ละครโทรทัศน์ช่วยให้ผู้ชมปลดปล่อยอารมณ์ (Emotional Release) โดยผ่านการดำเนินเรื่องและการกระทำของตัวละคร ทำให้ผู้ชมได้หัวเราะ ร้องไห้ แปลกใจ ตื่นเต้นกับเหตุการณ์ที่พลิกผันอย่างเหนือความคาดหมาย

2. ละครโทรทัศน์ให้โอกาสผู้ชมได้เติมเต็มจินตนาการ (Fantasy Fulfillment) ซึ่งเป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ (ตามหลักจิตวิเคราะห์เรียกว่า Wishful Thinking) ในขณะที่โลกที่เป็นจริงในชีวิตประจำวันนั้นซ้ำซาก ขาดสีสัน การนั่งดูละครโทรทัศน์จึงเป็นเสมือนการเปิดโลกที่มีสีสันสดใสแห่งจินตนาการให้ผู้ชมได้สัมผัสด้วยประสบการณ์

3. ละครโทรทัศน์เปิดโอกาสให้ผู้ชมได้ค้นหาข้อมูลและคำแนะนำตัวละครที่ตนชื่นชอบว่าตัวละครในบทบาทที่ตนชอบนั้นจะมีปฏิกิริยาตอบโต้อย่างไร เพื่อจะได้นำมาพิจารณาปรับใช้กับชีวิตจริงของตนเอง

DeFleur; Dennis ; & Everette (2002 : 442 - 444) ได้ศึกษาการใช้โทรทัศน์ของเด็ก โดยเชื่อว่าเด็กใช้สื่อเพื่อสนองความพึงพอใจของตนเอง ซึ่งพบว่าแบบแผนการดูโทรทัศน์ของเด็กมีความแตกต่างกันไปตามช่วงอายุ เช่น เด็กอายุ 8 ปี จะดูโทรทัศน์โดยเฉลี่ยมากกว่าวันละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งรสนิยมในรายการโทรทัศน์ก็จะแตกต่างกันไปตามอายุ เพศ และระดับสติปัญญาของเด็ก แต่ครอบครัวของเด็กจะเป็นอิทธิพลสำคัญต่อรสนิยมดังกล่าว ซึ่งเด็กในชนชั้นกลางมีแนวโน้มชอบเนื้อหาเหมือนจริงหรือรายการที่เนื้อหาเป็นประโยชน์ในการทำให้ตัวเองพัฒนาขึ้น เด็กในชนชั้นแรงงานมักชอบชมรายการบันเทิงหรือแนวเพื่อฝัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ค่านิยมที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์” มีเนื้อหาและสาระสำคัญในการดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ ผู้ชมละครไทยทางโทรทัศน์ในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑล

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ ผู้ชมละครไทยทางโทรทัศน์ในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑลจำนวน 385 ตัวอย่าง (เพิ่มตัวอย่าง 15 ตัวอย่าง)เป็น จำนวน 400 ตัวอย่าง ได้จากสูตรการคำนวณแบบไม่ทราบจำนวนประชากร (อ้างอิงในธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2553 : 46)

$$n = \frac{Z^2}{4e^2}$$

n = ขนาดตัวอย่าง

Z = ค่ามาตรฐานของระดับความเชื่อมั่น (95% เท่ากับ 1.96)

e = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับให้เกิดขึ้น

$$n = \frac{(1.96)^2}{4(0.05)^2} = 384.16$$

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ 384.16 หรือประมาณ 385 เพิ่มจำนวนตัวอย่าง 15 ตัวอย่าง รวมเป็น 400 ตัวอย่าง

การเลือกตัวอย่างสำหรับการศึกษาในครั้งนี้ ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างโดยไม่ใช้หลักการของความน่าจะเป็น (Non - Probability Sampling) และใช้การเลือกตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามที่จัดเตรียมไว้ นำไปเก็บข้อมูลจากผู้ชมละครไทยทางโทรทัศน์ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จะใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) มาเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้รวบรวมแนวคิดต่าง ๆ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมาประยุกต์ใช้เป็นลักษณะคำถามซึ่งเป็นคำถามปลายเปิดแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา รายได้ต่อเดือน เป็นคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Check list) มีลักษณะเป็นแบบเติม (Fill in) จำนวน 4 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ ค่านิยมที่มีผลต่อประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์ จำนวน 18 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) แบ่งออกเป็น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ประเภทของค่านิยมมี 4 ด้าน คือ ค่านิยมทางสุนทรียภาพ ค่านิยมทางสังคม ค่านิยมทางวัฒนธรรม และค่านิยมทางวัตถุ

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามใช้วัดความคิดเห็นด้านประเภทของละครจำนวน 33 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) แบ่งออกเป็น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ประเภทของละครไทย ได้แก่ ละครโศกนาฏกรรม ละครตลกขบขัน ละครชีวิตรักอิงนิยาย ละครเชินติเมเนเทิลดราม่า ละครชีวิตเรingers ละครการต่อสู้ ละครตื่นเต้น ผจญภัย ละครลึกลับสยองขวัญ ละครฆาตกรรม ละครสืบสวนสอบสวนและละครพื้นบ้าน

เกณฑ์การวัดระดับและแปลความหมายของคะแนน

เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval scale) ลักษณะของเครื่องมือเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ตามลำดับของ Likert Scale (อ้างอิงในธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2553 : 75) โดยกำหนดค่าคะแนนแต่ละระดับดังนี้

ระดับคะแนน	ระดับความคิดเห็น
5	มากที่สุด
4	มาก
3	ปานกลาง
2	น้อย
1	น้อยที่สุด

ในการแปลความหมายของคะแนนที่ใช้ในการตีความหมายของคะแนนเฉลี่ย ที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ซึ่งคะแนนที่ได้มีความหมายดังต่อไปนี้ (อ้างอิงในธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2553 : 75) โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายจากช่วงคะแนนเฉลี่ยดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49	หมายถึง	มาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49	หมายถึง	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49	หมายถึง	น้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49	หมายถึง	น้อยมาก

การทดสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity)

ในการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้ทำการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถามก่อนนำแบบสอบถามไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยทำการปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญเพื่อช่วยพิจารณาความพอเพียงของเนื้อหาในแบบสอบถามทั้งฉบับ

ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability)

ในการทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทำการทดสอบ (Pre - test) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติตามกำหนดไว้จำนวน 30 ตัวอย่างเพื่อทดสอบความเข้าใจที่ตรงกันในข้อคำถามต่าง ๆ และวัดความสม่ำเสมอสอดคล้องภายใน (Internal consistency) โดยใช้วิธีทดสอบ Cronbach's Alpha เพื่อวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นได้เท่ากับ 0.9461

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Method) เพื่อศึกษาค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์มีการรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้จาก 2 แหล่ง ได้แก่

1. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้จากการตอบแบบสอบถามจำนวน 400 ชุด ของผู้ชมละครไทยทางโทรทัศน์ในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑล

2. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่มีการเก็บรวบรวมไว้แล้วทั้งหน่วยงานของรัฐและเอกชน ได้แก่ หนังสือทางวิชาการ บทความ วิทยานิพนธ์ และรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์และวารสารต่าง ๆ

3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้วได้นำแบบสอบถามที่รวบรวมได้ มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ โดยจัดระเบียบข้อมูลและลงรหัสแล้วนำข้อมูลดังกล่าวไปคำนวณหาค่าทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมประยุกต์ทางคณิตศาสตร์ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาคำตอบในการศึกษา และเพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ค่าสถิติต่าง ๆ ดังนี้

สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา รายได้ต่อเดือน ปัจจัยระดับความคิดเห็นด้านค่านิยมทางสุนทรียภาพ ค่านิยมทางสังคม ค่านิยมทางวัฒนธรรม ค่านิยมทางวัตถุ และปัจจัยด้านประเภทของละคร นำมาแจกแจงในรูปแบบของความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean, \bar{x}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation, S.D)

สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) ใช้วิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานแต่ละข้อดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์แตกต่างกัน ใช้การวิเคราะห์สถิติดังนี้ การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระต่อกันโดยวิธี Independent sample t - test ส่วนการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มากกว่า 2 กลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - Way Analysis of Variance: ANOVA) (อ้างอิงในธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2553 : 75) และการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี Least Significant Difference (LSD) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 หรือระดับความเชื่อมั่น 95%

สมมติฐานที่ 2 ค่านิยมที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์แตกต่างกัน ใช้การวิเคราะห์ค่าโดยวิธีสถิติ Multiple Linear Regression ที่ระดับนัยสำคัญ

0.05 แล้วทำการแปลผลและนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบการบรรยาย สถิติดังกล่าวใช้เพื่อทดสอบตัวแปรอิสระหลายๆ ตัว ที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามในด้านใดด้านหนึ่งเพียงด้านเดียวโดยการคำนวณหาจากสมการทำนายค่าโดยตรวจสอบจากค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระใด ๆ มีค่ามากกว่าแสดงว่ามีอิทธิพลมากกว่า ตัวแปรอิสระตัวอื่น ๆ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาค่านิยมที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์โดยข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนจากกลุ่มตัวอย่างและได้ทำการคัดเลือกเฉพาะฉบับที่มีความสมบูรณ์จำนวนทั้งสิ้น 400 ชุด

สัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	ขนาดของประชากร
n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (Mean)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการแจกแจงแบบที (t-Distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการแจกแจงแบบเอฟ (F-Distribution)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of Square)
df	แทน	องศาความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
LSD	แทน	Least Significant Difference
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
Sig.	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติจากการทดสอบที่โปรแกรมคำนวณได้ใช้ในการสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปร 3 ตัวขึ้นไป
R Square	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์

4.1 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลได้นำเสนอผลตามวัตถุประสงค์ของการค้นคว้าโดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 ส่วน ตามลำดับดังนี้

- ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล
- ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลค่านิยมของบุคคล
- ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประเภทของละคร
- ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

4.2 ผลการวิเคราะห์

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลโดยจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หญิง	231	57.8
ชาย	169	42.2
รวมพนักงาน	400	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่าข้อมูลส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 57.8 ที่เหลือเป็นเพศชาย จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 42.2

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลโดยจำแนกตามอายุ

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	153	38.3
อายุ 21 -30 ปี	113	28.3
อายุ 31 - 40 ปี	85	21.3
อายุ 41 - 50 ปี	30	7.5
อายุมากกว่า 50 ปี	19	4.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่าข้อมูลส่วนใหญ่มีอายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า มีจำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 38.3 รองลงมาคือมีอายุ 21 -30 ปี จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 28.3

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลโดยจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ตั้งแต่มัธยมต้นถึงอนุปริญญา	87	21.8
ปวช. /ปวส.	50	12.5
ระดับปริญญาตรี	240	60.0
สูงกว่าระดับปริญญาตรี	23	5.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่าข้อมูลส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมาคือตั้งแต่มัธยมต้นถึงอนุปริญญา จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวน (ความถี่) และค่าร้อยละข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลโดยจำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	130	32.5
ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	96	24.0
ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	98	24.5
ตั้งแต่ 15,001 ถึง 20,000 บาท	76	19.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่าส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 รองลงมาคือตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท จำนวน 98 คิดเป็นร้อยละ 24.5

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับค่านิยมของบุคคล

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามระดับความคิดเห็นด้านค่านิยมทางสุนทรียภาพ

ค่านิยมของบุคคล	ระดับความคิดเห็น					\bar{x}	S.D.	แปลผล	อันดับ
	เห็น ด้วย มาก ที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด				
ค่านิยมทางสุนทรียภาพ									
1. ท่านชมละครเพราะ ความเพลิดเพลินสนุก สนาน	81 (20.3)	113 (28.3)	139 (34.8)	36 (9.0)	31 (7.8)	3.44	1.140	ปาน กลาง	(2)
2. ท่านชอบบทประพันธ์ที่ สื่อถึงอารมณ์ด้านความรัก	40 (10.0)	97 (24.3)	180 (45.0)	59 (14.8)	24 (6.0)	3.18	1.001	ปาน กลาง	(3)
3. ท่านชอบวิวทิวทัศน์ใน ละคร และอยากท่องเที่ยว สถานที่ถ่าย	65 (16.3)	152 (38.0)	120 (30.0)	45 (11.3)	18 (4.5)	3.50	1.036	มาก	(1)
รวม						3.37	0.848	ปาน กลาง	

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นถึงผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นด้านค่านิยมทางสุนทรียภาพ โดยภาพรวม ความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 (S.D. = 0.848) เมื่อพิจารณาการจัดอันดับในแต่ละด้านพบว่าอันดับ 1 คือ ชอบวิวทิวทัศน์ในละคร และอยากท่องเที่ยวสถานที่ถ่ายโดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.50 (S.D. = 1.036) อันดับ 2 คือ ชมละครเพราะความเพลิดเพลินสนุกสนานมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 (S.D. = 1.140)

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความคิดเห็นด้านค่านิยมทางสังคม

ค่านิยมของบุคคล	ระดับความคิดเห็น					\bar{x}	S.D.	แปลผล	อันดับ
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด				
	26	70	136	84	84				
ค่านิยมทางสังคม									
1. ท่านอยากเป็นแฟนคลับของดาราที่แสดงในละคร	26 (6.5)	70 (17.5)	136 (34.0)	84 (21.0)	84 (21.0)	2.68	1.176	ปานกลาง	(4)
2. ท่านอยากมีอาชีพ การงานที่ดีเหมือนตัวละคร	54 (13.5)	104 (26.0)	129 (32.3)	64 (16.0)	49 (12.3)	3.13	1.199	ปานกลาง	(2)
3. ท่านชอบชมละครตามเพื่อนเพื่อที่จะได้สนทนากับเพื่อน	28 (7.0)	85 (21.3)	134 (33.5)	79 (19.8)	74 (18.5)	2.79	1.178	ปานกลาง	(3)
4. ท่านชอบความรุนแรงในละคร เช่น การตบตี หรือ คำทอ	15 (3.8)	64 (16.0)	72 (18.0)	91 (22.8)	158 (39.5)	2.22	1.228	น้อย	(5)
5. ท่านชอบการรักเดียวใจเดียวของตัวเอกในละคร	96 (24.0)	83 (20.8)	126 (31.5)	60 (15.0)	35 (8.8)	3.36	1.241	ปานกลาง	(1)
รวม						2.83	0.838	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นถึงผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นด้านค่านิยมทางสังคม โดยภาพรวม ความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.83 (S.D. = 0.838) เมื่อพิจารณาการจัดอันดับในแต่ละด้านพบว่าอันดับ 1 คือ ชอบการรักเดียวใจเดียวของตัวเอกในละคร โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.36 (S.D. = 1.241) อันดับ 2 คือ อยากมีอาชีพ การงานที่ดีเหมือนตัวละครมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 (S.D. = 1.199)

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความคิดเห็นด้านค่านิยมทางวัฒนธรรม

ค่านิยมของบุคคล	ระดับความคิดเห็น					\bar{x}	S.D.	แปลผล	อันดับ
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด				
	103	109	137	38	13				
ค่านิยมทางวัฒนธรรม									
1. ท่านชอบการแสดง ความเคารพกัน เช่น การไหว้ การคำนับ	103 (25.8)	109 (27.3)	137 (34.3)	38 (9.5)	13 (3.3)	3.63	1.066	มาก	(3)
2. ท่านอยากให้มีการใช้ ภาษาในละครให้ถูกต้อง	101 (25.3)	107 (26.8)	143 (35.8)	39 (9.8)	10 (2.5)	3.63	1.043	มาก	(2)
3. ท่านอยากรับประทานอาหาร ตามที่แสดงในละคร	38 (9.5)	105 (26.3)	135 (33.8)	74 (18.5)	48 (12.0)	3.03	1.145	ปานกลาง	(5)
4. ท่านชอบการแต่งตัว ตามประเพณีของตัวละคร	50 (12.5)	116 (29.0)	142 (35.5)	59 (14.8)	33 (8.3)	3.23	1.104	ปานกลาง	(4)
5. ท่านอยากเป็นคนที่ตอบ แทนผู้มีพระคุณเหมือนในละคร	111 (27.8)	137 (34.3)	104 (26.0)	30 (7.5)	18 (4.5)	3.73	1.083	มาก	(1)
รวม						3.45	0.745	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นถึงผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นด้านค่านิยมทางวัฒนธรรมโดยภาพรวม ความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 (S.D. = 0.745) เมื่อพิจารณาการจัดอันดับในแต่ละด้านพบว่าอันดับ 1 คือ อยากเป็นคนที่ตอบแทนผู้มีพระคุณเหมือนในละคร โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.73 (S.D. = 1.083) อันดับ 2 คือ อยากให้มีการใช้ภาษาในละครให้ถูกต้องมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 (S.D. = 1.043)

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความคิดเห็นด้านค่านิยมทางวัตถุ

ค่านิยมของบุคคล	ระดับความคิดเห็น					\bar{x}	S.D.	แปลผล	อันดับ
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด				
	15	73	121	105	86				
ค่านิยมทางวัตถุ									
1. ท่านชอบใช้สินค้าที่หือเดียวกันกับตัวละคร	(3.8)	(18.3)	(30.3)	(26.3)	(21.5)	2.57	1.126	ปานกลาง	(5)
2. ท่านชอบเทคโนโลยีตามที่ตัวละครนำมาแสดง	(8.8)	(21.8)	(37.0)	(17.8)	(14.8)	2.92	1.154	ปานกลาง	(2)
3. ท่านอยากแต่งกายเลียนแบบนักแสดง	(7.3)	(22.5)	(25.3)	(24.0)	(21.0)	2.71	1.231	ปานกลาง	(3)
4. ท่านอยากซื้อสินค้าที่แสดงในละคร	(6.5)	(19.0)	(30.8)	(22.8)	(21.0)	2.67	1.189	ปานกลาง	(4)
5. ท่านอยากมีรถยนต์หรูเหมือนในละคร	(18.8)	(24.5)	(24.8)	(14.0)	(18.0)	3.12	1.358	ปานกลาง	(1)
รวม						2.80	1.011	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นถึงผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นด้านค่านิยมทางวัตถุ โดยภาพรวม ความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 (S.D. = 0.590) เมื่อพิจารณาการจัดอันดับในแต่ละด้านพบว่าอันดับ 1 คือ อยากมีรถยนต์หรูเหมือนในละคร โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.12 (S.D. = 1.358) อันดับ 2 คือ ชอบเทคโนโลยีตามที่ตัวละครนำมาแสดงมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92 (S.D. = 1.154)

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประเภทของละคร

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความคิดเห็นด้านประเภทละครโทรทัศน์

ประเภทของละคร โทรทัศน์	ระดับความคิดเห็น					\bar{x}	S.D.	แปลผล	อันดับ
	เห็น ด้วย มาก ที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด				
	1.สามารถนำข้อผิดพลาด จากละครมาใช้ประโยชน์ กับชีวิตจริงได้	52 (13.0)	86 (21.5)	165 (41.3)	70 (17.5)				
2.สามารถนำข้อคิดมาชำระ ล้างจิตใจให้่องแผ้ว	35 (8.8)	109 (27.3)	175 (43.8)	76 (19.0)	5 (1.3)	3.23	0.900	ปาน กลาง	(2)
3.สร้างความรู้สึที่สูงส่งและ เกิดความงดงามในจิตใจ	39 (9.8)	118 (29.5)	170 (42.5)	61 (15.3)	12 (3.0)	3.28	0.940	ปาน กลาง	(1)
รวม						3.47	0.771	ปาน กลาง	

จากตารางที่ 4.9 แสดงให้เห็นถึงผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นด้านประเภทละครโทรทัศน์ โดยภาพรวมความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 (S.D. = 0.590) เมื่อพิจารณาการจัดอันดับในแต่ละด้านพบว่าอันดับ 1 คือ สร้างความรู้สึที่สูงส่งและเกิดความงดงามในจิตใจ โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.28 (S.D. = 0.940) อันดับ 2 คือ สามารถนำข้อคิดมาชำระล้างจิตใจให้่องแผ้วมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 (S.D. = 0.900)

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความคิดเห็นด้านประเภทละครตลกขบขัน

ประเภทของละคร ตลกขบขัน	ระดับความคิดเห็น					\bar{x}	S.D.	แปลผล	อันดับ
	เห็น ด้วย มาก ที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด				
	1. รู้สึกสบายใจจากการได้ หัวเราะ	104 (26.0)	135 (33.8)	116 (29.0)	36 (9.0)				
2. ทำให้เกิดจินตนาการมี ความคิดสร้างสรรค์อย่างมี เหตุผล	59 (14.8)	146 (36.5)	139 (34.8)	49 (12.3)	7 (1.8)	3.50	0.947	มาก	(2)
3. เป็นละครตลกที่ล้อเลียน เสียดสีชีวิตของชนชั้นสูง	40 (10.0)	14 (26.0)	170 (42.5)	62 (15.5)	24 (6.0)	3.19	1.012	ปาน กลาง	(3)
รวม						3.47	0.771	ปาน กลาง	

จากตารางที่ 4.10 แสดงให้เห็นถึงผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นด้านประเภทละครตลกขบขัน โดยภาพรวมความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 (S.D. = 0.590) เมื่อพิจารณาการจัดอันดับในแต่ละด้านพบว่าอันดับ 1 คือ รู้สึกสบายใจจากการได้หัวเราะ โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.72 (S.D. = 1.019) อันดับ 2 คือ ทำให้เกิดจินตนาการมีความคิดสร้างสรรค์อย่างมีเหตุผลมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 (S.D. = 0.947)

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความคิดเห็นด้านประเภทละครชีวิตรักอิงนิยาย

ประเภทของละคร ชีวิตรักอิงนิยาย	ระดับความคิดเห็น					\bar{x}	S.D.	แปลผล	อันดับ
	เห็น ด้วย มาก ที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด				
	1.ช่วยผ่อนคลายความตึง เครียด	62 (15.5)	103 (25.8)	173 (43.3)	42 (10.5)				
2.ช่วยดึงความทุกข์ในชีวิต จริงออกไปได้ในขณะชม ละคร	43 (10.8)	117 (29.3)	174 (43.5)	48 (12.0)	18 (4.5)	3.30	0.968	ปานกลาง	(3)
3.ช่วยสร้างจินตนาการที่ สวยงามซึ่งไม่อาจเกิดขึ้น ในชีวิตจริง	56 (14.0)	117 (29.3)	156 (39.0)	54 (13.5)	17 (4.3)	3.35	1.018	ปานกลาง	(2)
รวม						3.34	0.823	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.11 แสดงให้เห็นถึงผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นด้านประเภทละครชีวิตรักอิงนิยายโดยภาพรวมความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 (S.D. = 0.823) เมื่อพิจารณาการจัดอันดับในแต่ละด้านพบว่าอันดับ 1 คือ ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.36 (S.D. = 1.027) อันดับ 2 คือ ช่วยสร้างจินตนาการที่สวยงามซึ่งไม่อาจเกิดขึ้นในชีวิตจริงมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 (S.D. = 1.018)

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความคิดเห็นด้านประเภทละครเซ็นติเมนต์รามา

ประเภทของละคร เซ็นติเมนต์รามา	ระดับความคิดเห็น					\bar{x}	S.D.	แปลผล	อันดับ
	เห็น ด้วย มาก ที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด				
	1.เป็นละครที่มีจุดจบที่มี ความสุข	33 (8.3)	121 (30.3)	181 (45.3)	51 (12.8)				
2.สร้างกำลังใจในการต่อสู้ กับอุปสรรค	26 (6.5)	148 (37.0)	160 (40.0)	55 (13.8)	11 (2.8)	3.31	0.886	ปานกลาง	(2)
3.ตัวละครสามารถสร้าง ความรู้สึกรักและเห็นใจ	40 (10.0)	150 (37.5)	144 (36.0)	56 (14.0)	10 (2.5)	3.39	0.932	ปานกลาง	(1)
รวม						3.32	0.905	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.12 แสดงให้เห็นถึงผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็น ด้านประเภทของละครเซ็นติเมนต์รามา โดยภาพรวม ความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 (S.D. = 0.905) เมื่อพิจารณาการจัดอันดับในแต่ละด้านพบว่าอันดับ 1 คือ ตัวละครสามารถสร้างความรู้สึกรักและเห็นใจโดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.39 (S.D. = 0.932) อันดับ 2 คือ สร้างกำลังใจในการต่อสู้กับอุปสรรคมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 (S.D. = 0.886)

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความคิดเห็นด้านประเภทละครชีวิตเรีงรมย์

ประเภทของละคร ชีวิตเรีงรมย์	ระดับความคิดเห็น					\bar{x}	S.D.	แปลผล	อันดับ
	เห็น ด้วย มากที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด				
	1.สร้างควมรื่นรมย์ ให้แก่ผู้ชม	57 (14.3)	135 (33.8)	153 (38.3)	40 (10.0)				
2.มีความสุขสนานน่า ติดตามชม	50 (12.5)	172 (43.0)	120 (30.0)	48 (12.0)	10 (2.5)	3.51	0.945	มาก	(2)
3.เป็นละครที่เสนอเรื่อง ราวชีวิตรักที่มีอุปสรรค แต่สามารถชนะได้	67 (16.8)	135 (33.8)	146 (36.5)	41 (10.3)	11 (2.8)	3.52	0.978	มาก	(1)
รวม						3.49	0.818	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.13 แสดงให้เห็นถึงผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นด้านประเภทละครชีวิตเรีงรมย์โดยภาพรวม ความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 (S.D. = 0.818) เมื่อพิจารณาการจัดอันดับในแต่ละด้านพบว่าอันดับ 1 คือเป็นละครที่เสนอเรื่องราวชีวิตรักที่มีอุปสรรคแต่สามารถชนะได้ใจ โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.52 (S.D. = 0.978) อันดับ 2 คือ มีความสุขสนานน่าติดตามชมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 (S.D. = 0.945)

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความคิดเห็นด้านประเภทละครการต่อสู้

ประเภทของละคร การต่อสู้	ระดับความคิดเห็น					\bar{x}	S.D.	แปลผล	อันดับ
	เห็น ด้วย มาก ที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด				
	1.แสดงความเก่งกล้าของ ผู้แสดง	32 (8.0)	90 (22.5)	164 (41.0)	80 (20.0)				
2.แสดงความปกป้อง คุ้มครองสังคมและโลก ให้ปลอดภัย	37 (9.3)	125 (31.3)	160 (40.0)	56 (14.0)	22 (5.5)	3.25	0.992	ปานกลาง	(2)
3.แสดงความเฉลียวฉลาด มีไหวพริบปฏิภาณทำให้ ชนะได้	59 (14.8)	127 (31.8)	144 (36.0)	49 (12.3)	21 (5.3)	3.39	1.046	ปานกลาง	(1)
รวม						3.34	0.896	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.14 แสดงให้เห็นถึงผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นด้านประเภทละครการต่อสู้ โดยภาพรวม ความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 (S.D. = 0.896) เมื่อพิจารณาการจัดอันดับในแต่ละด้านพบว่าอันดับ 1 คือแสดงความเฉลียวฉลาดมีไหวพริบปฏิภาณทำให้ชนะ โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.39 (S.D. = 1.046) อันดับ 2 คือแสดงความปกป้องคุ้มครองสังคมและโลกให้ปลอดภัยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 (S.D. = 0.992)

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความคิดเห็นด้านประเภทละครต้นต้นผจญภัย

ประเภทของละครต้นต้นผจญภัย	ระดับความคิดเห็น					\bar{x}	S.D.	แปลผล	อันดับ
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยที่สุด				
	53	100	172	60	15				
1.เสนอเรื่องราวการผจญภัยไปยังดินแดนต่าง ๆ	(13.3)	(25.0)	(43.0)	(15.0)	(3.8)	3.29	0.999	ปานกลาง	(3)
2.เต็มไปด้วยความตื่นเต้นตลอดการเดินทาง	(12.8)	(35.5)	(34.3)	(14.3)	(3.3)	3.40	0.989	ปานกลาง	(1)
3.มีการเผชิญกับสิ่งเร้นลับมหัศจรรย์	(15.0)	(29.3)	(36.0)	(13.8)	(6.0)	3.34	1.077	ปานกลาง	(2)
รวม						3.34	0.896	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.15 แสดงให้เห็นถึงผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นด้านประเภทละครต้นต้นผจญภัยโดยภาพรวม ความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 (S.D. = 0.896) เมื่อพิจารณาการจัดอันดับในแต่ละด้านพบว่าอันดับ 1 คือเต็มไปด้วยความตื่นเต้นตลอดการเดินทางโดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.40 (S.D. = 0.989) อันดับ 2 คือ มีการเผชิญกับสิ่งเร้นลับมหัศจรรย์มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 (S.D. = 1.077)

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความคิดเห็นด้านประเภทละครลึกลับสยองขวัญ

ประเภทของละครลึกลับสยองขวัญ	ระดับความคิดเห็น					\bar{x}	S.D.	แปลผล	อันดับ
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด				
	47	118	152	68	15				
1.เต็มใจด้วยเรื่องราวลึกลับสยองขวัญ	(11.8)	(29.5)	(38.0)	(17.0)	(3.8)	3.29	1.003	ปานกลาง	(2)
2.เต็มใจด้วยความตื่นเต้นน่าสะพรึงกลัว	(11.5)	(32.8)	(33.8)	(16.3)	(5.8)	3.28	1.051	ปานกลาง	(3)
3.เต็มใจด้วยเรื่องลึกลับและปมปริศนา	(15.0)	(28.5)	(34.3)	(16.5)	(5.8)	3.31	1.091	ปานกลาง	(1)
รวม						3.29	0.925	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.16 แสดงให้เห็นถึงผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นด้านประเภทละครลึกลับสยองขวัญโดยภาพรวม ความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 (S.D. = 0.925) เมื่อพิจารณาการจัดอันดับในแต่ละด้านพบว่าอันดับ 1 คือเต็มใจด้วยเรื่องลึกลับและปมปริศนาโดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.31 (S.D. = 1.091) อันดับ 2 คือเต็มใจด้วยเรื่องราวลึกลับสยองขวัญมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 (S.D. = 1.003)

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความคิดเห็นด้านประเภทละครฆาตกรรม

ประเภทของละครฆาตกรรม	ระดับความคิดเห็น					\bar{x}	S.D.	แปลผล	อันดับ
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด				
	48	103	161	60	28				
1.มีการวางแผนในการฆาตกรรมที่มุ่งเน้นความตื่นเต้น	(12.0)	(25.8)	(40.3)	(15.0)	(7.0)	3.21	1.062	ปานกลาง	(2)
2.มีการฆาตกรรมจากความอาฆาตแค้น	(8.0)	(29.0)	(33.8)	(18.0)	(11.3)	3.05	1.114	ปานกลาง	(3)
3.เกิดการคาดเดาถึงเหยื่อรายต่อไปว่าจะถูกฆ่าหรือไม่	(12.8)	(31.3)	(30.3)	(16.8)	(9.0)	3.22	1.142	ปานกลาง	(1)
รวม						3.16	0.948	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.17 แสดงให้เห็นถึงผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นด้านประเภทละครฆาตกรรมโดยภาพรวม ความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 (S.D. = 0.948) เมื่อพิจารณาการจัดอันดับในแต่ละด้านพบว่าอันดับ 1 คือเกิดการคาดเดาถึงเหยื่อรายต่อไปว่าจะถูกฆ่าหรือไม่ โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.22 (S.D. = 1.142) อันดับ 2 คือมีการวางแผนในการฆาตกรรมที่มุ่งเน้นความตื่นเต้นมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 (S.D. = 1.062)

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความคิดเห็นด้านประเภทละครสืบสวนสอบสวน

ประเภทของละครสืบสวนสอบสวน	ระดับความคิดเห็น					\bar{x}	S.D.	แปลผล	อันดับ
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด				
1.ตื่นตื่นกับการค้นหาคนที่อยู่เบื้องหลังของงานพิกฎหมาย	44 (11.0)	124 (31.0)	155 (38.8)	58 (14.5)	19 (4.8)	3.29	1.002	ปานกลาง	(3)
2.ตื่นตื่นกับการค้นหาหลักฐานคนร้ายด้วยการวางแผนที่ฉลาด	47 (14.8)	139 (34.8)	148 (37.0)	54 (13.5)	12 (3.0)	3.39	0.962	ปานกลาง	(2)
3.มีความตื่นตื่นระทึกใจไปกับการค้นหาร่องรอยต่าง ๆ	62 (15.5)	134 (33.5)	125 (31.3)	66 (16.5)	13 (3.3)	3.42	1.039	ปานกลาง	(1)
รวม						3.36	0.860	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.18 แสดงให้เห็นถึงผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นด้านประเภทละครสืบสวนสอบสวน โดยภาพรวม ความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 (S.D. = 0.860) เมื่อพิจารณาการจัดอันดับในแต่ละด้านพบว่าอันดับ 1 คือมีความตื่นตื่นระทึกใจไปกับการค้นหาร่องรอยต่าง ๆ โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.42 (S.D. = 1.039) อันดับ 2 คือตื่นตื่นกับการค้นหาหลักฐานคนร้ายด้วยการวางแผนที่ฉลาดมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 (S.D. = 0.962)

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความคิดเห็นด้านประเภทละครพื้นบ้าน

ประเภทของละครพื้นบ้าน	ระดับความคิดเห็น					\bar{x}	S.D.	แปลผล	อันดับ
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด				
	69	93	150	67	21				
1.แสดงเรื่องราวที่เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์	(17.3)	(23.3)	(37.5)	(16.8)	(5.3)	3.31	1.100	ปานกลาง	(3)
2.แสดงเรื่องราวของวีรชนที่สร้างผลงานในอดีต	(15.5)	(34.0)	(34.3)	(14.5)	(1.8)	3.47	0.978	ปานกลาง	(1)
3.แสดงเรื่องราวเกี่ยวกับละครพื้นบ้านหรือนิทานต่าง ๆ	(18.0)	(32.3)	(33.0)	(12.3)	(4.5)	3.47	1.062	ปานกลาง	(2)
รวม						3.42	0.902	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.19 แสดงให้เห็นถึงผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นด้านประเภทละครพื้นบ้าน โดยภาพรวม ความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 (S.D. = 0.902) เมื่อพิจารณาการจัดอันดับในแต่ละด้านพบว่าอันดับ 1 คือแสดงเรื่องราวของวีรชนที่สร้างผลงานในอดีต โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.47 (S.D. = 0.978) อันดับ 2 คือแสดงเรื่องราวเกี่ยวกับละครพื้นบ้านหรือนิทานต่าง ๆ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 (S.D. = 1.062)

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์แตกต่างกัน

H_0 : เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้สถิติ Independent Sample t-test เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม

ตารางที่ 4.20 แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างเพศที่ต่างกันมีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์แตกต่างกัน

ประเภทของละคร	เพศ	\bar{X}	SD	df	t	Sig.																																																																		
ละครโศกนาฏกรรม	หญิง	3.58	0.737	398	3.244	0.001*																																																																		
	ชาย	3.33	0.796				ละครตลกขบขัน	หญิง	3.58	0.737	398	3.224	0.001*	ชาย	3.33	0.796	ละครชีวิตรักอิงนิยาย	หญิง	3.40	0.794	398	1.771	0.077	ชาย	3.25	0.857	ละครเซ็นติเมนเทิลดราม่า	หญิง	3.40	0.718	398	2.508	0.013*	ชาย	3.21	0.789	ละครชีวิตเรียมย์	หญิง	3.62	0.746	398	3.716	0.000*	ชาย	3.31	0.878	ละครการ์ตูนต่อสู้	หญิง	3.40	0.882	398	1.381	0.168	ชาย	3.27	0.913	ละครต้นตื้นผจญภัย	หญิง	3.40	0.882	398	1.381	0.168	ชาย	3.27	0.913	ละครลึกลับสยองขวัญ	หญิง	3.33	0.900	398	0.950
ละครตลกขบขัน	หญิง	3.58	0.737	398	3.224	0.001*																																																																		
	ชาย	3.33	0.796				ละครชีวิตรักอิงนิยาย	หญิง	3.40	0.794	398	1.771	0.077	ชาย	3.25	0.857	ละครเซ็นติเมนเทิลดราม่า	หญิง	3.40	0.718	398	2.508	0.013*	ชาย	3.21	0.789	ละครชีวิตเรียมย์	หญิง	3.62	0.746	398	3.716	0.000*	ชาย	3.31	0.878	ละครการ์ตูนต่อสู้	หญิง	3.40	0.882	398	1.381	0.168	ชาย	3.27	0.913	ละครต้นตื้นผจญภัย	หญิง	3.40	0.882	398	1.381	0.168	ชาย	3.27	0.913	ละครลึกลับสยองขวัญ	หญิง	3.33	0.900	398	0.950	0.343	ชาย	3.24	0.958						
ละครชีวิตรักอิงนิยาย	หญิง	3.40	0.794	398	1.771	0.077																																																																		
	ชาย	3.25	0.857				ละครเซ็นติเมนเทิลดราม่า	หญิง	3.40	0.718	398	2.508	0.013*	ชาย	3.21	0.789	ละครชีวิตเรียมย์	หญิง	3.62	0.746	398	3.716	0.000*	ชาย	3.31	0.878	ละครการ์ตูนต่อสู้	หญิง	3.40	0.882	398	1.381	0.168	ชาย	3.27	0.913	ละครต้นตื้นผจญภัย	หญิง	3.40	0.882	398	1.381	0.168	ชาย	3.27	0.913	ละครลึกลับสยองขวัญ	หญิง	3.33	0.900	398	0.950	0.343	ชาย	3.24	0.958																
ละครเซ็นติเมนเทิลดราม่า	หญิง	3.40	0.718	398	2.508	0.013*																																																																		
	ชาย	3.21	0.789				ละครชีวิตเรียมย์	หญิง	3.62	0.746	398	3.716	0.000*	ชาย	3.31	0.878	ละครการ์ตูนต่อสู้	หญิง	3.40	0.882	398	1.381	0.168	ชาย	3.27	0.913	ละครต้นตื้นผจญภัย	หญิง	3.40	0.882	398	1.381	0.168	ชาย	3.27	0.913	ละครลึกลับสยองขวัญ	หญิง	3.33	0.900	398	0.950	0.343	ชาย	3.24	0.958																										
ละครชีวิตเรียมย์	หญิง	3.62	0.746	398	3.716	0.000*																																																																		
	ชาย	3.31	0.878				ละครการ์ตูนต่อสู้	หญิง	3.40	0.882	398	1.381	0.168	ชาย	3.27	0.913	ละครต้นตื้นผจญภัย	หญิง	3.40	0.882	398	1.381	0.168	ชาย	3.27	0.913	ละครลึกลับสยองขวัญ	หญิง	3.33	0.900	398	0.950	0.343	ชาย	3.24	0.958																																				
ละครการ์ตูนต่อสู้	หญิง	3.40	0.882	398	1.381	0.168																																																																		
	ชาย	3.27	0.913				ละครต้นตื้นผจญภัย	หญิง	3.40	0.882	398	1.381	0.168	ชาย	3.27	0.913	ละครลึกลับสยองขวัญ	หญิง	3.33	0.900	398	0.950	0.343	ชาย	3.24	0.958																																														
ละครต้นตื้นผจญภัย	หญิง	3.40	0.882	398	1.381	0.168																																																																		
	ชาย	3.27	0.913				ละครลึกลับสยองขวัญ	หญิง	3.33	0.900	398	0.950	0.343	ชาย	3.24	0.958																																																								
ละครลึกลับสยองขวัญ	หญิง	3.33	0.900	398	0.950	0.343																																																																		
	ชาย	3.24	0.958																																																																					

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

ประเภทของละคร	เพศ	\bar{X}	SD	df	t	Sig.
ละครฆาตกรรม	หญิง	3.18	0.910	398	0.493	0.623
	ชาย	3.13	0.999			
ละครสืบสวนสอบสวน	หญิง	3.43	0.859	398	1.835	0.067
	ชาย	3.27	0.856			
ละครพื้นบ้าน	หญิง	3.49	0.848	398	1.854	0.065
	ชาย	3.32	0.964			

* มีนัยทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.20 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่า t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าในประเภทของละคร ที่มีค่า Sig. น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือละคร โศกนาฏกรรม ละครตลกขบขัน ละครเช็นติเมนเทิลดรามมา และละครชีวิตเรียมย์ จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 และยอมรับ H_1 แสดงว่า เพศที่แตกต่างกันมีผลการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือมีค่า Sig. เท่ากับ 0.001, 0.001, 0.013 และ 0.000 ตามลำดับ โดยเพศชายมีค่าเฉลี่ยด้านความคิดเห็นน้อยกว่าเพศหญิงในการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์ดังกล่าวทุก ๆ ประเภท

สมมติฐานที่ 1.2 อายุที่แตกต่างกันมีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์แตกต่างกัน

H_0 : อายุที่แตกต่างกันมีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุที่แตกต่างกันมีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้สถิติ F-test โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว(One - Way ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 เมื่อพบว่าค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.21 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างระดับความคิดเห็นที่มีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์จำแนกตามอายุ

ประเภทของละคร	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F-test	Sig.
ละครโศกนาฏกรรม	ระหว่างกลุ่ม	3.790	4	0.947	1.602	0.173
	ภายในกลุ่ม	233.628	395	0.591		
	รวม	237.418	399			
ละครตลกขบขัน	ระหว่างกลุ่ม	3.790	4	0.947	1.602	0.173
	ภายในกลุ่ม	233.628	395	0.591		
	รวม	237.418	399			
ละครชีวิตรักอิงนิยาย	ระหว่างกลุ่ม	5.243	4	1.311	1.951	0.101
	ภายในกลุ่ม	265.306	395	0.672		
	รวม	270.549	399			
ละครเซ็นติเมนเทิลดราม่า	ระหว่างกลุ่ม	1.764	4	0.441	0.775	0.542
	ภายในกลุ่ม	224.951	395	0.569		
	รวม	226.715	399			
ละครชีวิตเรียมย์	ระหว่างกลุ่ม	9.603	4	2.401	3.686	0.006*
	ภายในกลุ่ม	257.253	395	0.651		
	รวม	266.855	399			
ละครการต่อสู้	ระหว่างกลุ่ม	12.717	4	3.179	4.080	0.003*
	ภายในกลุ่ม	307.805	395	0.779		
	รวม	320.522	399			
ละครตื่นเต้นผจญภัย	ระหว่างกลุ่ม	12.717	4	3.179	4.080	0.003*
	ภายในกลุ่ม	307.805	395	0.779		
	รวม	320.522	399			
ละครลึกลับสยองขวัญ	ระหว่างกลุ่ม	14.486	4	3.622	4.378	0.002*
	ภายในกลุ่ม	326.762	395	0.827		
	รวม	341.249	399			
ละครฆาตกรรม	ระหว่างกลุ่ม	14.502	4	3.626	4.164	0.003*
	ภายในกลุ่ม	343.909	395	0.871		
	รวม	358.411	399			
ละครสืบสวนสอบสวน	ระหว่างกลุ่ม	4.381	4	1.095	1.488	0.205
	ภายในกลุ่ม	290.683	395	0.736		
	รวม	295.064	399			
ละครพื้นบ้าน	ระหว่างกลุ่ม	0.692	4	0.173	0.211	0.932
	ภายในกลุ่ม	323.973	395	0.820		
	รวม	324.666	399			

* มีนัยทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.21 แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระดับความสำคัญที่มีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์จำแนกตามอายุ พบว่า ละครชีวิตเรีงรมย์ ละครการต่อสู้ ละครตื่นเต้นผจญภัย ละครลึกลับสยองขวัญ และละครฆาตกรรมมีค่า Sig. เท่ากับ 0.006, 0.003, 0.003, 0.002 และ 0.003 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐาน H_0 และยอมรับสมมติฐาน H_1 แสดงว่าอายุที่แตกต่างกันมีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์แตกต่างกัน จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference)

ตารางที่ 4.22 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างด้านการเลือกชมประเภทของละครชีวิตเรีงรมย์ทางโทรทัศน์จำแนกตามอายุ

อายุ	ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)					
	Mean	กลุ่ม J				
		20 ปีหรือต่ำกว่า	21 – 30 ปี	31 – 40 ปี	41 – 50 ปี	มากกว่า 50 ปี
กลุ่ม I	Mean	3.64	3.54	3.25	3.38	3.26
20 ปีหรือต่ำกว่า	3.64	-	0.10 (0.336)	0.38 (0.001*)	0.26 (0.110)	0.37 (0.058)
21 – 30 ปี	3.54	-	-	0.28 (0.014*)	0.16 (0.329)	0.28 (0.168)
31 – 40 ปี	3.25	-	-	-	-0.12 (0.474)	-0.01 (0.968)
41 – 50 ปี	3.38	-	-	-	-	0.11 (0.628)
มากกว่า 50 ปี	3.26	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.22 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้านการเลือกชมประเภทของละครชีวิตเรีงรมย์ จำแนกตามอายุพบว่า ผู้ที่มีอายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า และอายุ 21 – 30 ปีมีค่าเฉลี่ยมากกว่าผู้ที่มีอายุ 31 – 40 ปี มีค่า Sig. เท่ากับ 0.001 และ 0.014 โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.38 และ 0.28

ตารางที่ 4.23 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างด้านการเลือกชมประเภทของละครการต่อสู้ทาง
โทรทัศน์จำแนกตามอายุ

อายุ	ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)					
	Mean	กลุ่ม J				
		20 ปีหรือต่ำกว่า	21 – 30 ปี	31 – 40 ปี	41 – 50 ปี	มากกว่า 50 ปี
กลุ่ม I	Mean	3.54	3.26	3.21	3.29	2.88
20 ปีหรือต่ำกว่า	3.54	-	0.28	0.34	0.26	0.67
		-	(0.010*)	(0.005*)	(0.148)	(0.002*)
21 – 30 ปี	3.26	-	-	0.05	-0.03	0.39
		-	-	(0.666)	(0.885)	(0.079)
31 – 40 ปี	3.21	-	-	-	-0.08	0.33
		-	-	-	(0.666)	(0.141)
41 – 50 ปี	3.29	-	-	-	-	0.41
		-	-	-	-	(0.112)
มากกว่า 50 ปี	2.88	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.23 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้านการเลือกชมประเภทของละครการต่อสู้ทางโทรทัศน์จำแนกตามอายุพบว่า ผู้ที่มีอายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า มีค่าเฉลี่ยมากกว่าผู้ที่มีอายุ 21 - 30 ปี 31 - 40 ปี และผู้ที่มีอายุมากกว่า 50 ปี มีค่า Sig. เท่ากับ 0.010, 0.005 และ 0.002 โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.28, 0.34 และ 0.67

ตารางที่ 4.24 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างด้านการเลือกชมประเภทของละครต้นเต็น
พจนัญภัยทางโทรทัศน์จำแนกตามอายุ

อายุ	ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)					
	Mean	กลุ่ม J				
		20 ปีหรือต่ำกว่า	21 – 30 ปี	31 – 40 ปี	41 – 50 ปี	มากกว่า 50 ปี
กลุ่ม I	Mean	3.54	3.26	3.21	3.29	2.88
20 ปีหรือต่ำกว่า	3.54	-	0.28	0.34	0.26	0.67
			(0.010*)	(0.005*)	(0.148)	(0.002*)
21 – 30 ปี	3.26	-	-	0.05	-0.03	0.39
				(0.666)	(0.885)	(0.079)
31 – 40 ปี	3.21	-	-	-	-0.08	0.33
					(0.666)	(0.141)
41 – 50 ปี	3.29	-	-	-	-	0.41
						(0.112)
มากกว่า 50 ปี	2.88	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.24 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้านการเลือกชมประเภทของละครต้นเต็นพจนัญภัย จำแนกตามอายุพบว่า ผู้ที่มีอายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า มีค่าเฉลี่ยมากกว่าผู้ที่มีอายุ 21 - 30 ปี 31 - 40 ปี และผู้ที่มีอายุมากกว่า 50 ปี มีค่า Sig. เท่ากับ 0.010, 005 และ 0.002 โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.28, 0.34 และ 0.67

ตารางที่ 4.25 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างด้านการเลือกชมประเภทของละครลิเกกลับ
สยองขวัญทางโทรทัศน์จำแนกตามอายุ

อายุ	ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)					
	Mean	กลุ่ม J				
		20 ปีหรือต่ำกว่า	21 – 30 ปี	31 – 40 ปี	41 – 50 ปี	มากกว่า 50 ปี
กลุ่ม I	Mean	3.42	3.40	3.09	3.11	2.72
20 ปีหรือต่ำกว่า	3.42	-	0.02	0.33	0.31	0.70
			(0.885)	(0.008*)	(0.089)	(0.002*)
21 – 30 ปี	3.40	-	-	0.31	0.29	0.68
				(0.018*)	(0.118)	(0.003*)
31 – 40 ปี	3.09	-	-	-	-0.02	0.37
					(0.930)	(0.105)
41 – 50 ปี	3.11	-	-	-	-	0.39
						(0.143)
มากกว่า 50 ปี	2.72	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.25 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้านการเลือกชมประเภทของละครลิเกกลับสยองขวัญจำแนกตามอายุพบว่า ผู้ที่มีอายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า และผู้ที่มีอายุ 21 - 30 ปี มีค่าเฉลี่ยมากกว่าผู้ที่มีอายุ 31 - 40 ปี และผู้ที่มีอายุมากกว่า 50 ปี มีค่า Sig. เท่ากับ 0.008, 0.018 และ 0.002, 0.003 โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.33, 0.31, 0.70 และ 0.68

ตารางที่ 4.26 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างด้านการเลือกชมประเภทของละครมาตกรรมทางโทรทัศน์จำแนกตามอายุ

อายุ	ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)					
	Mean	กลุ่ม J				
		20 ปีหรือต่ำกว่า	21 – 30 ปี	31 – 40 ปี	41 – 50 ปี	มากกว่า 50 ปี
กลุ่ม I	Mean	3.25	3.30	2.95	3.12	2.54
20 ปีหรือต่ำกว่า	3.25	-	-0.05 (0.696)	0.30 (0.017*)	0.13 (0.484)	0.71 (0.002*)
21 – 30 ปี	3.30	-	-	0.35 (0.010*)	0.18 (0.360)	0.75 (0.001*)
31 – 40 ปี	2.95	-	-	-	-0.17 (0.383)	0.41 (0.088)
41 – 50 ปี	3.12	-	-	-	-	0.58 (0.035*)
มากกว่า 50 ปี	2.54	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.26 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้านการเลือกชมประเภทของละครมาตกรรมจำแนกตามอายุพบว่า ผู้ที่มีอายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า และผู้ที่มีอายุ 21 - 30 ปี มีค่าเฉลี่ยมากกว่าผู้ที่มีอายุ 31 - 40 ปี มีค่า Sig. เท่ากับ 0.017 และ 0.010 โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.30 และ 0.35 และผู้ที่มีอายุมากกว่า 50 ปีมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าผู้ที่มีอายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า ผู้ที่มีอายุ 21 - 30 ปี และผู้ที่มีอายุ 41 - 50 ปี มีค่า Sig. เท่ากับ 0.002, 0.001 และ 0.035 โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.71, 0.75 และ 0.58

ตารางที่ 4.27 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างด้านการเลือกชมประเภทของละครสืบสวน
 สอบสวนทางโทรทัศน์จำแนกตามอายุ

อายุ	ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference (I-J)					
	Mean	กลุ่ม J				
		20 ปีหรือต่ำกว่า	21 – 30 ปี	31 – 40 ปี	41 – 50 ปี	มากกว่า 50 ปี
กลุ่ม I	Mean	3.38	3.46	3.21	3.49	3.16
20 ปีหรือต่ำกว่า	3.38	-	-0.09 (0.418)	0.17 (0.156)	-0.11 (0.514)	0.22 (0.295)
21 – 30 ปี	3.46	-	-	0.25 (0.042*)	-0.03 (0.884)	0.31 (0.152)
31 – 40 ปี	3.21	-	-	-	-0.28 (0.129)	0.05 (0.805)
41 – 50 ปี	3.49	-	-	-	-	0.33 (0.189)
มากกว่า 50 ปี	3.16	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.27 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้านการเลือกชมประเภทของละครสืบสวนสอบสวนจำแนกตามอายุพบว่า ผู้ที่มีอายุ 21- 30 ปี มีค่าเฉลี่ยมากกว่าผู้ที่มีอายุ 31 - 40 ปี มีค่า Sig. เท่ากับ 0.042 โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.25

สมมติฐานที่ 1.3 ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์แตกต่างกัน

H_0 : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้สถิติ F-test โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 เมื่อพบว่าค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.28 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างระดับความคิดเห็นที่มีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์จำแนกตามการศึกษา

ประเภทของละคร	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F-test	Sig.
ละครโศกนาฏกรรม	ระหว่างกลุ่ม	4.271	3	1.424	2.418	0.066
	ภายในกลุ่ม	233.146	396	0.589		
	รวม	237.418	399			
ละครตลกขบขัน	ระหว่างกลุ่ม	4.271	3	1.424	2.418	0.066
	ภายในกลุ่ม	233.146	396	0.589		
	รวม	237.418	399			
ละครชีวิตรักอิงนิยาย	ระหว่างกลุ่ม	2.103	3	0.701	1.034	0.377
	ภายในกลุ่ม	268.445	396	0.678		
	รวม	270.549	399			
ละครเซ็นติเมนเทิลดราม่า	ระหว่างกลุ่ม	4.576	3	1.525	2.719	0.044*
	ภายในกลุ่ม	222.139	396	0.561		
	รวม	226.715	399			
ละครชีวิตเรียมย์	ระหว่างกลุ่ม	9.382	3	3.127	4.810	0.003*
	ภายในกลุ่ม	257.474	396	0.650		
	รวม	266.855	399			
ละครการต่อสู้	ระหว่างกลุ่ม	9.575	3	3.192	4.065	0.007*
	ภายในกลุ่ม	310.947	396	0.785		
	รวม	320.522	399			

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

ประเภทของละคร	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F-test	Sig.
ละครต้นเต็นผจญภัย	ระหว่างกลุ่ม	9.575	3	3.192	4.065	0.007*
	ภายในกลุ่ม	310.947	396	0.785		
	รวม	320.522	399			
ละครลึกลับสยองขวัญ	ระหว่างกลุ่ม	12.981	3	4.327	5.220	0.002*
	ภายในกลุ่ม	328.268	396	0.829		
	รวม	341.249	399			
ละครฆาตกรรม	ระหว่างกลุ่ม	13.970	3	4.657	5.354	0.001*
	ภายในกลุ่ม	344.441	396	0.870		
	รวม	358.411	399			
ละครสืบสวนสอบสวน	ระหว่างกลุ่ม	4.671	3	1.557	2.123	0.097
	ภายในกลุ่ม	290.394	396	0.733		
	รวม	295.064	399			
ละครพื้นบ้าน	ระหว่างกลุ่ม	5.324	3	1.775	2.201	0.087
	ภายในกลุ่ม	319.341	396	0.806		
	รวม	324.666	399			

* มีนัยทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.28 แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระดับความสำคัญที่มีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์จำแนกตามการศึกษา พบว่า ละครเช่นดิเมนเทิลดราม่า ละครชีวิตเรียมย์ ละครการต่อสู้ ละครต้นเต็นผจญภัย ละครลึกลับสยองขวัญ และละครฆาตกรรมมีค่า Sig. เท่ากับ 0.044, 0.003, 0.007, 0.007, 0.002 และ 0.001 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐาน H_0 และยอมรับสมมติฐาน H_1 แสดงว่าการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์แตกต่างกัน จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference)

ตารางที่ 4.29 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีผลต่อการเลือกชมประเภทของละคร
เช่นติเมเนเทิลดรามาทงโทรทศน์โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	Mean	ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference(I-J)			
		กลุ่ม J			
		ตั้งแต่มัธยมต้นถึงอนุปริญญา.	ปวช. /ปวส.	ระดับปริญญาตรี	สูงกว่าระดับปริญญาตรี
กลุ่ม I	Mean	3.37	3.29	3.35	2.99
ตั้งแต่มัธยมต้นถึงอนุปริญญา	3.37	-	0.08 (0.542)	0.02 (0.861)	0.47 (0.008*)
ปวช. /ปวส.	3.29	-	-	-0.06 (0.579)	0.39 (0.040*)
ระดับปริญญาตรี	3.35	-	-	-	0.45 (0.006*)
สูงกว่าระดับปริญญาตรี	2.99	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.29 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้านการเลือกชมประเภทของละคร เช่นติเมเนเทิลดรามาทงโทรทศน์โดยจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่มัธยมต้นถึงอนุปริญญา ผู้ที่มีระดับการศึกษาปวช./ปวส. และระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยมากกว่าระดับสูงกว่าระดับปริญญาตรี มีค่า Sig. เท่ากับ 0.008, 0.040 และ 0.006 ตามลำดับ และมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.47, 0.39 และ 0.45 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.30 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครชีวิต
เรจรมย์ทางโทรทัศน์โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา		ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference(I-J)			
		กลุ่ม J			
		ตั้งแต่มัธยมต้น ถึงอนุปริญญา.	ปวช./ปวส.	ระดับปริญญาตรี	สูงกว่าระดับ ปริญญาตรี
กลุ่ม I	Mean	3.44	3.44	3.58	2.93
ตั้งแต่มัธยมต้น ถึง อนุปริญญา	3.44	-	0.00 (0.982)	-0.14 (0.172)	0.51 (0.007*)
ปวช./ปวส.	3.44	-	-	-0.13 (0.282)	0.51 (0.012*)
ระดับปริญญาตรี	3.58	-	-	-	0.65 (0.000*)
สูงกว่าระดับ ปริญญาตรี	2.93	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.30 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้านการเลือกชมประเภทของละครชีวิต
เรจรมย์จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่มัธยมต้นถึงอนุปริญญา ผู้ที่มี
ระดับการศึกษาปวช./ปวส. และระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยมากกว่าระดับสูงกว่าระดับปริญญาตรี มีค่า
Sig. เท่ากับ 0.007, 0.012 และ 0.000 ตามลำดับ และมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.51, 0.51 และ 0.65
ตามลำดับ

ตารางที่ 4.31 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครการต่อสู้ทางโทรทัศน์โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา		ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference(I-J)			
		กลุ่ม J			
		ตั้งแต่มัธยมต้นถึงอนุปริญญา.	ปวช./ปวส.	ระดับปริญญาตรี	สูงกว่าระดับปริญญาตรี
กลุ่ม I	Mean	3.29	3.27	3.43	2.78
ตั้งแต่มัธยมต้นถึงอนุปริญญา	3.29	-	0.01 (0.929)	-0.14 (0.197)	0.50 (0.016*)
ปวช./ปวส.	3.27	-	-	-0.16 (0.254)	0.49 (0.029*)
ระดับปริญญาตรี	3.43	-	-	-	0.65 (0.001*)
สูงกว่าระดับปริญญาตรี	2.78	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.31 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้านการเลือกชมประเภทของละครการต่อสู้จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่มัธยมต้นถึงอนุปริญญา ผู้ที่มีระดับการศึกษาปวช./ปวส. และระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยมากกว่าระดับสูงกว่าระดับปริญญาตรี มีค่า Sig. เท่ากับ 0.016, 0.029 และ 0.001 ตามลำดับ และมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.50, 0.49 และ 0.65 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.32 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครต้นเต็น
ผจญภัยทางโทรทัศน์โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	Mean	ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference(I-J)			
		กลุ่ม J			
		ตั้งแต่มัธยมต้นถึงอนุปริญญา.	ปวช./ปวส.	ระดับปริญญาตรี	สูงกว่าระดับปริญญาตรี
กลุ่ม I	Mean	3.29	3.27	3.43	2.78
ตั้งแต่มัธยมต้นถึงอนุปริญญา	3.29	-	0.01 (0.929)	-0.14 (0.197)	0.50 (0.016*)
ปวช./ปวส.	3.27	-	-	-0.16 (0.254)	0.49 (0.029*)
ระดับปริญญาตรี	3.43	-	-	-	0.65 (0.001*)
สูงกว่าระดับปริญญาตรี	2.78	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.32 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้านการเลือกชมประเภทของละครต้นเต็นผจญภัยจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่มัธยมต้นถึงอนุปริญญา ผู้ที่มีระดับการศึกษาปวช./ปวส. และระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยมากกว่าระดับสูงกว่าระดับปริญญาตรี มีค่า Sig. เท่ากับ 0.016, 0.029 และ 0.001 ตามลำดับ และมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.50, 0.49 และ 0.65 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.33 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครลิเกลับ
สของขวัญทางโทรทัศน์โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	Mean	ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference(I-J)			
		กลุ่ม J			
		ตั้งแต่มัธยมต้นถึงอนุปริญญา.	ปวช. /ปวส.	ระดับปริญญาตรี	สูงกว่าระดับปริญญาตรี
กลุ่ม I	Mean	3.16	3.05	3.43	2.86
ตั้งแต่มัธยมต้นถึงอนุปริญญา	3.16	-	0.11 (0.491)	-0.26 (0.022*)	0.31 (0.148)
ปวช. /ปวส.	3.05	-	-	-0.37 (0.009*)	0.20 (0.388)
ระดับปริญญาตรี	3.43	-	-	-	-0.57 (0.004*)
สูงกว่าระดับปริญญาตรี	2.86	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.33 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้านการเลือกชมประเภทของละครลิเกลับสของขวัญจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ที่มีระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยมากกว่าระดับการศึกษาตั้งแต่มัธยมต้นถึงอนุปริญญา ผู้ที่มีระดับการศึกษาปวช./ปวส. และระดับสูงกว่าระดับปริญญาตรี มีค่า Sig. เท่ากับ 0.022, 0.009 และ 0.004 ตามลำดับ และมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.26, 0.37 และ 0.57 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.34 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีผลต่อการเลือกชมประเภทของละคร
มาตรฐานทางโทรทัศน์โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	Mean	ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference(I-J)			
		กลุ่ม J			
		ตั้งแต่มัธยมต้นถึงอนุปริญญา.	ปวช. /ปวส.	ระดับปริญญาตรี	สูงกว่าระดับปริญญาตรี
กลุ่ม I	Mean	2.97	2.98	3.30	2.74
ตั้งแต่มัธยมต้นถึงอนุปริญญา	2.97	-	-0.01 (0.930)	-0.34 (0.004*)	0.23 (0.301)
ปวช. /ปวส.	2.98	-	-	-0.32 (0.026*)	0.24 (0.306)
ระดับปริญญาตรี	3.30	-	-	-	0.57 (0.006*)
สูงกว่าระดับปริญญาตรี	2.74	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.34 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้านการเลือกชมประเภทของละครมาตรฐานจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ที่มีระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยมากกว่าระดับการศึกษาตั้งแต่มัธยมต้นถึงอนุปริญญา ผู้ที่มีระดับการศึกษาปวช./ปวส. และระดับสูงกว่าระดับปริญญาตรี มีค่า Sig. เท่ากับ 0.004, 0.026 และ 0.057 ตามลำดับ และมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.34, 0.32 และ 0.57 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 1.4 รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันมีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์แตกต่างกัน

H_0 : รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันมีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันมีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้สถิติ F-test โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากรมากกว่า 2 กลุ่มโดยระดับความเชื่อมั่นที่ 95%ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 เมื่อพบว่าค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.35 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างระดับความคิดเห็นที่มีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

ประเภทของละคร	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F-test	Sig.
ละครโศกนาฏกรรม	ระหว่างกลุ่ม	4.462	3	1.487	2.528	0.057
	ภายในกลุ่ม	232.956	396	0.588		
	รวม	237.418	399			
ละครตลกขบขัน	ระหว่างกลุ่ม	4.462	3	1.487	2.528	0.057
	ภายในกลุ่ม	232.956	396	0.588		
	รวม	237.418	399			
ละครชีวิตรักอิงนิยาย	ระหว่างกลุ่ม	.958	3	0.319	0.469	0.704
	ภายในกลุ่ม	269.590	396	0.681		
	รวม	270.549	399			
ละครเซ็นติเม้นท์ละครมา	ระหว่างกลุ่ม	2.715	3	0.905	1.600	0.189
	ภายในกลุ่ม	224.000	396	0.566		
	รวม	226.715	399			
ละครชีวิตเรียมย์	ระหว่างกลุ่ม	11.479	3	3.826	5.933	0.001*
	ภายในกลุ่ม	255.376	396	0.645		
	รวม	266.855	399			
ละครการต่อสู้	ระหว่างกลุ่ม	12.410	3	4.137	5.317	0.001*
	ภายในกลุ่ม	308.112	396	0.778		
	รวม	320.522	399			
ละครตื่นเต้นผจญภัย	ระหว่างกลุ่ม	12.410	3	4.137	5.317	0.001*
	ภายในกลุ่ม	308.112	396	0.778		
	รวม	320.522	399			
ละครลึกลับสยองขวัญ	ระหว่างกลุ่ม	11.917	3	3.972	4.777	0.003*
	ภายในกลุ่ม	329.331	396	0.832		
	รวม	341.249	399			
ละครฆาตกรรม	ระหว่างกลุ่ม	6.705	3	2.235	2.517	0.058
	ภายในกลุ่ม	351.705	396	0.888		
	รวม	358.411	399			
ละครสืบสวนสอบสวน	ระหว่างกลุ่ม	10.291	3	3.430	4.770	0.003*
	ภายในกลุ่ม	284.773	396	0.719		
	รวม	295.064	399			
ละครพื้นบ้าน	ระหว่างกลุ่ม	6.423	3	2.141	2.664	0.048*
	ภายในกลุ่ม	318.242	396	0.804		
	รวม	324.666	399			

* มีนัยทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.35 แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระดับความสำคัญที่มีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์จำแนกตามรายได้ต่อเดือนพบว่า ละครชีวิตเรีงรมย์ ละครการต่อสู้ ละครตื่นเต้นผจญภัย ละครลึกลับสยองขวัญ ละครสืบสวนสอบสวน และละครพื้นบ้านมีค่า Sig. เท่ากับ 0.001, 0.001, 0.001, 0.003, 0.003 และ 0.048 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐาน H_0 และยอมรับสมมติฐาน H_1 แสดงว่ารายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันมีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์แตกต่างกัน จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference)

ตารางที่ 4.36 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครชีวิตเรีงรมย์ทางโทรทัศน์โดยจำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน		ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference(I-J)			
		กลุ่ม J			
		ต่ำกว่า 5,000 บาท	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	ตั้งแต่ 15,001 ถึง 20,000 บาท
กลุ่ม I	Mean	3.70	3.54	3.30	3.33
ต่ำกว่า 5,000 บาท	3.70	-	0.16 (0.141)	0.40 (0.000*)	0.37 (0.002*)
ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	3.54	-	-	0.24 (0.036*)	0.21 (0.090)
ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	3.30	-	-	-	-0.03 (0.788)
ตั้งแต่ 15,001 ถึง 20,000 บาท	3.33	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.36 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้านการเลือกชมประเภทของละครชีวิตเรีงรมย์จำแนกตามระดับรายได้ต่อเดือนพบว่า ผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท มีค่าเฉลี่ยมากกว่าผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท และผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 15,001 ถึง 20,000 บาทมีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 และ 0.002 และมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.40 และ 0.37 ส่วนผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาทมีค่าเฉลี่ยมากกว่าผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท มีค่า Sig. เท่ากับ 0.036 และ 0.002 มีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.24

ตารางที่ 4.37 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครการ์ตูนต่อผู้
ทางโทรทัศน์โดยจำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน		ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference(I-J)			
		กลุ่ม J			
		ต่ำกว่า 5,000 บาท	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	ตั้งแต่ 15,001 ถึง 20,000 บาท
กลุ่ม I	Mean	3.56	3.21	3.13	3.42
ต่ำกว่า 5,000 บาท	3.56	-	0.35 (0.004*)	0.42 (0.000*)	0.14 (0.273)
ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	3.21	-	-	0.08 (0.551)	-0.21 (0.125)
ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	3.13	-	-	-	-0.28 (0.036*)
ตั้งแต่ 15,001 ถึง 20,000 บาท	3.42	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.37 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้านการเลือกชมประเภทของละครการ์ตูนต่อผู้จำแนกตามระดับรายได้ต่อเดือนพบว่า ผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท มีค่าเฉลี่ยมากกว่า ผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท และผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท มีค่า Sig. เท่ากับ 0.004 และ 0.000 และมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.35 และ 0.42 ส่วนผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 15,001 ถึง 20,000 บาทมีค่าเฉลี่ยมากกว่าผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท มีค่า Sig. เท่ากับ 0.036 และมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.28

ตารางที่ 4.38 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครต้นเต็น
พจนัญทางโทรทัศน์โดยจำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน		ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference(I-J)			
		กลุ่ม J			
		ต่ำกว่า 5,000 บาท	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	ตั้งแต่ 15,001 ถึง 20,000 บาท
กลุ่ม I	Mean	3.56	3.21	3.13	3.42
ต่ำกว่า 5,000 บาท	3.56	-	0.35 (0.004*)	0.42 (0.000*)	0.14 (0.273)
ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	3.21	-	-	0.08 (0.551)	-0.21 (0.125)
ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	3.13	-	-	-	-0.28 (0.036*)
ตั้งแต่ 15,001 ถึง 20,000 บาท	3.42	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.38 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้านการเลือกชมประเภทของละครต้นเต็นพจนัญทางโทรทัศน์โดยจำแนกตามระดับรายได้ต่อเดือนพบว่า ผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท มีค่าเฉลี่ยมากกว่าผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท และผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท มีค่า Sig. เท่ากับ 0.004 และ 0.000 และมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.35 และ 0.42 ส่วนผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 15,001 ถึง 20,000 บาทมีค่าเฉลี่ยมากกว่าผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท มีค่า Sig. เท่ากับ 0.036 และมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.28

ตารางที่ 4.39 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครโทรทัศน์ของขวัญทางโทรทัศน์โดยจำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน		ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference(I-J)			
		กลุ่ม J			
		ต่ำกว่า 5,000 บาท	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	ตั้งแต่ 15,001 ถึง 20,000 บาท
กลุ่ม I	Mean	3.50	3.19	3.07	3.34
ต่ำกว่า 5,000 บาท	3.50	-	0.32 (0.011*)	0.43 (0.000*)	0.16 (0.224)
ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	3.19	-	-	0.12 (0.362)	-0.15 (0.270)
ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	3.07	-	-	-	-0.27 (0.050*)
ตั้งแต่ 15,001 ถึง 20,000 บาท	3.34	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.39 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้านการเลือกชมประเภทของละครโทรทัศน์ผจญภัยจำแนกตามระดับรายได้ต่อเดือนพบว่า ผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท มีค่าเฉลี่ยมากกว่าผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท และผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท มีค่า Sig. เท่ากับ 0.011 และ 0.000 และมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.32 และ 0.43 ส่วนผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 15,001 ถึง 20,000 บาทมีค่าเฉลี่ยมากกว่าผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท มีค่า Sig. เท่ากับ 0.050 และมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.27

ตารางที่ 4.40 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครสืบสวนสอบสวนทางโทรทัศน์โดยจำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน		ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference(I-J)			
		กลุ่ม J			
		ต่ำกว่า 5,000 บาท	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	ตั้งแต่ 15,001 ถึง 20,000 บาท
กลุ่ม I	Mean	3.52	3.39	3.10	3.41
ต่ำกว่า 5,000 บาท	3.52	-	0.13 (0.249)	0.42 (0.000*)	0.11 (0.358)
ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	3.39	-	-	0.29 (0.018*)	-0.02 (0.884)
ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	3.10	-	-	-	-0.31 (0.018*)
ตั้งแต่ 15,001 ถึง 20,000 บาท	3.41	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.40 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้านการเลือกชมประเภทของละครสืบสวนสอบสวนจำแนกตามระดับรายได้ต่อเดือนพบว่า ผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาทค่าเฉลี่ยน้อยกว่าผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท ผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท และผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 15,001 ถึง 20,000 บาท มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000, 0.018 และ 0.018 และมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.42, 0.29 และ 0.31

ตารางที่ 4.41 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่มีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครพื้นบ้านทางโทรทัศน์โดยจำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน		ผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม Mean Difference(I-J)			
		กลุ่ม J			
		ต่ำกว่า 5,000 บาท	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	ตั้งแต่ 15,001 ถึง 20,000 บาท
กลุ่ม I	Mean	3.52	3.48	3.20	3.43
ต่ำกว่า 5,000 บาท	3.52	-	0.04 (0.716)	0.32 (0.007*)	0.10 (0.451)
ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	3.48	-	-	0.28 (0.031*)	0.05 (0.696)
ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	3.20	-	-	-	-0.22 (0.102)
ตั้งแต่ 15,001 ถึง 20,000 บาท	3.43	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.41 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้านการเลือกชมประเภทของละครพื้นบ้านจำแนกตามระดับรายได้ต่อเดือนพบว่า ผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท ค่าเฉลี่ยน้อยกว่าผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท และผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท มีค่า Sig. เท่ากับ 0.007 และ 0.031 และมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.32 และ 0.28

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2

สมมติฐานที่ 2 ค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์แตกต่างกันโดยทดสอบความสัมพันธ์ด้วยวิธี Multiple Linear Regression

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติแบบ Multiple Linear Regression ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพื่อการพยากรณ์ กำหนดให้

รูปแบบทั่วไปของสมการถดถอยเชิงพหุคูณเชิงเส้นทั่วไปคือ

$$Y = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_n X_n + \varepsilon$$

เมื่อ

(Y) คือ สมการถดถอยพหุคูณเชิงเส้นของตัวแปรตาม

$X_1, X_2, X_3, \dots, X_n$ คือ ค่าตัวแปรอิสระที่ 1, 2, 3... จนถึงตัวแปรอิสระที่ n

β_0 คือ ค่าคงที่ของสมการ

$\beta_1, \beta_2, \beta_3, \dots, \beta_n$ คือ ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณเชิงเส้นของตัวแปรอิสระที่ 1, 2, 3, ..., จนถึง ตัวแปรอิสระที่ n

ε คือ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

สมการในรูปของประชากร

ปัจจัยด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยทางโทรทัศน์

$$(Y_1) = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_n X_n + \varepsilon$$

$$(Y_2) = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_n X_n + \varepsilon$$

$$(Y_3) = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_n X_n + \varepsilon$$

$$(Y_4) = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_n X_n + \varepsilon$$

$$(Y_5) = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_n X_n + \varepsilon$$

$$(Y_6) = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_n X_n + \varepsilon$$

$$(Y_7) = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_n X_n + \varepsilon$$

$$(Y_8) = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_n X_n + \varepsilon$$

$$(Y_9) = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_n X_n + \varepsilon$$

$$(Y_{10}) = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_n X_n + \varepsilon$$

$$(Y_{11}) = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_n X_n + \varepsilon$$

สมการประมาณค่า

ปัจจัยด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยทางโทรทัศน์

$$\hat{Y}_1 = b_0 + b_1X_1 + b_2X_2 + \dots + b_nX_n$$

$$\hat{Y}_2 = b_0 + b_1X_1 + b_2X_2 + \dots + b_nX_n$$

$$\hat{Y}_3 = b_0 + b_1X_1 + b_2X_2 + \dots + b_nX_n$$

$$\hat{Y}_4 = b_0 + b_1X_1 + b_2X_2 + \dots + b_nX_n$$

$$\hat{Y}_5 = b_0 + b_1X_1 + b_2X_2 + \dots + b_nX_n$$

$$\hat{Y}_6 = b_0 + b_1X_1 + b_2X_2 + \dots + b_nX_n$$

$$\hat{Y}_7 = b_0 + b_1X_1 + b_2X_2 + \dots + b_nX_n$$

$$\hat{Y}_8 = b_0 + b_1X_1 + b_2X_2 + \dots + b_nX_n$$

$$\hat{Y}_9 = b_0 + b_1X_1 + b_2X_2 + \dots + b_nX_n$$

$$\hat{Y}_{10} = b_0 + b_1X_1 + b_2X_2 + \dots + b_nX_n$$

$$\hat{Y}_{11} = b_0 + b_1X_1 + b_2X_2 + \dots + b_nX_n$$

ในการทดสอบสมมติฐานที่ 2 กำหนดให้

ตัวแปรตาม

\hat{Y}_1 คือ ประเภทละครโศกนาฏกรรม

\hat{Y}_2 คือ ประเภทละครตลกขบขัน

\hat{Y}_3 คือ ประเภทละครชีวิตรักอิงนิยาย

\hat{Y}_4 คือ ประเภทละครเข็นติเมนเทิลดราม่า

\hat{Y}_5 คือ ประเภทละครชีวิตเรียมย์

\hat{Y}_6 คือ ประเภทละครการต่อสู้

\hat{Y}_7 คือ ประเภทละครตื่นเต้นผจญภัย

\hat{Y}_8 คือ ประเภทละครลึกลับสยองขวัญ

\hat{Y}_9 คือ ประเภทละครฆาตกรรม

\hat{Y}_{10} คือ ประเภทละครสืบสวนสอบสวน

\hat{Y}_{11} คือ ประเภทละครพื้นบ้าน

ตัวแปรอิสระ

X_1 คือ ค่านิยมทางสุนทรียภาพ

X_2 คือ ค่านิยมทางสังคม

X_3 คือ ค่านิยมทางวัฒนธรรม

X_4 คือ ค่านิยมทางวัตถุ

สมมติฐานที่ 2.1 ค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละคร โสภนาฏกรรมทางโทรทัศน์แตกต่างกัน

H_0 : ค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละคร โสภนาฏกรรมทางโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละคร โสภนาฏกรรมทางโทรทัศน์แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้สถิติในการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เพื่อนำค่าตัวแปรต่าง ๆ ไปสร้างเป็นสมการถดถอยพหุคูณเชิงเส้น (Multiple Linear Regression) ในการพยากรณ์ใช้ค่าระดับความเชื่อมั่นที่ 95%

ตารางที่ 4.42 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละคร โสภนาฏกรรมทางโทรทัศน์

ตัวแปรทำนาย	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	0.550	0.303	0.299	0.646

a Predictors: (Constant), ค่านิยมทางสุนทรียภาพ, ค่านิยมทางสังคม, ค่านิยมทางวัฒนธรรม, ค่านิยมทางวัตถุ

จากตารางที่ 4.42 สรุปได้ว่าค่านิยมทางสุนทรียภาพ ค่านิยมทางสังคม ค่านิยมทางวัฒนธรรม และค่านิยมทางวัตถุมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการเลือกชมประเภทของละคร โสภนาฏกรรมทางโทรทัศน์ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.550 และสามารถทำนายค่าสมการของการวิเคราะห์ได้เท่ากับร้อยละ 29.9

ตารางที่ 4.43 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครโทรทัศน์ทางโทรทัศน์ (\hat{Y}_1)

ตัวแปรทำนาย	Unstandardized Coefficients		Standardized	t	Sig.
	B	Std. Error	Coefficients Beta		
(Constant)	1.411	0.161		8.770	0.000*
ค่านิยมทางวัฒนธรรม(X_3)	0.344	0.054	0.332	6.394	0.000*
ค่านิยมทางสุนทรียภาพ(X_1)	0.259	0.047	0.285	5.483	0.000*

a. Dependent Variable: ละครโทรทัศน์ทางโทรทัศน์

จากตารางที่ 4.43 สรุปได้ว่าค่านิยมทางสุนทรียภาพ ค่านิยมทางสังคมค่านิยมทางวัฒนธรรม และค่านิยมทางวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการเลือกชมประเภทของละครโทรทัศน์ทางโทรทัศน์และสามารถนำมาแทนค่าในสมการการพยากรณ์ได้ดังต่อไปนี้

$$\hat{Y}_1 = b_0 + b_1X_1 + b_3X_3$$

แทนค่าในสมการ

$$\hat{Y}_1 = 1.411 + 0.259X_1 + 0.344X_3$$

เมื่อ

\hat{Y}_1 คือ ประเภทละครโทรทัศน์

X_1 คือ ค่านิยมทางสุนทรียภาพ

X_3 คือ ค่านิยมทางวัฒนธรรม

สมมติฐานที่ 2.2 ค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครตลกขบขันทางโทรทัศน์แตกต่างกัน

H_0 : ค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครตลกขบขันทางโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครตลกขบขันทางโทรทัศน์แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้สถิติในการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเพื่อนำค่าตัวแปรต่าง ๆ ไปสร้างเป็นสมการถดถอยพหุคูณเชิงเส้น (Multiple Linear Regression) ในการพยากรณ์ใช้ค่าระดับความเชื่อมั่นที่ 95%

ตารางที่ 4.44 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครตลกขบขันทางโทรทัศน์

ตัวแปรทำนาย	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	0.550	0.303	0.299	0.646

a Predictors: (Constant), ค่านิยมทางสุนทรียภาพ, ค่านิยมทางสังคม, ค่านิยมทางวัฒนธรรม, ค่านิยมทางวัตถุ

จากตารางที่ 4.44 สรุปได้ว่า ค่านิยมทางสุนทรียภาพ ค่านิยมทางสังคม ค่านิยมทางวัฒนธรรม และค่านิยมทางวัตถุมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการเลือกชมประเภทของละครตลกขบขันทางโทรทัศน์ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.550 และสามารถทำนายค่าสมการของการวิเคราะห์ได้เท่ากับร้อยละ 29.9

ตารางที่ 4.45 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครตลกขบขันทางโทรทัศน์ (\hat{Y}_2)

ตัวแปรทำนาย	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	1.411	0.061		8.770	0.000*
ค่านิยมทางวัฒนธรรม(X_3)	0.344	0.054	0.332	6.394	0.000*
ค่านิยมทางสุนทรียภาพ(X_1)	0.259	0.047	0.285	5.483	0.000*

a Dependent Variable: ละครตลกขบขัน

จากตารางที่ 4.45 สรุปได้ว่าค่านิยมทางสุนทรียภาพ ค่านิยมทางสังคม ค่านิยมทางวัฒนธรรม และค่านิยมทางวัตถุมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการเลือกชมประเภทของละครตลกขบขันทางโทรทัศน์และสามารถนำมาแทนค่าในสมการการพยากรณ์ได้ดังต่อไปนี้

$$\hat{Y}_2 = b_0 + b_1X_1 + b_3X_3$$

แทนค่าในสมการ

$$\hat{Y}_2 = 1.411 + 0.259X_1 + 0.344X_3$$

เมื่อ

\hat{Y}_2 คือ ประเภทละครตลกขบขัน

X_1 คือ ค่านิยมทางสุนทรียภาพ

X_3 คือ ค่านิยมทางวัฒนธรรม

สมมติฐานที่ 2.3 ค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครชีวิตรักอิงนิยายทางโทรทัศน์แตกต่างกัน

H_0 : ค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครชีวิตรักอิงนิยายทางโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครชีวิตรักอิงนิยายทางโทรทัศน์แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้สถิติในการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเพื่อนำค่าตัวแปรต่าง ๆ ไปสร้างเป็นสมการถดถอยพหุคูณเชิงเส้น (Multiple Linear Regression) ในการพยากรณ์ใช้ค่าระดับความเชื่อมั่นที่ 95%

ตารางที่ 4.46 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครชีวิตรักอิงนิยายทางโทรทัศน์ (\hat{Y}_3)

ตัวแปรทำนาย	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	0.542	0.294	0.289	0.695

a Predictors: (Constant), ค่านิยมทางสุนทรียภาพ, ค่านิยมทางสังคม, ค่านิยมทางวัฒนธรรม, ค่านิยมทางวัตถุ

จากตารางที่ 4.46 สรุปได้ว่า ค่านิยมทางสุนทรียภาพค่านิยมทางสังคมค่านิยมทางวัฒนธรรมและค่านิยมทางวัตถุมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการเลือกชมประเภทของละครชีวิตรักอิงนิยายทางโทรทัศน์โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.542 และสามารถทำนายค่าสมการของการวิเคราะห์ได้เท่ากับร้อยละ 28.9

ตารางที่ 4.47 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครชีวิตรักอิงนิยายทางโทรทัศน์ (\hat{Y}_3)

ตัวแปรทำนาย	Unstandardized		Standardized	t	Sig.
	Coefficients		Coefficients		
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	1.250	0.177		7.083	0.000*
ค่านิยมทางสุนทรียภาพ(X_1)	0.308	0.051	0.317	5.986	0.000*
ค่านิยมทางวัตถุ(X_4)	0.188	0.037	0.231	5.048	0.000*
ค่านิยมทางวัฒนธรรม(X_3)	0.152	0.059	0.137	2.565	0.011*

a Dependent Variable: ละครชีวิตรักอิงนิยาย

จากตารางที่ 4.47 สรุปได้ว่าค่านิยมทางสุนทรียภาพ ค่านิยมทางสังคม ค่านิยมทางวัฒนธรรม และค่านิยมทางวัตถุมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการเลือกชมประเภทของละครชีวิตรักอิงนิยายทางโทรทัศน์และสามารถนำมาแทนค่าในสมการการพยากรณ์ได้ดังต่อไปนี้

$$\hat{Y}_3 = b_0 + b_1X_1 + b_3X_3 + b_4X_4$$

แทนค่าในสมการ

$$\hat{Y}_3 = 1.250 + 0.308X_1 + 0.152X_3 + 0.188X_4$$

เมื่อ

\hat{Y}_3 คือ ประเภทละครชีวิตรักอิงนิยาย

X_1 คือ ค่านิยมทางสุนทรียภาพ

X_3 คือ ค่านิยมทางวัฒนธรรม

X_4 คือ ค่านิยมทางวัตถุ

สมมติฐานที่ 2.4 ค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครเช่นดิเมนเทิลดรามาทงโทรทัศน์แตกต่างกัน

H_0 : ค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครเช่นดิเมนเทิลดรามาทงโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครเช่นดิเมนเทิลดรามาทงโทรทัศน์แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้สถิติในการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเพื่อนำค่าตัวแปรต่าง ๆ ไปสร้างเป็นสมการถดถอยพหุคูณเชิงเส้น (Multiple Linear Regression) ในการพยากรณ์ใช้ค่าระดับความเชื่อมั่นที่ 95%

ตารางที่ 4.48 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครเช่นดิเมนเทิลดรามาทงโทรทัศน์ (\hat{Y}_4)

ตัวแปรทำนาย	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	0.573	0.328	0.323	0.620

a Predictors: (Constant), ค่านิยมทางสุนทรียภาพ, ค่านิยมทางสังคม, ค่านิยมทางวัฒนธรรม, ค่านิยมทางวัตถุ

จากตารางที่ 4.48 สรุปได้ว่า ค่านิยมทางสุนทรียภาพค่านิยมทางสังคมค่านิยมทางวัฒนธรรมและค่านิยมทางวัตถุมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการเลือกชมประเภทของละครเช่นดิเมนเทิลดรามาทงโทรทัศน์โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.573 และสามารถทำนายค่าสมการของการวิเคราะห์ได้เท่ากับร้อยละ 32.3

ตารางที่ 4.49 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครเช่นติเม้นเทิลดรามาทงโทรทัศน์ (\hat{Y}_4)

ตัวแปรทำนาย	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	1.207	0.158		7.646	0.000*
ค่านิยมทางวัฒนธรรม(X_3)	0.258	0.053	0.255	4.832	0.000*
ค่านิยมทางสังคม(X_2)	0.217	0.043	0.241	5.006	0.000*
ค่านิยมทางสุนทรียภาพ(X_1)	0.181	0.047	0.203	3.827	0.000*

a Dependent Variable: ละครเช่นติเม้นเทิลดรามาทงโทรทัศน์

จากตารางที่ 4.49 สรุปได้ว่าค่านิยมทางสุนทรียภาพ ค่านิยมทางสังคม ค่านิยมทางวัฒนธรรม และค่านิยมทางวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการเลือกชมประเภทของละครเช่นติเม้นเทิลดรามาทงโทรทัศน์และสามารถนำมาแทนค่าในสมการการพยากรณ์ได้ดังต่อไปนี้

$$\hat{Y}_4 = b_0 + b_1X_1 + b_2X_2 + b_3X_3$$

แทนค่าในสมการ

$$\hat{Y}_4 = 1.207 + 0.181X_1 + 0.217X_2 + 0.258X_3$$

เมื่อ

\hat{Y}_4 คือ ประเภทละครเช่นติเม้นเทิลดรามาทงโทรทัศน์

X_1 คือ ค่านิยมทางสุนทรียภาพ

X_2 คือ ค่านิยมทางสังคม

X_3 คือ ค่านิยมทางวัฒนธรรม

สมมติฐานที่ 2.5 ค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครชีวิตเรียมย์มาทางโทรทัศน์แตกต่างกัน

H_0 : ค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครชีวิตเรียมย์มาทางโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครชีวิตเรียมย์มาทางโทรทัศน์แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้สถิติในการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเพื่อนำค่าตัวแปรต่าง ๆ ไปสร้างเป็นสมการถดถอยพหุคูณเชิงเส้น (Multiple Linear Regression) ในการพยากรณ์ใช้ค่าระดับความเชื่อมั่นที่ 95%

ตารางที่ 4.50 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครชีวิตเรียมย์มาทางโทรทัศน์ (\hat{Y}_5)

ตัวแปรทำนาย	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	0.541	0.293	0.287	0.690

a Predictors: (Constant), ค่านิยมทางสุนทรียภาพ, ค่านิยมทางสังคม, ค่านิยมทางวัฒนธรรม, ค่านิยมทางวัตถุ

จากตารางที่ 4.50 สรุปได้ว่า ค่านิยมทางสุนทรียภาพค่านิยมทางสังคม ค่านิยมทางวัฒนธรรม และค่านิยมทางวัตถุมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการเลือกชมประเภทของละครชีวิตเรียมย์มาทางโทรทัศน์โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.541 และสามารถทำนายค่าสมการของการวิเคราะห์ได้เท่ากับร้อยละ 28.7

ตารางที่ 4.51 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครชีวิตเรีงรมย์ทางโทรทัศน์ (\hat{Y}_5)

ตัวแปรทำนาย	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	1.294	0.176		7.361	0.000*
ค่านิยมทางวัฒนธรรม(X_3)	0.318	0.059	0.289	5.342	0.000*
ค่านิยมทางสังคม(X_2)	0.202	0.053	0.210	3.852	0.000*
ค่านิยมทางสุนทรียภาพ(X_1)	0.148	0.048	0.152	3.066	0.000*

a Dependent Variable: ละครชีวิตเรีงรมย์

จากตารางที่ 4.51 สรุปได้ว่าค่านิยมทางสุนทรียภาพ ค่านิยมทางสังคม ค่านิยมทางวัฒนธรรม และค่านิยมทางวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการเลือกชมประเภทของละครชีวิตเรีงรมย์ทางโทรทัศน์และสามารถนำมาแทนค่าในสมการการพยากรณ์ได้ดังต่อไปนี้

$$\hat{Y}_5 = b_0 + b_1X_1 + b_2X_2 + b_3X_3$$

แทนค่าในสมการ

$$\hat{Y}_5 = 1.294 + 0.318X_1 + 0.202X_2 + 0.148X_3$$

เมื่อ

\hat{Y}_5 คือ ประเภทละครชีวิตเรีงรมย์

X_1 คือ ค่านิยมทางสุนทรียภาพ

X_2 คือ ค่านิยมทางสังคม

X_3 คือ ค่านิยมทางวัฒนธรรม

สมมติฐานที่ 2.6 ค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครการต่อสู้ทางโทรทัศน์แตกต่างกัน

H_0 : ค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครการต่อสู้ทางโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครการต่อสู้ทางโทรทัศน์แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้สถิติในการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เพื่อนำค่าตัวแปรต่าง ๆ ไปสร้างเป็นสมการถดถอยพหุคูณเชิงเส้น (Multiple Linear Regression) ในการพยากรณ์ใช้ค่าระดับความเชื่อมั่นที่ 95%

ตารางที่ 4.52 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครการต่อสู้ทางโทรทัศน์ (\hat{Y}_c)

ตัวแปรทำนาย	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	0.474	0.224	0.218	0.792

a Predictors: (Constant), ค่านิยมทางสุนทรียภาพ, ค่านิยมทางสังคม, ค่านิยมทางวัฒนธรรม, ค่านิยมทางวัตถุ

จากตารางที่ 4.52 สรุปได้ว่า ค่านิยมทางสุนทรียภาพ ค่านิยมทางสังคม ค่านิยมทางวัฒนธรรม และค่านิยมทางวัตถุมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการเลือกชมประเภทของละครการต่อสู้ทางโทรทัศน์ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.474 และสามารถทำนายค่าสมการของการวิเคราะห์ได้เท่ากับร้อยละ 21.8

ตารางที่ 4.53 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครการต่อสู้ทางโทรทัศน์ (\hat{Y}_c)

ตัวแปรทำนาย	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	1.278	0.201		6.348	0.000*
ค่านิยมทางสุนทรียภาพ(X_1)	0.274	0.059	0.259	4.671	0.000*
ค่านิยมทางวัฒนธรรม(X_3)	0.230	0.067	0.191	3.411	0.001*
ค่านิยมทางวัตถุ(X_4)	0.124	0.042	0.139	2.913	0.004*

a Dependent Variable: ละครการต่อสู้

จากตารางที่ 4.53 สรุปได้ว่าค่านิยมทางสุนทรียภาพ ค่านิยมทางสังคม ค่านิยมทางวัฒนธรรม และค่านิยมทางวัตถุมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการเลือกชมประเภทของละครการต่อสู้ทางโทรทัศน์ และสามารถนำมาแทนค่าในสมการการพยากรณ์ได้ดังต่อไปนี้

$$\hat{Y}_6 = b_0 + b_1X_1 + b_3X_3 + b_4X_4$$

แทนค่าในสมการ

$$\hat{Y}_6 = 1.278 + 0.274X_1 + 0.230X_3 + 0.124X_4$$

เมื่อ

\hat{Y}_6 คือ ประเภทละครการต่อสู้

X_1 คือ ค่านิยมทางสุนทรียภาพ

X_3 คือ ค่านิยมทางวัฒนธรรม

X_4 คือ ค่านิยมทางวัตถุ

สมมติฐานที่ 2.7 ค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครต้นตื้นผจญภัยทางโทรทัศน์แตกต่างกัน

H_0 : ค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครต้นตื้นผจญภัยทางโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครต้นตื้นผจญภัยทางโทรทัศน์แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้สถิติในการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเพื่อนำค่าตัวแปรต่าง ๆ ไปสร้างเป็นสมการถดถอยพหุคูณเชิงเส้น (Multiple Linear Regression) ในการพยากรณ์ใช้ค่าระดับความเชื่อมั่นที่ 95%

ตารางที่ 4.54 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครต้นตื้นผจญภัยทางโทรทัศน์ (\hat{Y}_6)

ตัวแปรทำนาย	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	0.474	0.224	0.218	0.792

a Predictors: (Constant), ค่านิยมทางสุนทรียภาพ, ค่านิยมทางสังคม, ค่านิยมทางวัฒนธรรม, ค่านิยมทางวัตถุ

จากตารางที่ 4.54 สรุปได้ว่า ค่านิยมทางสุนทรียภาพ ค่านิยมทางสังคม ค่านิยมทางวัฒนธรรม และค่านิยมทางวัตถุมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการเลือกชมประเภทของละครต้นตื้นผจญภัยทางโทรทัศน์โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.474 และสามารถทำนายค่าสมการของการวิเคราะห์ได้เท่ากับร้อยละ 21.8

ตารางที่ 4.55 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครต้นตื้นผจญภัยทางโทรทัศน์ (\hat{Y}_7)

ตัวแปรทำนาย	Unstandardized		Standardized	t	Sig.
	Coefficients		Coefficients		
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	1.278	0.201		6.348	0.000*
ค่านิยมทางสุนทรียภาพ(X_1)	0.274	0.059	0.259	4.671	0.000*
ค่านิยมทางวัฒนธรรม(X_3)	0.230	0.067	0.191	3.411	0.001*
ค่านิยมทางวัตถุ(X_4)	0.124	0.042	0.139	2.913	0.004*

a Dependent Variable: ละครต้นตื้นผจญภัย

จากตารางที่ 4.55 สรุปได้ว่าค่านิยมทางสุนทรียภาพ ค่านิยมทางสังคม ค่านิยมทางวัฒนธรรม และค่านิยมทางวัตถุมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการเลือกชมประเภทของละครต้นตื้นผจญภัยทางโทรทัศน์และสามารถนำมาแทนค่าในสมการการพยากรณ์ได้ดังต่อไปนี้

$$\hat{Y}_7 = b_0 + b_1X_1 + b_3X_3 + b_4X_4$$

แทนค่าในสมการ

$$\hat{Y}_7 = 1.278 + 0.274X_1 + 0.230X_3 + 0.124X_4$$

เมื่อ

\hat{Y}_7 คือ ประเภทละครต้นตื้นผจญภัย

X_1 คือ ค่านิยมทางสุนทรียภาพ

X_3 คือ ค่านิยมทางวัฒนธรรม

X_4 คือ ค่านิยมทางวัตถุ

สมมติฐานที่ 2.8 ค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครลีกลับสยองขวัญทางโทรทัศน์แตกต่างกัน

H_0 : ค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครลีกลับสยองขวัญทางโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครลีกลับสยองขวัญทางโทรทัศน์แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้สถิติในการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เพื่อนำค่าตัวแปรต่าง ๆ ไปสร้างเป็นสมการถดถอยพหุคูณเชิงเส้น (Multiple Linear Regression) ในการพยากรณ์ใช้ค่าระดับความเชื่อมั่นที่ 95%

ตารางที่ 4.56 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครตีกลับสยองขวัญทางโทรทัศน์ (\hat{Y}_8)

ตัวแปรทำนาย	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	0.483	0.233	0.228	0.813

a Predictors: (Constant), ค่านิยมทางสุนทรียภาพ, ค่านิยมทางสังคม, ค่านิยมทางวัฒนธรรม, ค่านิยมทางวัตถุ

จากตารางที่ 4.56 สรุปได้ว่า ค่านิยมทางสุนทรียภาพ ค่านิยมทางสังคม ค่านิยมทางวัฒนธรรม และค่านิยมทางวัตถุมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการเลือกชมประเภทของละครตีกลับสยองขวัญทางโทรทัศน์ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.483 และสามารถทำนายค่าสมการของการวิเคราะห์ได้เท่ากับร้อยละ 22.8

ตารางที่ 4.57 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครตีกลับสยองขวัญทางโทรทัศน์ (\hat{Y}_8)

ตัวแปรทำนาย	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	1.257	0.202		6.229	0.000*
ค่านิยมทางสังคม(X_2)	0.205	0.069	0.185	2.952	0.003*
ค่านิยมทางวัฒนธรรม(X_3)	0.290	0.062	0.233	4.703	0.000*
ค่านิยมทางวัตถุ(X_4)	0.162	0.055	0.178	2.980	0.003*

a Dependent Variable: ละครตีกลับสยองขวัญ

จากตารางที่ 4.57 สรุปได้ว่าค่านิยมทางสุนทรียภาพ ค่านิยมทางสังคม ค่านิยมทางวัฒนธรรม และค่านิยมทางวัตถุมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการเลือกชมประเภทของละครตีกลับสยองขวัญทางโทรทัศน์ และสามารถนำมาแทนค่าในสมการการพยากรณ์ได้ดังต่อไปนี้

$$\hat{Y}_g = b_0 + b_2X_2 + b_3X_3 + b_4X_4$$

แทนค่าในสมการ

$$\hat{Y}_g = 1.257 + 0.205X_2 + 0.290X_3 + 0.162X_4$$

เมื่อ

\hat{Y}_g คือ ประเภทละครที่กลับสยของขวัญ

X_2 คือ ค่านิยมทางสังคม

X_3 คือ ค่านิยมทางวัฒนธรรม

X_4 คือ ค่านิยมทางวัตถุ

สมมติฐานที่ 2.9 ค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครฆาตกรรมทางโทรทัศน์แตกต่างกัน

H_0 : ค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครฆาตกรรมทางโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครฆาตกรรมทางโทรทัศน์แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้สถิติในการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเพื่อนำค่าตัวแปรต่าง ๆ ไปสร้างเป็นสมการถดถอยพหุคูณเชิงเส้น (Multiple Linear Regression) ในการพยากรณ์ใช้ค่าระดับความเชื่อมั่นที่ 95%

ตารางที่ 4.58 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครฆาตกรรมทางโทรทัศน์ (\hat{Y}_g)

ตัวแปรทำนาย	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	0.471	0.222	0.216	0.839

a Predictors: (Constant), ค่านิยมทางสุนทรียภาพ, ค่านิยมทางสังคม, ค่านิยมทางวัฒนธรรม, ค่านิยมทางวัตถุ

จากตารางที่ 4.58 สรุปได้ว่า ค่านิยมทางสุนทรียภาพค่านิยมทางสังคมค่านิยมทางวัฒนธรรมและค่านิยมทางวัตถุมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการเลือกชมประเภทของละครฆาตกรรมทางโทรทัศน์โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.471 และสามารถทำนายค่าสมการของการวิเคราะห์ได้เท่ากับร้อยละ 21.6

ตารางที่ 4.59 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครมาตกรรมทางโทรทัศน์ (\hat{Y}_9)

ตัวแปรทำนาย	Unstandardized		Standardized	t	Sig.
	Coefficients		Coefficients		
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	1.232	0.208		5.912	0.000*
ค่านิยมทางวัตถุ(X_4)	0.222	0.056	0.237	3.952	0.000*
ค่านิยมทางวัฒนธรรม(X_3)	0.229	0.064	0.180	3.599	0.000*
ค่านิยมทางสังคม(X_2)	0.181	0.072	0.160	2.537	0.012*

a Dependent Variable: ละครมาตกรรม

จากตารางที่ 4.59 สรุปได้ว่าค่านิยมทางสุนทรียภาพ ค่านิยมทางสังคม ค่านิยมทางวัฒนธรรม และค่านิยมทางวัตถุมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการเลือกชมประเภทของละครมาตกรรมทางโทรทัศน์และสามารถนำมาแทนค่าในสมการการพยากรณ์ได้ดังต่อไปนี้

$$\hat{Y}_9 = b_0 + b_2X_2 + b_3X_3 + b_4X_4$$

แทนค่าในสมการ

$$\hat{Y}_9 = 1.232 + 0.181X_2 + 0.229X_3 + 0.222X_4$$

เมื่อ

\hat{Y}_9 คือ ประเภทละครมาตกรรม

X_2 คือ ค่านิยมทางสังคม

X_3 คือ ค่านิยมทางวัฒนธรรม

X_4 คือ ค่านิยมทางวัตถุ

สมมติฐานที่ 2.10 ค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครสืบสวนสอบสวนทางโทรทัศน์แตกต่างกัน

H_0 : ค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครสืบสวนสอบสวนทางโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครสืบสวนสอบสวนทางโทรทัศน์แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้สถิติในการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เพื่อนำค่าตัวแปรต่าง ๆ ไปสร้างเป็นสมการถดถอยพหุคูณเชิงเส้น (Multiple Linear Regression) ในการพยากรณ์ใช้ค่าระดับความเชื่อมั่นที่ 95%

ตารางที่ 4.60 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครสืบสวนสอบสวนทางโทรทัศน์ (\hat{Y}_{10})

ตัวแปรทำนาย	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	0.471	0.222	0.216	0.839

a Predictors: (Constant), ค่านิยมทางสุนทรียภาพ, ค่านิยมทางสังคม, ค่านิยมทางวัฒนธรรม, ค่านิยมทางวัตถุ

จากตารางที่ 4.60 สรุปได้ว่า ค่านิยมทางสุนทรียภาพ ค่านิยมทางสังคม ค่านิยมทางวัฒนธรรม และค่านิยมทางวัตถุมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการเลือกชมประเภทของละครสืบสวนสอบสวนทางโทรทัศน์โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.471 และสามารถทำนายค่าสมการของการวิเคราะห์ได้เท่ากับร้อยละ 21.6

ตารางที่ 4.61 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครสืบสวนสอบสวนทางโทรทัศน์ (\hat{Y}_{10})

ตัวแปรทำนาย	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	1.232	0.208		5.912	0.000*
ค่านิยมทางวัตถุ(X_4)	0.222	0.056	0.237	3.952	0.000*
ค่านิยมทางวัฒนธรรม(X_3)	0.229	0.064	0.180	3.599	0.000*
ค่านิยมทางสังคม(X_2)	0.181	0.072	0.160	2.537	0.012*

a Dependent Variable: ละครสืบสวนสอบสวน

จากตารางที่ 4.61 สรุปได้ว่าค่านิยมทางสุนทรียภาพ ค่านิยมทางสังคม ค่านิยมทางวัฒนธรรม และค่านิยมทางวัตถุมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการเลือกชมประเภทของละครสืบสวนสอบสวนทางโทรทัศน์และสามารถนำมาแทนค่าในสมการการพยากรณ์ได้ดังต่อไปนี้

$$\hat{Y}_{10} = b_0 + b_2X_2 + b_3X_3 + b_4X_4$$

แทนค่าในสมการ

$$\hat{Y}_{10} = 1.232 + 0.181X_2 + 0.229X_3 + 0.222X_4$$

เมื่อ

\hat{Y}_{10} คือ ประเภทละครสืบสวนสอบสวน

X_2 คือ ค่านิยมทางสังคม

X_3 คือ ค่านิยมทางวัฒนธรรม

X_4 คือ ค่านิยมทางวัตถุ

สมมติฐานที่ 2.11 ค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครมาตกรรมทางโทรทัศน์แตกต่างกัน

H_0 : ค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครมาตกรรมทางโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครมาตกรรมทางโทรทัศน์แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้สถิติในการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเพื่อนำค่าตัวแปรต่าง ๆ ไปสร้างเป็นสมการถดถอยพหุคูณเชิงเส้น (Multiple Linear Regression) ในการพยากรณ์ใช้ค่าระดับความเชื่อมั่นที่ 95%

ตารางที่ 4.62 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครพื้นบ้านทางโทรทัศน์ (\hat{Y}_{11})

ตัวแปรทำนาย	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	0.515	0.265	0.261	0.739

a Predictors: (Constant), ค่านิยมทางสุนทรียภาพ, ค่านิยมทางสังคม, ค่านิยมทางวัฒนธรรม, ค่านิยมทางวัตถุ

จากตารางที่ 4.62 สรุปได้ว่า ค่านิยมทางสุนทรียภาพค่านิยมทางสังคม ค่านิยมทางวัฒนธรรม และค่านิยมทางวัตถุมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการเลือกชมประเภทของละครพื้นบ้านทางโทรทัศน์ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.515 และสามารถทำนายค่าสมการของการวิเคราะห์ได้เท่ากับร้อยละ 26.1

ตารางที่ 4.63 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้านค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครพื้นบ้านทางโทรทัศน์ (\hat{Y}_{11})

ตัวแปรทำนาย	Unstandardized		Standardized	t	Sig.
	Coefficients		Coefficients		
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	1.225	0.183		6.699	0.000*
ค่านิยมทางวัฒนธรรม(X_3)	0.460	0.056	0.399	8.231	0.000*
ค่านิยมทางสังคม(X_2)	0.195	0.050	0.190	3.926	0.000*

a Dependent Variable: ละครพื้นบ้าน

จากตารางที่ 4.63 สรุปได้ว่าค่านิยมทางสุนทรียภาพ ค่านิยมทางสังคม ค่านิยมทางวัฒนธรรม และค่านิยมทางวัตถุมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการเลือกชมประเภทของละครพื้นบ้านทางโทรทัศน์ และสามารถนำมาแทนค่าในสมการการพยากรณ์ได้ดังต่อไปนี้

$$\hat{Y}_{11} = b_0 + b_1X_1 + b_3X_3$$

แทนค่าในสมการ

$$\hat{Y}_{11} = 1.055 + 0.262X_1 + 0.428X_3$$

เมื่อ

\hat{Y}_{11} คือ ประเภทละครพื้นบ้าน

X_1 คือ ค่านิยมทางสุนทรียภาพ

X_3 คือ ค่านิยมทางวัฒนธรรม

ตารางที่ 4.64 แสดงผลสรุปการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ชมละครไทยที่มีผลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์

ปัจจัยส่วนบุคคล	ประเภทของละคร										
	ละครใช้เทคโนโลยี	บันเทิงคดี	ชีวิตจริงแบบเรียลไทม์	เทเลดราม่า	บันเทิงคดีแนวสังคม	การต่อสู้	ผจญภัย	นิยายอิงประวัติศาสตร์	การตลก	นิยายอิงวิทยาศาสตร์	บันเทิงคดี
เพศ	√	√	-	√	√	-	-	-	-	-	-
อายุ	-	-	-	-	√	√	√	√	√	-	-
ระดับการศึกษา	-	-	-	√	√	√	√	√	√	-	-
รายได้ต่อเดือน	-	-	-	-	√	√	√	√	√	√	√

เมื่อ √ คือ มีผลกับระดับความคิดเห็นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

- คือ ไม่มีผลกับระดับความคิดเห็นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.65 แสดงผลสรุปการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับค่านิยมของผู้ชมละครไทยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์

ค่านิยม	ประเภทของละคร										
	ละครใช้เทคโนโลยี	บันเทิงคดี	ชีวิตจริงแบบเรียลไทม์	เทเลดราม่า	บันเทิงคดีแนวสังคม	การต่อสู้	ผจญภัย	นิยายอิงประวัติศาสตร์	การตลก	นิยายอิงวิทยาศาสตร์	บันเทิงคดี
ค่านิยมทางสุนทรียภาพ	√	√	√	√	√	√	√	-	-	-	√
ค่านิยมทางสังคม	√	-	-	√	√	-	-	√	√	√	-
ค่านิยมทางวัฒนธรรม	√	√	√	√	√	√	√	√	√	√	√
ค่านิยมทางวัตถุ	√	-	√	-	-	√	√	√	√	-	-

เมื่อ √ คือ มีผลกับระดับความคิดเห็นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

- คือ ไม่มีผลกับระดับความคิดเห็นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.66 สรุปสมการพยากรณ์ค่านิยมที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทย
ทางโทรทัศน์

ประเภทของละครไทย	สมการพยากรณ์
ละครโศกนาฏกรรม	$\hat{Y}_1 = 1.411 + 0.259X_1 + 0.344X_3$
ละครตลกขบขัน	$\hat{Y}_2 = 1.411 + 0.259X_1 + 0.344X_3$
ละครชีวิตรักอิงนิยาย	$\hat{Y}_3 = 1.250 + 0.308X_1 + 0.152X_3 + 0.188X_4$
ละครเข็นติเมนเทิลดราม่า	$\hat{Y}_4 = 1.207 + 0.181X_1 + 0.217X_2 + 0.258X_3$
ละครชีวิตเรียมย์	$\hat{Y}_5 = 1.294 + 0.318X_1 + 0.202X_2 + 0.148X_3$
ละครการต่อสู้	$\hat{Y}_6 = 1.250 + 0.308X_1 + 0.152X_3 + 0.188X_4$
ละครตื่นเต้นผจญภัย	$\hat{Y}_7 = 1.278 + 0.274X_1 + 0.230X_3 + 0.124X_4$
ละครลึกลับสยองขวัญ	$\hat{Y}_8 = 1.278 + 0.274X_1 + 0.230X_3 + 0.124X_4$
ละครฆาตกรรม	$\hat{Y}_9 = 1.257 + 0.205X_2 + 0.290X_3 + 0.162X_4$
ละครสืบสวนสอบสวน	$\hat{Y}_{10} = 1.232 + 0.181X_2 + 0.229X_3 + 0.222X_4$
ละครพื้นบ้าน	$\hat{Y}_{11} = 1.055 + 0.262X_1 + 0.428X_3$

เมื่อ

ตัวแปรตาม

\hat{Y}_1 คือ ประเภทละครโศกนาฏกรรม

\hat{Y}_2 คือ ประเภทละครตลกขบขัน

\hat{Y}_3 คือ ประเภทละครชีวิตรักอิงนิยาย

\hat{Y}_4 คือ ประเภทละครเข็นติเมนเทิลดราม่า

\hat{Y}_5 คือ ประเภทละครชีวิตเรียมย์

\hat{Y}_6 คือ ประเภทละครการต่อสู้

\hat{Y}_7 คือ ประเภทละครตื่นเต้นผจญภัย

\hat{Y}_8 คือ ประเภทละครลึกลับสยองขวัญ

\hat{Y}_9 คือ ประเภทละครฆาตกรรม

\hat{Y}_{10} คือ ประเภทละครสืบสวนสอบสวน

\hat{Y}_{11} คือ ประเภทละครพื้นบ้าน

ตัวแปรอิสระ

X_1 คือ ค่านิยมทางสุนทรียภาพ

X_2 คือ ค่านิยมทางสังคม

X_3 คือ ค่านิยมทางวัฒนธรรม

X_4 คือ ค่านิยมทางวัตถุ

* คือ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาค่านิยมที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์

5.1 สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการศึกษาศาสามารถจำแนกออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

สรุปได้ว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า ระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี และรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท

ส่วนที่ 2 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับค่านิยม

สรุปได้ว่าผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นด้านค่านิยมทางสุนทรียภาพ ค่านิยมทางสังคม ค่านิยมทางวัฒนธรรม และค่านิยมทางวัตถุโดยภาพรวมทุกด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง โดยผู้ชมส่วนใหญ่ชอบวิวทิวทัศน์ในละคร และอยากท่องเที่ยวสถานที่ถ่ายละคร ชอบการรักเดียวใจเดียวของตัวเองในละคร อยากเป็นคนที่ตอบแทนผู้มีพระคุณเหมือนในละคร และอยากมีรถยนต์หรูเหมือนในละคร

ส่วนที่ 3 เป็นการวิเคราะห์ด้านความคิดเห็นประเภทของละคร

สรุปได้ว่า ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประเภทของละครแต่ละประเภทพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน และแต่ละประเภทของละครก็มีจุดเด่นที่น่าสนใจ เช่น ละครโศกนาฏกรรมช่วยสร้างความรู้สึกลึกซึ้งและเกิดความงดงามในจิตใจ ละครตลกขบขันทำให้รู้สึกสบายใจจากการได้หัวเราะ ละครชีวิตรักอิงนิยาย ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด ละครเซ้นติเมนต์สามารถสร้างความรู้สึกรักและเห็นใจ ละครชีวิตเรียมย์เป็นละครที่เสนอเรื่องราวชีวิตรักที่มีอุปสรรคแต่สามารถชนะได้ใจ ละครการต่อสู้แสดงความเฉลียวฉลาดมีไหวพริบปฏิภาณทำให้ชนะ ละครตื่นเต้นผจญภัยเต็มไปด้วยความตื่นเต้นตลอดการเดินทาง ละครลึกลับสยองขวัญ เต็มไปด้วยเรื่องลึกลับและปมปริศนา ละครฆาตกรรมเกิดการคาดเดาถึงเหยื่อรายต่อไปว่าจะถูกฆ่าหรือไม่ ละครสืบสวนสอบสวน มีความตื่นเต้นระทึกใจไปกับการค้นหาร่องรอยต่าง ๆ และ ละครพื้นบ้านแสดงเรื่องราวของวีรชนที่สร้างผลงานในอดีต

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สรุปได้ว่าผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่า t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าในประเภทของละคร ที่มีค่า Sig. น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ละคร โศกนาฏกรรม ละครตลกขบขัน ละครเช้นติเมนเทิลดราม่า และละครชีวิตเรียมย์ จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 และยอมรับ H_1 แสดงว่า เพศที่แตกต่างกันมีผลการเลือกชมประเภทของละคร ไทยทางโทรทัศน์แตกต่างกันโดยเพศชายมีค่าเฉลี่ยด้านความคิดเห็นน้อยกว่าเพศหญิงในการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์ดังกล่าวทุก ๆ ประเภท

ผลการทดสอบสมมติฐานด้านปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า เพศมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กับประเภทละคร โศกนาฏกรรม ละครตลกขบขัน ละครเช้นติเมนเทิลดราม่า และ ละครชีวิตเรียมย์ อายุมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กับประเภทละครชีวิตเรียมย์ ละครการ์ตูน ละครตื่นเต้นผจญภัย ละครลึกลับสยองขวัญและละครฆาตกรรม ระดับการศึกษา มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กับประเภทละครเช้นติเมนเทิลดราม่า ละครชีวิตเรียมย์ ละครการ์ตูน ละครตื่นเต้นผจญภัย ละครลึกลับสยองขวัญและละครฆาตกรรม ส่วนรายได้ต่อเดือนมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กับประเภทละครชีวิตเรียมย์ ละครการ์ตูน ละครตื่นเต้นผจญภัย ละครลึกลับสยองขวัญ ละครสืบสวนสอบสวน และ ละครพื้นบ้าน

ผลสรุปการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับค่านิยมมีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์ พบว่าค่านิยมทางสุนทรียภาพมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กับละคร 8 ประเภท ยกเว้น ละครลึกลับสยองขวัญ ละครฆาตกรรม และละครสืบสวนสอบสวน ค่านิยมทางสังคมมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กับละคร 6 ประเภท ยกเว้นละครตลกขบขัน ละครชีวิตเรียมย์ ละครการ์ตูน ละครตื่นเต้นผจญภัย และ ละครพื้นบ้าน ค่านิยมทางวัฒนธรรมมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กับ ละครทุกประเภท และค่านิยมทางวัตถุนิยมมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กับละคร 6 ประเภท ยกเว้นละครตลกขบขัน ละครเช้นติเมนเทิลดราม่า ละครชีวิตเรียมย์ ละครสืบสวนสอบสวน และ ละครพื้นบ้าน

5.2 การอภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการศึกษาค่านิยมที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์สามารถอภิปรายผลการศึกษาดังนี้

เพศที่แตกต่างกันมีผลการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์แตกต่างกันโดยเพศชายมีค่าเฉลี่ยด้านความคิดเห็นน้อยกว่าเพศหญิงในการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์ดังกล่าวทุก ๆ ประเภทซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยพฤติกรรมกรเปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อรายการ โทรทัศน์ของวิมา วัฒนาศิริพาณิชย์ (2549 : 127) พบว่าเพศที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมกรเปิดรับชมรายการทางโทรทัศน์ไม่แตกต่างกันซึ่งละครโทรทัศน์มักมีการนำเสนอ

เนื้อหาเรื่องราวของการใช้ชีวิตของทั้งเพศหญิงและเพศชาย ผ่านนักแสดงทั้งเพศชายและเพศหญิง แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ คุษฎี พิทักษ์ชัชวาล (2547) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการชมละครโทรทัศน์เกาหลีของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร ได้พบว่า ผู้ชมส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง

ส่วนค่านิยมทางสุนทรียภาพในการชมละครพบว่าผู้ชมส่วนใหญ่ชอบวิวทิวทัศน์ในละคร และอยากท่องเที่ยวสถานที่ถ่ายละครซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสแปรงเจอร์ที่ว่าผู้ชมละครที่มีความ คิดเห็นต่อค่านิยมทางสุนทรียภาพเนื่องจากละครทำให้รู้สึกเพลิดเพลิน สนุกสนาน บทประพันธ์ที่ เข้าถึงอารมณ์ ประกอบกับวิวทิวทัศน์ที่ใช้เป็นสถานที่ถ่ายทำและเพลงประกอบละครที่ช่วยเพิ่มความ น่าติดตามของละคร (ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา, 2523: 48 อ้างอิงจาก Spranger, 1989) ค่านิยมทาง สุนทรียภาพ หมายถึง ค่านิยมที่ทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจซึ่งชมในความงาม และความสัมพันธ์ กลมกลืนต่าง ๆ เช่นธรรมชาติ ศิลปะ ดนตรี

ค่านิยมทางสังคมทำให้ผู้ชมชอบการรักเดียวใจเดียวของตัวเองในละครซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดต่อค่านิยมทางสังคมอาจเป็นเพราะว่าในแต่ละสังคมจะมีความคิดที่แตกต่างกัน เช่น บางสังคม อยากมีอาชีพการงานที่ดีเหมือนกับตัวแสดงในละครหรือ การไม่ยอมรับในความรุนแรงที่อยู่ในบท ละคร ซึ่งในบางคนอยากให้มีบทละครที่รุนแรงเข้าถึงเนื้อหาของละครจริง ๆ ยังมีความคิดเห็นที่ ขัดกันอยู่ และบางคนติดตามดูละครเพื่อจะได้สนทนากับเพื่อน เพื่อให้ถูกยอมรับในสังคม ซึ่ง สอดคล้องกับแนวความคิดของ ฟีนิกซ์ (Phinix, 1958: 549) กล่าวว่า ค่านิยมทางสังคม (Social Values) เป็นค่านิยมที่ช่วยให้บุคคลเกิดความรักและความสัมพันธ์ในสังคม

ค่านิยมทางวัฒนธรรมทำให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกอยากเป็นคนที่ดีตอบแทนผู้มีพระคุณเหมือน ในละคร ซึ่งสอดคล้องกับ สมฤทัย กล่อมน้อย (2547: 150) ได้ศึกษา พฤติกรรมการเปิดรับชมและการ เลียนแบบสื่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำภายหลังรับชมละครโทรทัศน์คือผู้ชมละครมีพฤติกรรม กตัญญูรู้คุณ เคารพรักครอบครัว ผู้มีพระคุณ มีสัมมาคารวะ อ่อนน้อมถ่อมตนเหมือนตัวละครใน ละครโทรทัศน์ ซึ่งสอดคล้องกับ นฤบดี วรรณาคม (2543) ที่ได้ทำการศึกษาผลทางสังคมของ ภาพยนตร์จีนโทรทัศน์เรื่อง เปาบุ้นจิ้น ต่อผู้ชมในกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ชมมีการเรียนรู้ค่านิยม ส่งเสริมสังคม โดยที่ค่านิยมส่งเสริมสังคมที่ผู้ชมเรียนรู้มากที่สุดคือ ความกตัญญูต่อกันที่ ศึกษา พฤติกรรมการเลียนแบบตามตัวแสดงละครทางโทรทัศน์ โดยมีค่านิยมและพฤติกรรมกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เลียนแบบด้านการกตัญญูรู้คุณ เกิดความรู้สึกรักชาติ อยากอนุรักษ์ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม ของไทยในละครแต่ละประเทศจะมีการสอดแทรกวัฒนธรรมไว้ในละคร ซึ่งเป็นสิ่งดีที่จะเผยแพร่ วัฒนธรรมของประเทศตนไปให้ต่างชาติได้รับชม เช่นการไหว้ การคำนับ หรือ อาหารที่เข้าฉากใน ละคร

ค่านิยมทางวัตถุทำให้ผู้ชมบางคนอยากมีรถยนต์หรูเหมือนในละครผู้ที่ชมละครที่อยากเลียนแบบนักแสดง เช่น เสื้อผ้า รองเท้า ทรงผม รวมถึงเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่นำมาเสนอในละคร ก็จะทำให้ผู้ชมคอยติดตามชมละครไม่ว่าเนื้อหาคจะเป็นแบบใด แต่ถ้าชอบก็จะชมเพื่อเลียนแบบตามละคร

5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. จากข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ พบว่าค่านิยมทางวัฒนธรรมมีความสำคัญต่อการเลือกชมประเภทของละครทุกประเภทมากที่สุด รองลงมาคือค่านิยมทางสุนทรียภาพที่ผู้ชมส่วนใหญ่ต้องการชมละครเพื่อความเพลิดเพลิน สนุกสนาน สามารถผ่อนคลายความเครียดจากการทำงาน และทำให้ครอบครัวสามารถรับชมละครได้พร้อมกัน

2. ผู้รับชมละครโทรทัศน์มีการเลือกรับชมเพราะเป็นแนวละครที่ชื่นชอบ เนื้อหาบทละครชวนให้ติดตาม และทำให้รู้สึกผ่อนคลาย คลายเครียด สนุกสนาน เพลิดเพลิน ดังนั้นผู้ผลิตรายการโทรทัศน์ควรเลือกละครโทรทัศน์ที่มีบทละครหรือมีเนื้อหาที่มีความน่าสนใจ มีความหลากหลายกว่าที่เป็นอยู่ เพื่อให้ผู้รับชมรู้สึกไม่น่าเบื่อ เพลิดเพลินและติดตามรับชมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การรับชมละครโทรทัศน์เป็นกิจกรรมนันทนาการที่ช่วยคลายเครียด สร้างความบันเทิงในยามว่างได้อย่างเหมาะสมกับสังคมไทย

3. จากการนำเสนอละครโทรทัศน์ที่เผยแพร่สู่ผู้รับชมต่าง ๆ นั้น ควรมีการคำนึงถึงประโยชน์และผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นในด้านสังคมวิถีชีวิต วัฒนธรรม จิตสำนึก การเลียนแบบด้วยจากการศึกษาพบว่าละครโทรทัศน์สามารถทำให้เกิดความรู้สึกรักชาติ อนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณี รวมถึงมีจิตสำนึกกตัญญูรู้คุณ เคารพรักครอบครัวผู้มีพระคุณ ดังนั้นควรมีการเลือกสรรละครให้มีความเหมาะสมกับกลุ่มผู้รับชมละครโทรทัศน์ อาทิ แฟงข้อคิด คุณธรรม ความดีต่าง ๆ และถ่ายทอดให้เห็นศิลปวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงามเพิ่มเติมไว้ในละครให้มากกว่าที่เป็นอยู่

4. ผลการศึกษาดังกล่าว ผู้ผลิตละครโทรทัศน์ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการและผลิตละครไทยให้ละครมีเนื้อหาน่าติดตาม ตรงความต้องการและเหมาะสมกับผู้รับชมละครโทรทัศน์ได้ เช่น การสอดแทรกกิริยา มารยาท ศิลปวัฒนธรรมไทย หรือให้ข้อคิด การอนุรักษ์ความเป็นไทย ลงไปในเนื้อหาละคร โดยใช้เทคนิคการเล่าเรื่อง หรือถ่ายทอดให้ดูไม่น่าเบื่อ ไม่จำเจ รวมถึงการถ่ายทำ มุมกล้องให้เห็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงาม เพื่อให้ผู้รับชมหันมาเห็นคุณค่าความเป็นไทย และหันมารับชมละครไทย

5.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอนาคต

1. ควรมีการศึกษาพฤติกรรมมารับชมละครโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เช่น กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มวัยทำงาน หรือประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อให้ทราบว่ามียุติกรรมมารับชม

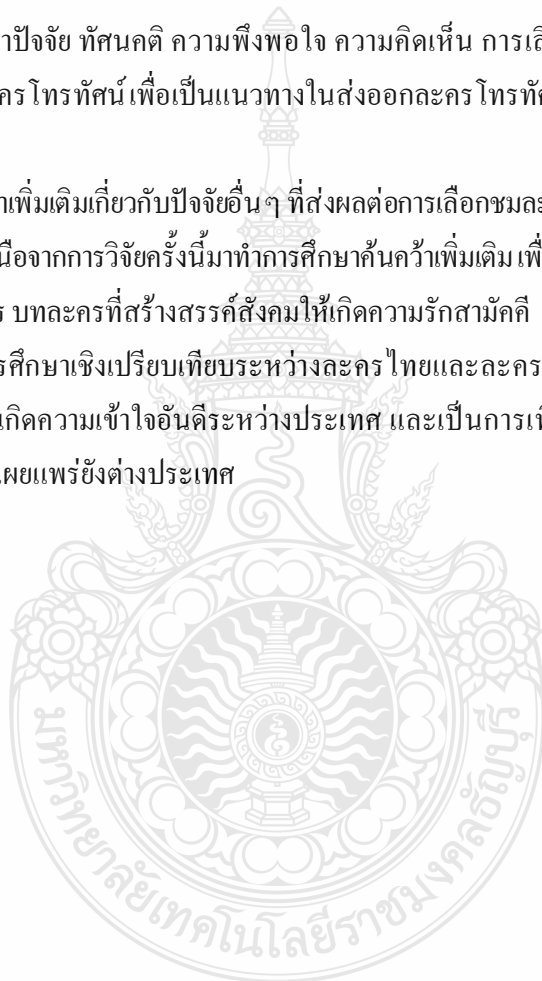
ละครโทรทัศน์ โดยจะลึกไปในรายละเอียด เช่น จะจรรยาละเอียดในละครแต่ละประเภทให้มีรูปแบบที่น่าสนใจชวนติดตาม สร้างความสนุกสนานเพลิดเพลินให้แก่ผู้ชมละครทางโทรทัศน์ให้มากขึ้น และสามารถส่งไปประกวดที่ต่างประเทศได้

2. ควรนำตัวแปรไปเปรียบเทียบหรือหาความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมการรับชมละครไทยทางโทรทัศน์ เพื่อให้ทราบความสัมพันธ์ หรือความแตกต่างของตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ว่ามีความเกี่ยวข้องกันหรือไม่และเป็นไปตามทิศทางใด

3. ควรศึกษาปัจจัย ทักษะคิด ความพึงพอใจ ความคิดเห็น การเลียนแบบ หรือการนำไปใช้ประโยชน์ เกี่ยวกับละครโทรทัศน์ เพื่อเป็นแนวทางในส่งออกละครโทรทัศน์ให้ตรงตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย

4. ควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการเลือกชมละครไทยทางโทรทัศน์ โดยนำตัวแปรอื่นๆ ที่นอกเหนือจากการวิจัยครั้งนี้มาทำการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม เพื่อเป็นประโยชน์ในการนำไปพัฒนาเนื้อหาของละคร บทละครที่สร้างสรรค์สังคมให้เกิดความรักสามัคคี

5. ควรมีการศึกษาเชิงเปรียบเทียบระหว่างละครไทยและละครต่างประเทศที่มีวัฒนธรรมใกล้เคียงกันเพื่อทำให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศ และเป็นการเพิ่มมูลค่าของรูปแบบละครไทยในการส่งออกไปเผยแพร่ยังต่างประเทศ

บรรณานุกรม

- กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546. การวิเคราะห์สถิติ : สถิติสำหรับการบริหารและการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 7
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- ชยพล สุทธิโยธิน และ สันติ เกษมศิริทัศน์. 2548. การสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ : เอกสารการสอน
ชุดวิชาการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ หน่วยที่ 8. พิมพ์ครั้งที่ 1.
นนทบุรี : โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชูดภา ปุณณะหิตานนท์. 2541. การสำรวจทัศนคติและพฤติกรรมการรับฟังรายการ
เรดิโออินฟรอบเบลียม สถานีวิทยุกระจายเสียงความถี่ เอฟเอ็ม 88.0 เมกกะเฮิร์ต
ของผู้ฟังในเขตกทม. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตร์มหาบัณฑิต.
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปรมะ สตะเวทิน. 2529. หลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา. 2523. รายงานผลการวิจัยค่านิยมและความคาดหวังของเยาวชนไทย.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปนัดดา ธนสถิตย์. 2531. ละครโทรทัศน์ไทย. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการสื่อสารมวลชน
คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วีณา วัฒนาศิริพานิช. 2549. พฤติกรรมการเปิดรับการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของวัยรุ่นใน
เขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อรายการโทรทัศน์ ประเภทเรียลลิตี้โชว์ : กรณีศึกษารายการ
UBC Academy Fantasia2 ประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ว.ม.(สื่อสารมวลชน).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมควร เจริญสุข. 2539. พฤติกรรมการเปิดรับสารและความพึงพอใจจากรายการเกมโชว์ทาง
โทรทัศน์ของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ นศ.ม.(การประชาสัมพันธ์).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมฤทัย กล่อมน้อย. 2547. พฤติกรรมการเปิดรับชมและการเลียนแบบสื่อละครโทรทัศน์หลังข่าว
ภาคค่ำ ช่อง 7 สี ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร. โครงการเฉพาะบุคคล
ว.ม. (การบริหารสื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สุทธิ ขัตติยะ. 2545. **ตัวแปรที่มีผลต่อการรับชมรายการโทรทัศน์ : ศึกษากรณีการผลิตรายการโทรทัศน์ “อรุณรุ่งที่ช่อง11” ของสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทยช่อง11 กรุงเทพมหานคร.** กรุงเทพฯ: รายงานการวิจัยฉบับที่4ของกลุ่มวิชาการ ส่วนผลิตรายการ สถานีวิทยุแห่งประเทศไทย.
- สุภาพันท์ บุญนาค. 2546. **พฤติกรรมกรเปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการชมละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำของเด็กในจังหวัดเชียงใหม่.**
วิทยานิพนธ์ ว.ม. (สื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สันศักดิ์ เสริมศรี. 2539. **ประชากรศาสตร์ทางสังคม.** กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สกลใส พันธุมโกมล. 2517. **ละครสมัยใหม่กับเกิดเป็นละคร อักษรศาสตร์พิจารณา 2.** 66-72.
- สิวลี ศิริไค. 2539. **จริยศาสตร์สำหรับพยาบาล.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนทร โคมิน และสนธิ สมักรการ. 2522. **ค่านิยมและระบบค่านิยมไทย.** กรุงเทพฯ: สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- อานนท์ เตชะธนะวัฒน์. 2550. **พฤติกรรมกรชมภาพยนตร์เพื่อนันทนาการของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญาานิพนธ์ วท.ม.(การจัดการนันทนาการ).** กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อานนท์ อาภาภิรม. 2527. **ระบบค่านิยม จันท์เกษม.** 176 : 10
- อุทุมพร เลื่องลือเจริญกิจ. 2540. **แบบแผนการชมละครโทรทัศน์ของผู้ชาย.** วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (การสื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์.
- อรุณ รักรธรรม. 2540. **เอกสารการสอนชุดวิชา การพัฒนาองค์การ.**
นนทบุรี : โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- โถมสมร เหลือ โกลด. 2532. **ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับค่านิยมในการพึ่งตนเอง.**
ปริญญาานิพนธ์ กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ฤกษ์ชัย คุณูปการ. 2539. **หลักการและทฤษฎีการปลูกฝังจริยธรรม.** พิษณุโลก : ภาคจิตวิทยาและการแนะแนว สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.
- เพ็ญแข ประจันปัจฉินัก และ อ้อมเดือน สดมณี. 2529. **รายงานการวิจัยค่านิยมของชาวชนบทไทย: เปรียบเทียบค่านิยมทางวัตถุกับค่านิยมทางระเบียบประเพณี.** กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พัทธา สายหู. 2516. **โลกสมมติ**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ศึกษาศยาม.
- ไพฑูรย์ เครือแก้ว. 2518. **ลักษณะสังคมไทยและหลักการพัฒนาชุมชน**. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ: บริษัทบพิตรจำกัด.
- เทพนม เมืองแมน และสวิง สุวรรณ. 2540. **พฤติกรรมองค์กร**. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ทัศนีย์ ทองสว่าง. 2537. **สังคมไทย**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาสังคมวิทยา คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พนัส หันนาคินทร์. 2520. **การสอนค่านิยมและจริยธรรม**. โครงการตำรา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: พิมพ์เนศ.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2543. **สถิติวิทยาทางการวิจัย**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน์.
- Bellanca, James A. 1975. **Values and the Search for self**. Washington, D.c.,
National Education Association.
- Cronbach, Lee Joseph. 1972. **Essentials of Psychological Testing**. 3rd edition.
New York : Haper & Row.
- DeFleur, Melvin L.; Dennis; and Everette E. 2002. **Understaning Mass Communication: A
Liberal Arts Perspective**. 7th edition. New York: Houghton Mifflin Company.
- Garrett. 1961. **General Psychology**. New York : American Book Company.
- Huston, A. C. et al. 1992. **Big World Small Screen: The Role of Television in America
Society**. Nebraska : University of Nebraska Press.
- McDonald, F.J. 1963. **Educational Psychology**. Belmont Calif : Wardsworth Phblishing Co.
- Miller, C.H. 1965. **Guidance Services an Introduction**. New York: Harper and Row Publishers.
- Nunnally, J. C. 1978. **Psychometric Theory**. New York : McGraw – Hill.
- Phinix, Phillip H. 1958. **Philosophy of Education**. New York: Hot and Company.
- Rokeach, M. 1969. **Beliefs, Attitudes and Values San Francisco: Jossey - Bass
A Theory of Organization and Change**. London: Jossey – Bass.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Robinson, Charles Loe. 1971. **Future Time Perspective in Non.** Incarcerated juvenile Delinquents, Dissertation Abstracts Internationl. 32(2): 1225-1300.
- Taro Yamane. 1973. **Statistic: An Introductory Analysis.** Tokyo: Tokyo Harper International Edition.
- Willo, O .A.; Goldhabers, G.M.; & Yates, M.P. 1980. **Organization Communication Research: Time for Reflection In Dan Nimmo (ed.).** Communication Yearbook 4.
- Woodruff,A. D. 1952. **The role of value in human behavior.** Journal of Social Psychology 36: 36-37.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

วิจัยเรื่องค่านิยมที่มีอิทธิพลต่อการเลือกชมประเภทของละครไทยทางโทรทัศน์
คำชี้แจง: แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผู้ศึกษาใคร่ขอความร่วมมือจากท่าน ในการตอบแบบสอบถาม โดยผู้ศึกษาจะเก็บข้อมูลของท่านเป็นความลับเพื่อใช้ในการทำวิจัยเท่านั้น ข้อมูลที่ได้จากท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง ผู้ศึกษาจึงขอขอบคุณท่าน ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดียิ่ง

นางสาวฟ้ารุ่ง ยุติธรรม

นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมของผู้ชมละครไทย

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับประเภทของละครไทย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคล

คำชี้แจง : ขอความกรุณาท่านตอบแบบสอบถามโดยทำเครื่องหมาย ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็น
ท่านมากที่สุด

ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ

1. หญิง 2. ชาย

2. อายุ

1. อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า 2. อายุ 21 - 30 ปี
 3. อายุ 31-40 ปี 4. อายุ 41 – 50 ปี
 5. อายุมากกว่า 50 ปี

3. ระดับการศึกษา

1. ตั้งแต่มัธยมต้น ถึงอนุปริญา 2. ปวช. /ปวส.
 3. ระดับปริญญาตรี 4. สูงกว่าระดับปริญญาตรี

4. รายได้ต่อเดือน

1. ต่ำกว่า 5,000 บาท 2. ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท
 3. ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท 4. ตั้งแต่ 15,001 ถึง 20,000 บาท
 3. ตั้งแต่ 20,001 ถึง 25,000 บาท 4. มากกว่า 25,000 บาท

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมผู้ชมละครไทย

คำชี้แจง: ขอความกรุณาท่านตอบแบบสอบถามโดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ลำดับ	ค่านิยม	ระดับความคิดเห็น				
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
		1	2	3	4	5
1	ค่านิยมทางสุนทรียภาพ					
	1.ท่านชมละครเพราะความเพลิดเพลิน สนุกสนาน					
	2.ท่านชอบบทประพันธ์ที่สื่อถึงอารมณ์ด้านความรัก					
	3.ท่านชอบวิวทิวทัศน์ในละคร และอยากท่องเที่ยวสถานที่ถ่าย					
2	ค่านิยมทางสังคม					
	1.ท่านอยากเป็นแฟนคลับของดาราที่แสดงในละคร					
	2.ท่านอยากมีอาชีพ การงานที่ดีเหมือนตัวละคร					
	3.ท่านชอบชมละครตามเพื่อนเพื่อที่จะได้สนทนากับเพื่อน					
	4.ท่านชอบความรุนแรงในละคร เช่น การด่าทอ หรือ คำทอ					
	5.ท่านชอบการรักเดียวใจเดียวของตัวละครในละคร					
3	ค่านิยมทางวัฒนธรรม					
	1.ท่านชอบการแสดงความเคารพกัน เช่น การไหว้ การคำนับ					
	2.ท่านอยากให้มีการใช้ภาษาในละครให้ถูกต้อง					
	3.ท่านอยากรับประทานอาหารตามที่แสดงในละคร					
	4.ท่านชอบการแต่งตัวตามประเพณีของตัวละคร					
	5.ท่านอยากเป็นคนที่ตอบแทนผู้มีพระคุณเหมือนในละคร					
4	ค่านิยมทางวัตถุ					
	1.ท่านชอบใช้สินค้ายี่ห้อเดียวกันกับตัวละคร					
	2.ท่านชอบเทคโนโลยีตามที่ตัวละครนำมาแสดง					
	3.ท่านอยากแต่งกายเลียนแบบนักแสดง					
	4.ท่านอยากซื้อสินค้าที่แสดงในละคร					
	5.ท่านอยากมีรถยนต์หรูเหมือนในละคร					

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับประเภทของละคร

คำชี้แจง : โปรดกาเครื่องหมาย \surd ลงในช่อง ตามข้อมูลและความคิดเห็นจริงของท่านเกี่ยวกับ
ประเภทของละคร

ลำดับ	ประเภทของละคร	ระดับความคิดเห็น				
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด
		1	2	3	4	5
1. ละคร โศกนาฏกรรม						
1	สามารถนำข้อผิดพลาดจากละครมาใช้ประโยชน์กับชีวิตจริงได้					
2	สามารถนำข้อคิดมาชำระล้างจิตใจให้ผ่องแผ้ว					
3	สร้างความรู้สึกสูงส่งและเกิดความงดงามในจิตใจ					
2. ละครตลกขบขัน						
4	รู้สึกสบายใจจากการได้หัวเราะ					
5	ทำให้เกิดจินตนาการมีความคิดสร้างสรรค์อย่างมีเหตุผล					
6	เป็นละครตลกที่ล้อเลียนเสียดสีชีวิตของชนชั้นสูง					
3. ละครชีวิตรักอิงนิยาย						
7	ช่วยผ่อนคลายความเครียด					
8	ช่วยดึงความทุกข์ในชีวิตจริงออกไปได้ในขณะชมละคร					
9	ช่วยสร้างจินตนาการที่สวยงามซึ่งไม่อาจเกิดขึ้นในชีวิตจริง					
4. ละครเซ่นตีเมนเทิลดราม่า						
10	เป็นละครที่มีจุดจบที่มีความสุข					
11	สร้างกำลังใจในการต่อสู้กับอุปสรรค					
12	ตัวละครสามารถสร้างความรู้สึกรักและเห็นใจ					
5. ละครชีวิตเรียมย์						
13	สร้างความรื่นรมย์ให้แก่ผู้ชม					
14	มีความสนุกสนานน่าติดตามชม					
15	เป็นละครที่เสนอเรื่องราวชีวิตรักที่มีอุปสรรคแต่สามารถชนะได้					

ลำดับ	ประเภทของละคร	ระดับความคิดเห็น				
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
		1	2	3	4	5
6. ละครการ์ตูนต่อสู้						
16	แสดงความเก่งกล้าของผู้แสดง					
17	แสดงความปกป้องคุ้มครองสังคมและโลกให้ปลอดภัย					
18	แสดงความเฉลียวฉลาดมีไหวพริบปฏิภาณทำให้งานสำเร็จ					
7. ละครตื่นเต้นผจญภัย						
19	เสนอเรื่องราวการผจญภัยไปยังดินแดนต่างๆ					
20	เต็มไปด้วยความตื่นเต้นตลอดการเดินทาง					
21	มีการเผชิญกับสิ่งเร้นลับมหัศจรรย์					
8. ละครลึกลับสยองขวัญ						
22	เต็มไปด้วยเรื่องราวลึกลับสยองขวัญ					
23	เต็มไปด้วยความตื่นเต้นน่าสะพรึงกลัว					
24	เต็มไปด้วยเรื่องลึกลับและปมปริศนา					
9. ละครฆาตกรรม						
25	มีการวางแผนในการฆาตกรรมที่มุ่งเน้นความตื่นเต้น					
26	มีการฆาตกรรมจากความอาฆาตแค้น					
27	เกิดการคาดเดาถึงเหยื่อรายต่อไปว่าจะถูกฆ่าหรือไม่					
10. ละครสืบสวนสอบสวน						
28	ตื่นเต้นกับการค้นหาคนที่อยู่เบื้องหลังของงานผิดกฎหมาย					
29	ตื่นเต้นกับการค้นหาหลักฐานคนร้ายด้วยการวางแผนที่ฉลาด					
30	มีความตื่นเต้นระทึกใจไปกับการค้นหาร่องรอยต่างๆ					
11. ละครพื้นบ้าน						
31	แสดงเรื่องราวที่เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์					
32	แสดงเรื่องราวของวีรชนที่สร้างผลงานในอดีต					
33	แสดงเรื่องราวเกี่ยวกับละครพื้นบ้านหรือนิทานต่างๆ					

(ขอขอบคุณในความร่วมมือน้อย่างยิ่ง)

ภาคผนวก ข

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

—

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

		Mean	Std Dev	Cases
1.	D1.1	3.1650	.8859	30.0
2.	D1.2	3.2325	.9003	30.0
3.	D1.3	3.2775	.9395	30.0
4.	D2.4	3.7225	.9106	30.0
5.	D2.5	3.5025	.9472	30.0
6.	D2.6	3.2900	.9992	30.0
7.	D3.7	3.3625	.8265	30.0
8.	D3.8	3.2975	.9676	30.0
9.	D3.9	3.3525	.9178	30.0
10.	D4.10	3.2700	.9106	30.0
11.	D4.11	3.3075	.8859	30.0
12.	D4.12	3.3850	.9322	30.0
13.	D5.13	3.4475	.9796	30.0
14.	D5.14	3.5100	.9445	30.0
15.	D5.15	3.5150	.9783	30.0
16.	D6.16	3.0150	.9428	30.0
17.	D6.17	3.2475	.9918	30.0
18.	D6.18	3.3850	.9462	30.0
19.	D7.19	3.2900	.9992	30.0
20.	D7.20	3.4025	.9889	30.0
21.	D7.21	3.3350	.8773	30.0
22.	D8.22	3.2850	.9031	30.0
23.	D8.23	3.2800	.8509	30.0
24.	D8.24	3.3050	.9908	30.0
25.	D9.25	3.2075	.9617	30.0
26.	D9.26	3.0450	.9140	30.0
27.	D9.27	3.2200	.9423	30.0
28.	D10.28	3.2900	.9017	30.0
29.	D10.29	3.3875	.9616	30.0
30.	D10.30	3.4150	.8395	30.0
31.	D11.31	3.3050	.9000	30.0
32.	D11.32	3.4700	.9780	30.0
33.	D11.33	3.4700	.9616	30.0

—

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
D1.1	106.7225	387.0331	.4677	.9454
D1.2	106.6550	385.8656	.6021	.9443
D1.3	106.6100	386.6295	.5537	.9446
D2.4	106.1650	384.9151	.5507	.9447
D2.5	106.3850	385.9216	.5683	.9445
D2.6	106.7025	389.5328	.4361	.9457
D3.7	106.5250	386.2400	.5124	.9450
D3.8	106.5900	386.2375	.5468	.9447
D3.9	106.5350	386.4399	.5122	.9450
D4.10	106.6175	387.6202	.5444	.9447
D4.11	106.5800	386.0788	.6062	.9442
D4.12	106.5025	384.1053	.6293	.9440
D5.13	106.4400	384.0766	.5973	.9443
D5.14	106.3775	384.3659	.6132	.9441
D5.15	106.3725	383.6078	.6107	.9441
D6.16	106.8725	383.0689	.5834	.9444
D6.17	106.6400	382.3312	.6357	.9439
D6.18	106.5025	380.6316	.6429	.9438
D7.19	106.5975	383.2085	.6074	.9442
D7.20	106.4850	383.2980	.6119	.9441
D7.21	106.5525	381.8268	.5934	.9443
D8.22	106.6025	383.3980	.5999	.9442
D8.23	106.6075	381.4972	.6180	.9441
D8.24	106.5825	382.3441	.5728	.9445
D9.25	106.6800	381.3510	.6147	.9441
D9.26	106.8425	384.0729	.5189	.9450
D9.27	106.6675	384.0821	.5044	.9452
D10.28	106.5975	383.0331	.6104	.9441
D10.29	106.5000	384.8070	.5895	.9443
D10.30	106.4725	381.8789	.6156	.9441
D11.31	106.5825	382.3791	.5667	.9445
D11.32	106.4175	385.0107	.5733	.9445
D11.33	106.4175	383.8779	.5521	.9447

-

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0

N of Items = 33

Alpha = .9461

เพศ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	หญิง	231	57.8	57.8	57.8
	ชาย	169	42.3	42.3	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

อายุ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	153	38.3	38.3	38.3
	อายุ 21 - 30 ปี	113	28.3	28.3	66.5
	อายุ 31 - 40 ปี	85	21.3	21.3	87.8
	อายุ 41 - 50 ปี	30	7.5	7.5	95.3
	อายุมากกว่า 50 ปี	19	4.8	4.8	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

การศึกษา

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ตั้งแต่มัธยมต้นถึงอนุปริญญา	87	21.8	21.8	21.8
	ปวช. /ปวส.	50	12.5	12.5	34.3
	ระดับปริญญาตรี	240	60.0	60.0	94.3
	สูงกว่าปริญญาตรี	23	5.8	5.8	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

รายได้ต่อเดือน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ต่ำกว่า 5,000 บาท	130	32.5	32.5	32.5
	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	96	24.0	24.0	56.5
	ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	98	24.5	24.5	81.0
	ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	76	19.0	19.0	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

เพื่อความเพลิดเพลินสนุกสนาน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	31	7.8	7.8	7.8
	เห็นด้วยน้อย	36	9.0	9.0	16.8
	เห็นด้วยปานกลาง	139	34.8	34.8	51.5
	เห็นด้วยมาก	113	28.3	28.3	79.8
	เห็นด้วยมากที่สุด	81	20.3	20.3	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

ชอบบทประพันธ์มีสื่อถึงอารมณ์รัก

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	24	6.0	6.0	6.0
	เห็นด้วยน้อย	59	14.8	14.8	20.8
	เห็นด้วยปานกลาง	180	45.0	45.0	65.8
	เห็นด้วยมาก	97	24.3	24.3	90.0
	เห็นด้วยมากที่สุด	40	10.0	10.0	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

ขอมติวทัศนในละครทำให้อยากไปทองเที่ยวสถานที่ถ่ายทำ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	18	4.5	4.5	4.5
	เห็นด้วยน้อย	45	11.3	11.3	15.8
	เห็นด้วยปานกลาง	120	30.0	30.0	45.8
	เห็นด้วยมาก	152	38.0	38.0	83.8
	เห็นด้วยมากที่สุด	65	16.3	16.3	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

อยากเป็นแฟนคลับของดาราที่แสดง

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	84	21.0	21.0	21.0
	เห็นด้วยน้อย	84	21.0	21.0	42.0
	เห็นด้วยปานกลาง	136	34.0	34.0	76.0
	เห็นด้วยมาก	70	17.5	17.5	93.5
	เห็นด้วยมากที่สุด	26	6.5	6.5	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

อยากมีอาชีพการงานที่ดีเหมือนตัวละคร

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	49	12.3	12.3	12.3
	เห็นด้วยน้อย	64	16.0	16.0	28.3
	เห็นด้วยปานกลาง	129	32.3	32.3	60.5
	เห็นด้วยมาก	104	26.0	26.0	86.5
	เห็นด้วยมากที่สุด	54	13.5	13.5	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

ชมตามเพื่อนจะได้สนทนากับเพื่อน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	74	18.5	18.5	18.5
	เห็นด้วยน้อย	79	19.8	19.8	38.3
	เห็นด้วยปานกลาง	134	33.5	33.5	71.8
	เห็นด้วยมาก	85	21.3	21.3	93.0
	เห็นด้วยมากที่สุด	28	7.0	7.0	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

ชอบความรุนแรง การตบตีหรือด่าทอ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	158	39.5	39.5	39.5
	เห็นด้วยน้อย	91	22.8	22.8	62.3
	เห็นด้วยปานกลาง	72	18.0	18.0	80.3
	เห็นด้วยมาก	64	16.0	16.0	96.3
	เห็นด้วยมากที่สุด	15	3.8	3.8	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

ชอบการรักเดียวใจเดียวของตัวเองในละคร

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	35	8.8	8.8	8.8
	เห็นด้วยน้อย	60	15.0	15.0	23.8
	เห็นด้วยปานกลาง	126	31.5	31.5	55.3
	เห็นด้วยมาก	83	20.8	20.8	76.0
	เห็นด้วยมากที่สุด	96	24.0	24.0	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

ขอชมการแสดงความสามารถ เช่นการไหว้ การคำนับ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	13	3.3	3.3	3.3
	เห็นด้วยน้อย	38	9.5	9.5	12.8
	เห็นด้วยปานกลาง	137	34.3	34.3	47.0
	เห็นด้วยมาก	109	27.3	27.3	74.3
	เห็นด้วยมากที่สุด	103	25.8	25.8	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

อยากให้มีการใช้ภาษาในละครให้ถูกต้อง

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	10	2.5	2.5	2.5
	เห็นด้วยน้อย	39	9.8	9.8	12.3
	เห็นด้วยปานกลาง	143	35.8	35.8	48.0
	เห็นด้วยมาก	107	26.8	26.8	74.8
	เห็นด้วยมากที่สุด	101	25.3	25.3	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

อยากรับประทานอาหารตามที่แสดงในละคร

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	48	12.0	12.0	12.0
	เห็นด้วยน้อย	74	18.5	18.5	30.5
	เห็นด้วยปานกลาง	135	33.8	33.8	64.3
	เห็นด้วยมาก	105	26.3	26.3	90.5
	เห็นด้วยมากที่สุด	38	9.5	9.5	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

ขอการแต่งตั้งตามประเพณีของตัวละคร

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	33	8.3	8.3	8.3
	เห็นด้วยน้อย	59	14.8	14.8	23.0
	เห็นด้วยปานกลาง	142	35.5	35.5	58.5
	เห็นด้วยมาก	116	29.0	29.0	87.5
	เห็นด้วยมากที่สุด	50	12.5	12.5	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

อยากเป็นคนที่ตอบแทนผู้มีพระคุณเหมือนในละคร

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	18	4.5	4.5	4.5
	เห็นด้วยน้อย	30	7.5	7.5	12.0
	เห็นด้วยปานกลาง	104	26.0	26.0	38.0
	เห็นด้วยมาก	137	34.3	34.3	72.3
	เห็นด้วยมากที่สุด	111	27.8	27.8	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

ขอใช้สินค้าหรือเดียวกันกับตัวละคร

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	86	21.5	21.5	21.5
	เห็นด้วยน้อย	105	26.3	26.3	47.8
	เห็นด้วยปานกลาง	121	30.3	30.3	78.0
	เห็นด้วยมาก	73	18.3	18.3	96.3
	เห็นด้วยมากที่สุด	15	3.8	3.8	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

ชอบเทคโนโลยีตามที่ตัวละครนำมาแสดง

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	59	14.8	14.8	14.8
	เห็นด้วยน้อย	71	17.8	17.8	32.5
	เห็นด้วยปานกลาง	148	37.0	37.0	69.5
	เห็นด้วยมาก	87	21.8	21.8	91.3
	เห็นด้วยมากที่สุด	35	8.8	8.8	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

อยากแต่งกายเลียนแบบนักแสดง

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	84	21.0	21.0	21.0
	เห็นด้วยน้อย	96	24.0	24.0	45.0
	เห็นด้วยปานกลาง	101	25.3	25.3	70.3
	เห็นด้วยมาก	90	22.5	22.5	92.8
	เห็นด้วยมากที่สุด	29	7.3	7.3	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

อยากซื้อสินค้าที่แสดงในละคร

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	84	21.0	21.0	21.0
	เห็นด้วยน้อย	91	22.8	22.8	43.8
	เห็นด้วยปานกลาง	123	30.8	30.8	74.5
	เห็นด้วยมาก	76	19.0	19.0	93.5
	เห็นด้วยมากที่สุด	26	6.5	6.5	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

อยากมีรถยนต์หรูเหมือนในละคร

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	72	18.0	18.0	18.0
	เห็นด้วยน้อย	56	14.0	14.0	32.0
	เห็นด้วยปานกลาง	99	24.8	24.8	56.8
	เห็นด้วยมาก	98	24.5	24.5	81.3
	เห็นด้วยมากที่สุด	75	18.8	18.8	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

สามารถนำข้อคิดพลาจากละครมาใช้ประโยชน์กับชีวิตจริงได้

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	27	6.8	6.8	6.8
	เห็นด้วยน้อย	70	17.5	17.5	24.3
	เห็นด้วยปานกลาง	165	41.3	41.3	65.5
	เห็นด้วยมาก	86	21.5	21.5	87.0
	เห็นด้วยมากที่สุด	52	13.0	13.0	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

สามารถนำข้อคิดมาชำระล้างจิตใจให้ผ่องแผ้ว

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	5	1.3	1.3	1.3
	เห็นด้วยน้อย	76	19.0	19.0	20.3
	เห็นด้วยปานกลาง	175	43.8	43.8	64.0
	เห็นด้วยมาก	109	27.3	27.3	91.3
	เห็นด้วยมากที่สุด	35	8.8	8.8	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

สร้างความรู้สึกสูงส่งและเกิดความงดงามในจิตใจ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	12	3.0	3.0	3.0
	เห็นด้วยน้อย	61	15.3	15.3	18.3
	เห็นด้วยปานกลาง	170	42.5	42.5	60.8
	เห็นด้วยมาก	118	29.5	29.5	90.3
	เห็นด้วยมากที่สุด	39	9.8	9.8	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

รู้สึกสบายใจจากการได้หัวเราะ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	9	2.3	2.3	2.3
	เห็นด้วยน้อย	36	9.0	9.0	11.3
	เห็นด้วยปานกลาง	116	29.0	29.0	40.3
	เห็นด้วยมาก	135	33.8	33.8	74.0
	เห็นด้วยมากที่สุด	104	26.0	26.0	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

ทำให้เกิดจินตนาการมีความคิดสร้างสรรค์อย่างมีเหตุผล

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	7	1.8	1.8	1.8
	เห็นด้วยน้อย	49	12.3	12.3	14.0
	เห็นด้วยปานกลาง	139	34.8	34.8	48.8
	เห็นด้วยมาก	146	36.5	36.5	85.3
	เห็นด้วยมากที่สุด	59	14.8	14.8	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

เป็นละครดลกที่ล้อเลียนเสียดสีชีวิตของชนชั้นสูง

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	24	6.0	6.0	6.0
	เห็นด้วยน้อย	62	15.5	15.5	21.5
	เห็นด้วยปานกลาง	170	42.5	42.5	64.0
	เห็นด้วยมาก	104	26.0	26.0	90.0
	เห็นด้วยมากที่สุด	40	10.0	10.0	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	20	5.0	5.0	5.0
	เห็นด้วยน้อย	42	10.5	10.5	15.5
	เห็นด้วยปานกลาง	173	43.3	43.3	58.8
	เห็นด้วยมาก	103	25.8	25.8	84.5
	เห็นด้วยมากที่สุด	62	15.5	15.5	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

ช่วยดึงความทุกข์ในชีวิตจริงออกไปได้ในขณะชมละคร

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	18	4.5	4.5	4.5
	เห็นด้วยน้อย	48	12.0	12.0	16.5
	เห็นด้วยปานกลาง	174	43.5	43.5	60.0
	เห็นด้วยมาก	117	29.3	29.3	89.3
	เห็นด้วยมากที่สุด	43	10.8	10.8	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

ช่วยสร้างจินตนาการที่สวยงามซึ่งไม่อาจเกิดขึ้นในชีวิตจริง

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	17	4.3	4.3	4.3
	เห็นด้วยน้อย	54	13.5	13.5	17.8
	เห็นด้วยปานกลาง	156	39.0	39.0	56.8
	เห็นด้วยมาก	117	29.3	29.3	86.0
	เห็นด้วยมากที่สุด	56	14.0	14.0	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

เป็นละครที่มีจุดจบที่มีความสุข

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	14	3.5	3.5	3.5
	เห็นด้วยน้อย	51	12.8	12.8	16.3
	เห็นด้วยปานกลาง	181	45.3	45.3	61.5
	เห็นด้วยมาก	121	30.3	30.3	91.8
	เห็นด้วยมากที่สุด	33	8.3	8.3	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

สร้างกำลังใจในการต่อสู้กับอุปสรรค

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	11	2.8	2.8	2.8
	เห็นด้วยน้อย	55	13.8	13.8	16.5
	เห็นด้วยปานกลาง	160	40.0	40.0	56.5
	เห็นด้วยมาก	148	37.0	37.0	93.5
	เห็นด้วยมากที่สุด	26	6.5	6.5	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

ตัวละครสามารถสร้างความรู้สึกรักและเห็นใจ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	10	2.5	2.5	2.5
	เห็นด้วยน้อย	56	14.0	14.0	16.5
	เห็นด้วยปานกลาง	144	36.0	36.0	52.5
	เห็นด้วยมาก	150	37.5	37.5	90.0
	เห็นด้วยมากที่สุด	40	10.0	10.0	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

สร้างความรื่นรมย์ให้แก่ผู้ชม

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	15	3.8	3.8	3.8
	เห็นด้วยน้อย	40	10.0	10.0	13.8
	เห็นด้วยปานกลาง	153	38.3	38.3	52.0
	เห็นด้วยมาก	135	33.8	33.8	85.8
	เห็นด้วยมากที่สุด	57	14.3	14.3	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

มีความสนุกสนานน่าติดตามชม

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	10	2.5	2.5	2.5
	เห็นด้วยน้อย	48	12.0	12.0	14.5
	เห็นด้วยปานกลาง	120	30.0	30.0	44.5
	เห็นด้วยมาก	172	43.0	43.0	87.5
	เห็นด้วยมากที่สุด	50	12.5	12.5	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

เป็นละครที่เสนอเรื่องราวชีวิตรักที่มีอุปสรรคแต่สามารถชนะได้

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	11	2.8	2.8	2.8
	เห็นด้วยน้อย	41	10.3	10.3	13.0
	เห็นด้วยปานกลาง	146	36.5	36.5	49.5
	เห็นด้วยมาก	135	33.8	33.8	83.3
	เห็นด้วยมากที่สุด	67	16.8	16.8	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

แสดงความเก่งกล้าของผู้แสดง

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	34	8.5	8.5	8.5
	เห็นด้วยน้อย	80	20.0	20.0	28.5
	เห็นด้วยปานกลาง	164	41.0	41.0	69.5
	เห็นด้วยมาก	90	22.5	22.5	92.0
	เห็นด้วยมากที่สุด	32	8.0	8.0	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

แสดงความปกป้องคุ้มครองสังคมและโลกให้ปลอดภัย

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	22	5.5	5.5	5.5
	เห็นด้วยน้อย	56	14.0	14.0	19.5
	เห็นด้วยปานกลาง	160	40.0	40.0	59.5
	เห็นด้วยมาก	125	31.3	31.3	90.8
	เห็นด้วยมากที่สุด	37	9.3	9.3	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

แสดงความเลื่อมใสใจลดมีไหวพริบปฏิภาณทำให้ชนะได้

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	21	5.3	5.3	5.3
	เห็นด้วยน้อย	49	12.3	12.3	17.5
	เห็นด้วยปานกลาง	144	36.0	36.0	53.5
	เห็นด้วยมาก	127	31.8	31.8	85.3
	เห็นด้วยมากที่สุด	59	14.8	14.8	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

เสนอเรื่องราวการผจญภัยไปยังดินแดนต่างๆ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	15	3.8	3.8	3.8
	เห็นด้วยน้อย	60	15.0	15.0	18.8
	เห็นด้วยปานกลาง	172	43.0	43.0	61.8
	เห็นด้วยมาก	100	25.0	25.0	86.8
	เห็นด้วยมากที่สุด	53	13.3	13.3	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

เต็มไปด้วยความตื่นเต้นตลอดการเดินทาง

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	13	3.3	3.3	3.3
	เห็นด้วยน้อย	57	14.3	14.3	17.5
	เห็นด้วยปานกลาง	137	34.3	34.3	51.8
	เห็นด้วยมาก	142	35.5	35.5	87.3
	เห็นด้วยมากที่สุด	51	12.8	12.8	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

มีการเผชิญกับสิ่งเร้าลบมากที่สุดจรรยา

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	24	6.0	6.0	6.0
	เห็นด้วยน้อย	55	13.8	13.8	19.8
	เห็นด้วยปานกลาง	144	36.0	36.0	55.8
	เห็นด้วยมาก	117	29.3	29.3	85.0
	เห็นด้วยมากที่สุด	60	15.0	15.0	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

เต็มไปด้วยเรื่องราวลึกลับสยองขวัญ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	15	3.8	3.8	3.8
	เห็นด้วยน้อย	68	17.0	17.0	20.8
	เห็นด้วยปานกลาง	152	38.0	38.0	58.8
	เห็นด้วยมาก	118	29.5	29.5	88.3
	เห็นด้วยมากที่สุด	47	11.8	11.8	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

เต็มไปด้วยความตึ๊งตึงน่าสะพรึงกลัว

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	23	5.8	5.8	5.8
	เห็นด้วยน้อย	65	16.3	16.3	22.0
	เห็นด้วยปานกลาง	135	33.8	33.8	55.8
	เห็นด้วยมาก	131	32.8	32.8	88.5
	เห็นด้วยมากที่สุด	46	11.5	11.5	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

เดิมไปด้วยเรื่องลึกลับและปมปริศนา

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	23	5.8	5.8	5.8
	เห็นด้วยน้อย	66	16.5	16.5	22.3
	เห็นด้วยปานกลาง	137	34.3	34.3	56.5
	เห็นด้วยมาก	114	28.5	28.5	85.0
	เห็นด้วยมากที่สุด	60	15.0	15.0	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

มีการวางแผนในการฆาตกรรมที่มุ่งเน้นความตื่นเต้น

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	28	7.0	7.0	7.0
	เห็นด้วยน้อย	60	15.0	15.0	22.0
	เห็นด้วยปานกลาง	161	40.3	40.3	62.3
	เห็นด้วยมาก	103	25.8	25.8	88.0
	เห็นด้วยมากที่สุด	48	12.0	12.0	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

มีการฆาตกรรมจากความอาฆาตแค้น

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	45	11.3	11.3	11.3
	เห็นด้วยน้อย	72	18.0	18.0	29.3
	เห็นด้วยปานกลาง	135	33.8	33.8	63.0
	เห็นด้วยมาก	116	29.0	29.0	92.0
	เห็นด้วยมากที่สุด	32	8.0	8.0	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

เกิดการตลาดเดาถึงเหยื่อรายต่อไปว่าจะถูกฆ่าหรือไม่

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	36	9.0	9.0	9.0
	เห็นด้วยน้อย	67	16.8	16.8	25.8
	เห็นด้วยปานกลาง	121	30.3	30.3	56.0
	เห็นด้วยมาก	125	31.3	31.3	87.3
	เห็นด้วยมากที่สุด	51	12.8	12.8	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

ตื่นเต้นกับการค้นหาคนที่อยู่เบื้องหลังของงานผิดกฎหมาย

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	19	4.8	4.8	4.8
	เห็นด้วยน้อย	58	14.5	14.5	19.3
	เห็นด้วยปานกลาง	155	38.8	38.8	58.0
	เห็นด้วยมาก	124	31.0	31.0	89.0
	เห็นด้วยมากที่สุด	44	11.0	11.0	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

ตื่นเต้นกับการค้นหาหลักฐานคนร้ายด้วยการวางแผนที่ฉลาด

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	12	3.0	3.0	3.0
	เห็นด้วยน้อย	54	13.5	13.5	16.5
	เห็นด้วยปานกลาง	148	37.0	37.0	53.5
	เห็นด้วยมาก	139	34.8	34.8	88.3
	เห็นด้วยมากที่สุด	47	11.8	11.8	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

มีความตื่นเต้นระทึกใจไปกับการค้นหาร่องรอยต่างๆ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	13	3.3	3.3	3.3
	เห็นด้วยน้อย	66	16.5	16.5	19.8
	เห็นด้วยปานกลาง	125	31.3	31.3	51.0
	เห็นด้วยมาก	134	33.5	33.5	84.5
	เห็นด้วยมากที่สุด	62	15.5	15.5	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

แสดงเรื่องราวที่เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	21	5.3	5.3	5.3
	เห็นด้วยน้อย	67	16.8	16.8	22.0
	เห็นด้วยปานกลาง	150	37.5	37.5	59.5
	เห็นด้วยมาก	93	23.3	23.3	82.8
	เห็นด้วยมากที่สุด	69	17.3	17.3	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

แสดงเรื่องราวของวีรชนที่สร้างผลงานในอดีต

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	7	1.8	1.8	1.8
	เห็นด้วยน้อย	58	14.5	14.5	16.3
	เห็นด้วยปานกลาง	137	34.3	34.3	50.5
	เห็นด้วยมาก	136	34.0	34.0	84.5
	เห็นด้วยมากที่สุด	62	15.5	15.5	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

แสดงเรื่องราวเกี่ยวกับละครพื้นบ้านหรือนิทานต่างๆ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เห็นด้วยน้อยที่สุด	18	4.5	4.5	4.5
	เห็นด้วยน้อย	49	12.3	12.3	16.8
	เห็นด้วยปานกลาง	132	33.0	33.0	49.8
	เห็นด้วยมาก	129	32.3	32.3	82.0
	เห็นด้วยมากที่สุด	72	18.0	18.0	100.0
	Total	400	100.0	100.0	

Group Statistics

	เพศ	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
ละครโศกนาฏกรรม	หญิง	231	3.58	.737	.048
	ชาย	169	3.33	.796	.061
ละครดลกขบขัน	หญิง	231	3.58	.737	.048
	ชาย	169	3.33	.796	.061
ละครชีวิตรักอิงนิยาย	หญิง	231	3.40	.794	.052
	ชาย	169	3.25	.857	.066
ละครเชินติเมนเทิลดราม่า	หญิง	231	3.40	.718	.047
	ชาย	169	3.21	.789	.061
ละครชีวิตเริงรมย์	หญิง	231	3.62	.746	.049
	ชาย	169	3.31	.878	.068
ละครการต่อสู้	หญิง	231	3.40	.882	.058
	ชาย	169	3.27	.913	.070
ละครตื่นเต้นผจญภัย	หญิง	231	3.40	.882	.058
	ชาย	169	3.27	.913	.070
ละครลึกลับสยองขวัญ	หญิง	231	3.33	.900	.059
	ชาย	169	3.24	.958	.074
ละครฆาตกรรม	หญิง	231	3.18	.910	.060
	ชาย	169	3.13	.999	.077
ละครสืบสวนสอบสวน	หญิง	231	3.43	.859	.056
	ชาย	169	3.27	.856	.066
ละครพื้นบ้าน	หญิง	231	3.49	.848	.056
	ชาย	169	3.32	.964	.074

Independent Samples Test

		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference
ละครโศกนาฏกรรม	Equal variances assumed	.834	.362	3.244	398	.001	.25
	Equal variances not assumed			3.205	345.495	.001	.25
ละครดลกขบขัน	Equal variances assumed	.834	.362	3.244	398	.001	.25
	Equal variances not assumed			3.205	345.495	.001	.25
ละครชีวิตรักอิงนิยาย	Equal variances assumed	.182	.670	1.771	398	.077	.15
	Equal variances not assumed			1.750	345.610	.081	.15
ละครเขินดีเมน เทิลดราม่า	Equal variances assumed	.387	.534	2.508	398	.013	.19
	Equal variances not assumed			2.472	341.668	.014	.19
ละครชีวิตเรingers	Equal variances assumed	4.823	.029	3.811	398	.000	.31
	Equal variances not assumed			3.716	325.733	.000	.31
ละครการต่อสู้	Equal variances assumed	.063	.802	1.381	398	.168	.13
	Equal variances not assumed			1.374	354.967	.170	.13
ละครตื่นเต้นผจญภัย	Equal variances assumed	.063	.802	1.381	398	.168	.13
	Equal variances not assumed			1.374	354.967	.170	.13
ละครลึกลับสยอง ขวัญ	Equal variances assumed	2.283	.132	.950	398	.343	.09
	Equal variances not assumed			.940	348.674	.348	.09
ละครฆาตกรรม	Equal variances assumed	1.694	.194	.493	398	.623	.05
	Equal variances not assumed			.486	341.723	.628	.05
ละครสืบสวน สอบสวน	Equal variances assumed	.001	.976	1.835	398	.067	.16
	Equal variances not assumed			1.836	362.825	.067	.16
ละครพื้นบ้าน	Equal variances assumed	4.373	.037	1.891	398	.059	.17
	Equal variances not assumed			1.854	333.848	.065	.17

Descriptives

		N	Mean	Std. Deviation
ละครโศกนาฏกรรม	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	153	3.57	.783
	อายุ 21 -30 ปี	113	3.46	.716
	อายุ 31 - 40 ปี	85	3.31	.758
	อายุ 41 - 50 ปี	30	3.46	.819
	อายุมากกว่า 50 ปี	19	3.47	.918
	Total	400	3.47	.771
ละครตลกขบขัน	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	153	3.57	.783
	อายุ 21 -30 ปี	113	3.46	.716
	อายุ 31 - 40 ปี	85	3.31	.758
	อายุ 41 - 50 ปี	30	3.46	.819
	อายุมากกว่า 50 ปี	19	3.47	.918
	Total	400	3.47	.771
ละครชีวิตรักอิงนิยาย	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	153	3.36	.836
	อายุ 21 -30 ปี	113	3.45	.800
	อายุ 31 - 40 ปี	85	3.27	.849
	อายุ 41 - 50 ปี	30	3.23	.712
	อายุมากกว่า 50 ปี	19	2.93	.821
	Total	400	3.34	.823
ละครเขินตีเมนเทิล ดราม่า	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	153	3.39	.756
	อายุ 21 -30 ปี	113	3.33	.743
	อายุ 31 - 40 ปี	85	3.23	.838
	อายุ 41 - 50 ปี	30	3.28	.588
	อายุมากกว่า 50 ปี	19	3.21	.640
	Total	400	3.32	.754
ละครชีวิตเรียมย์	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	153	3.64	.827
	อายุ 21 -30 ปี	113	3.54	.747
	อายุ 31 - 40 ปี	85	3.25	.840
	อายุ 41 - 50 ปี	30	3.38	.671
	อายุมากกว่า 50 ปี	19	3.26	1.016
	Total	400	3.49	.818
ละครการต่อสู้	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	153	3.54	.941
	อายุ 21 -30 ปี	113	3.26	.822
	อายุ 31 - 40 ปี	85	3.21	.900
	อายุ 41 - 50 ปี	30	3.29	.677
	อายุมากกว่า 50 ปี	19	2.88	.951
	Total	400	3.34	.896
ละครตื่นเต้นผจญภัย	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	153	3.54	.941
	อายุ 21 -30 ปี	113	3.26	.822
	อายุ 31 - 40 ปี	85	3.21	.900
	อายุ 41 - 50 ปี	30	3.29	.677
	อายุมากกว่า 50 ปี	19	2.88	.951
	Total	400	3.34	.896

		N	Mean	Std. Deviation
ละครลีกลับสยองขวัญ	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	153	3.42	.932
	อายุ 21 -30 ปี	113	3.40	.943
	อายุ 31 - 40 ปี	85	3.09	.889
	อายุ 41 - 50 ปี	30	3.11	.663
	อายุมากกว่า 50 ปี	19	2.72	.945
	Total	400	3.29	.925
ละครฆาตกรรม	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	153	3.25	.887
	อายุ 21 -30 ปี	113	3.30	.946
	อายุ 31 - 40 ปี	85	2.95	1.046
	อายุ 41 - 50 ปี	30	3.12	.735
	อายุมากกว่า 50 ปี	19	2.54	.957
	Total	400	3.16	.948
ละครสืบสวนสอบสวน	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	153	3.38	.970
	อายุ 21 -30 ปี	113	3.46	.746
	อายุ 31 - 40 ปี	85	3.21	.874
	อายุ 41 - 50 ปี	30	3.49	.677
	อายุมากกว่า 50 ปี	19	3.16	.661
	Total	400	3.36	.860
ละครพื้นบ้าน	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	153	3.43	.873
	อายุ 21 -30 ปี	113	3.43	.894
	อายุ 31 - 40 ปี	85	3.35	1.014
	อายุ 41 - 50 ปี	30	3.49	.829
	อายุมากกว่า 50 ปี	19	3.35	.820
	Total	400	3.42	.902

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ละครโศกนาฏกรรม	Between Groups	3.790	4	.947	1.602	.173
	Within Groups	233.628	395	.591		
	Total	237.418	399			
ละครดลกขบขัน	Between Groups	3.790	4	.947	1.602	.173
	Within Groups	233.628	395	.591		
	Total	237.418	399			
ละครชีวิตรักอิงนิยาย	Between Groups	5.243	4	1.311	1.951	.101
	Within Groups	265.306	395	.672		
	Total	270.549	399			
ละครเขินติเมทเทิลดราม่า	Between Groups	1.764	4	.441	.775	.542
	Within Groups	224.951	395	.569		
	Total	226.715	399			
ละครชีวิตเรียมย์	Between Groups	9.603	4	2.401	3.686	.006
	Within Groups	257.253	395	.651		
	Total	266.855	399			
ละครการต่อสู้	Between Groups	12.717	4	3.179	4.080	.003
	Within Groups	307.805	395	.779		
	Total	320.522	399			
ละครตื่นเต้นผจญภัย	Between Groups	12.717	4	3.179	4.080	.003
	Within Groups	307.805	395	.779		
	Total	320.522	399			
ละครลึกลับสยองขวัญ	Between Groups	14.486	4	3.622	4.378	.002
	Within Groups	326.762	395	.827		
	Total	341.249	399			
ละครฆาตกรรม	Between Groups	14.502	4	3.626	4.164	.003
	Within Groups	343.909	395	.871		
	Total	358.411	399			
ละครสืบสวนสอบสวน	Between Groups	4.381	4	1.095	1.488	.205
	Within Groups	290.683	395	.736		
	Total	295.064	399			
ละครพื้นบ้าน	Between Groups	.692	4	.173	.211	.932
	Within Groups	323.973	395	.820		
	Total	324.666	399			

LSD

Dependent Variable	(I) อายุ	(J) อายุ	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	
ละครโทรทัศน์	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	อายุ 21 -30 ปี	.11	.095	.269	
		อายุ 31 - 40 ปี	.26(*)	.104	.012	
		อายุ 41 - 50 ปี	.11	.154	.462	
		อายุมากกว่า 50 ปี	.09	.187	.612	
	อายุ 21 -30 ปี	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	-.11	.095	.269
		อายุ 31 - 40 ปี	อายุ 31 - 40 ปี	.16	.110	.155
		อายุ 41 - 50 ปี	อายุ 41 - 50 ปี	.01	.158	.962
		อายุมากกว่า 50 ปี	อายุมากกว่า 50 ปี	-.01	.191	.956
	อายุ 31 - 40 ปี	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	-.26(*)	.104	.012
		อายุ 21 -30 ปี	อายุ 21 -30 ปี	-.16	.110	.155
		อายุ 41 - 50 ปี	อายุ 41 - 50 ปี	-.15	.163	.360
		อายุมากกว่า 50 ปี	อายุมากกว่า 50 ปี	-.17	.195	.390
	อายุ 41 - 50 ปี	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	-.11	.154	.462
		อายุ 21 -30 ปี	อายุ 21 -30 ปี	-.01	.158	.962
		อายุ 31 - 40 ปี	อายุ 31 - 40 ปี	.15	.163	.360
		อายุมากกว่า 50 ปี	อายุมากกว่า 50 ปี	-.02	.225	.936
	อายุมากกว่า 50 ปี	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	-.09	.187	.612
		อายุ 21 -30 ปี	อายุ 21 -30 ปี	.01	.191	.956
		อายุ 31 - 40 ปี	อายุ 31 - 40 ปี	.17	.195	.390
		อายุ 41 - 50 ปี	อายุ 41 - 50 ปี	.02	.225	.936
ละครดลกบนชั้น	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	อายุ 21 -30 ปี	.11	.095	.269	
		อายุ 31 - 40 ปี	.26(*)	.104	.012	
		อายุ 41 - 50 ปี	.11	.154	.462	
		อายุมากกว่า 50 ปี	.09	.187	.612	
	อายุ 21 -30 ปี	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	-.11	.095	.269
		อายุ 31 - 40 ปี	อายุ 31 - 40 ปี	.16	.110	.155
		อายุ 41 - 50 ปี	อายุ 41 - 50 ปี	.01	.158	.962
		อายุมากกว่า 50 ปี	อายุมากกว่า 50 ปี	-.01	.191	.956
	อายุ 31 - 40 ปี	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	-.26(*)	.104	.012
		อายุ 21 -30 ปี	อายุ 21 -30 ปี	-.16	.110	.155
		อายุ 41 - 50 ปี	อายุ 41 - 50 ปี	-.15	.163	.360
		อายุมากกว่า 50 ปี	อายุมากกว่า 50 ปี	-.17	.195	.390
	อายุ 41 - 50 ปี	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	-.11	.154	.462
		อายุ 21 -30 ปี	อายุ 21 -30 ปี	-.01	.158	.962
		อายุ 31 - 40 ปี	อายุ 31 - 40 ปี	.15	.163	.360
		อายุมากกว่า 50 ปี	อายุมากกว่า 50 ปี	-.02	.225	.936
	อายุมากกว่า 50 ปี	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	-.09	.187	.612
		อายุ 21 -30 ปี	อายุ 21 -30 ปี	.01	.191	.956
		อายุ 31 - 40 ปี	อายุ 31 - 40 ปี	.17	.195	.390
		อายุ 41 - 50 ปี	อายุ 41 - 50 ปี	.02	.225	.936

LSD

Dependent Variable	(I) อายุ	(J) อายุ	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	
ละครชีวิตรักถึง นิยาย	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	อายุ 21 - 30 ปี	-.08	.102	.423	
		อายุ 31 - 40 ปี	.09	.111	.421	
		อายุ 41 - 50 ปี	.13	.164	.426	
	อายุ 21 - 30 ปี	อายุมากกว่า 50 ปี	.43(*)	.199	.030	
		อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	.08	.102	.423	
		อายุ 31 - 40 ปี	.17	.118	.147	
	อายุ 31 - 40 ปี	อายุ 41 - 50 ปี	.21	.168	.208	
		อายุมากกว่า 50 ปี	.52(*)	.203	.012	
		อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	-.09	.111	.421	
	อายุ 41 - 50 ปี	อายุ 21 - 30 ปี	-.17	.118	.147	
		อายุ 41 - 50 ปี	.04	.174	.813	
		อายุมากกว่า 50 ปี	.34	.208	.098	
	อายุมากกว่า 50 ปี	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	-.13	.164	.426	
		อายุ 21 - 30 ปี	-.21	.168	.208	
		อายุ 31 - 40 ปี	-.04	.174	.813	
	ละครเข็นดินเมน เทิลดราม่า	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	อายุมากกว่า 50 ปี	.30	.240	.207
			อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	-.43(*)	.199	.030
			อายุ 21 - 30 ปี	-.52(*)	.203	.012
		อายุ 21 - 30 ปี	อายุ 31 - 40 ปี	-.34	.208	.098
			อายุ 41 - 50 ปี	-.30	.240	.207
อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า			.06	.094	.504	
อายุ 31 - 40 ปี		อายุ 31 - 40 ปี	.16	.102	.112	
		อายุ 41 - 50 ปี	.11	.151	.457	
		อายุมากกว่า 50 ปี	.18	.184	.329	
อายุ 41 - 50 ปี		อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	-.06	.094	.504	
		อายุ 31 - 40 ปี	.10	.108	.357	
		อายุ 41 - 50 ปี	.05	.155	.749	
อายุมากกว่า 50 ปี	อายุมากกว่า 50 ปี	.12	.187	.532		
	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	-.16	.102	.112		
	อายุ 21 - 30 ปี	-.10	.108	.357		
อายุมากกว่า 50 ปี	อายุ 41 - 50 ปี	-.05	.160	.754		
	อายุมากกว่า 50 ปี	.02	.192	.930		
	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	-.11	.151	.457		
	อายุ 21 - 30 ปี	-.05	.155	.749		
	อายุ 31 - 40 ปี	.05	.160	.754		
	อายุมากกว่า 50 ปี	.07	.221	.761		
อายุมากกว่า 50 ปี	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	-.18	.184	.329		
	อายุ 21 - 30 ปี	-.12	.187	.532		
	อายุ 31 - 40 ปี	-.02	.192	.930		
		อายุ 41 - 50 ปี	-.07	.221	.761	

LSD

Dependent Variable	(I) อายุ	(J) อายุ	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
ละครชีวิตเรงมย์	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	อายุ 21 -30 ปี	.10	.100	.336
		อายุ 31 - 40 ปี	.38(*)	.109	.001
		อายุ 41 - 50 ปี	.26	.161	.110
		อายุมากกว่า 50 ปี	.37	.196	.058
	อายุ 21 -30 ปี	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	-.10	.100	.336
		อายุ 31 - 40 ปี	.28(*)	.116	.014
		อายุ 41 - 50 ปี	.16	.166	.329
		อายุมากกว่า 50 ปี	.28	.200	.168
	อายุ 31 - 40 ปี	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	-.38(*)	.109	.001
		อายุ 21 -30 ปี	-.28(*)	.116	.014
		อายุ 41 - 50 ปี	-.12	.171	.474
		อายุมากกว่า 50 ปี	-.01	.205	.968
	อายุ 41 - 50 ปี	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	-.26	.161	.110
		อายุ 21 -30 ปี	-.16	.166	.329
		อายุ 31 - 40 ปี	.12	.171	.474
		อายุมากกว่า 50 ปี	.11	.237	.628
	อายุมากกว่า 50 ปี	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	-.37	.196	.058
		อายุ 21 -30 ปี	-.28	.200	.168
		อายุ 31 - 40 ปี	.01	.205	.968
		อายุ 41 - 50 ปี	-.11	.237	.628
ละครการต่อสู้	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	อายุ 21 -30 ปี	.28(*)	.109	.010
		อายุ 31 - 40 ปี	.34(*)	.119	.005
		อายุ 41 - 50 ปี	.26	.176	.148
		อายุมากกว่า 50 ปี	.67(*)	.215	.002
	อายุ 21 -30 ปี	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	-.28(*)	.109	.010
		อายุ 31 - 40 ปี	.05	.127	.666
		อายุ 41 - 50 ปี	-.03	.181	.885
		อายุมากกว่า 50 ปี	.39	.219	.079
	อายุ 31 - 40 ปี	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	-.34(*)	.119	.005
		อายุ 21 -30 ปี	-.05	.127	.666
		อายุ 41 - 50 ปี	-.08	.187	.666
		อายุมากกว่า 50 ปี	.33	.224	.141
	อายุ 41 - 50 ปี	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	-.26	.176	.148
		อายุ 21 -30 ปี	.03	.181	.885
		อายุ 31 - 40 ปี	.08	.187	.666
		อายุมากกว่า 50 ปี	.41	.259	.112
	อายุมากกว่า 50 ปี	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	-.67(*)	.215	.002
		อายุ 21 -30 ปี	-.39	.219	.079
		อายุ 31 - 40 ปี	-.33	.224	.141
		อายุ 41 - 50 ปี	-.41	.259	.112

LSD

Dependent Variable	(I) อายุ	(J) อายุ	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	
ละครตื่นเต้นผจญภัย	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	อายุ 21 -30 ปี	.28(*)	.109	.010	
		อายุ 31 - 40 ปี	.34(*)	.119	.005	
		อายุ 41 - 50 ปี	.26	.176	.148	
		อายุมากกว่า 50 ปี	.67(*)	.215	.002	
	อายุ 21 -30 ปี	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	-.28(*)	.109	.010
		อายุ 31 - 40 ปี	อายุ 31 - 40 ปี	.05	.127	.666
		อายุ 41 - 50 ปี	อายุ 41 - 50 ปี	-.03	.181	.885
		อายุมากกว่า 50 ปี	อายุมากกว่า 50 ปี	.39	.219	.079
	อายุ 31 - 40 ปี	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	-.34(*)	.119	.005
		อายุ 21 -30 ปี	อายุ 21 -30 ปี	-.05	.127	.666
		อายุ 41 - 50 ปี	อายุ 41 - 50 ปี	-.08	.187	.666
		อายุมากกว่า 50 ปี	อายุมากกว่า 50 ปี	.33	.224	.141
	อายุ 41 - 50 ปี	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	-.26	.176	.148
		อายุ 21 -30 ปี	อายุ 21 -30 ปี	.03	.181	.885
		อายุ 31 - 40 ปี	อายุ 31 - 40 ปี	.08	.187	.666
		อายุมากกว่า 50 ปี	อายุมากกว่า 50 ปี	.41	.259	.112
	อายุมากกว่า 50 ปี	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	-.67(*)	.215	.002
		อายุ 21 -30 ปี	อายุ 21 -30 ปี	-.39	.219	.079
		อายุ 31 - 40 ปี	อายุ 31 - 40 ปี	-.33	.224	.141
		อายุ 41 - 50 ปี	อายุ 41 - 50 ปี	-.41	.259	.112
ละครลึกลับสยองขวัญ	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	อายุ 21 -30 ปี	.02	.113	.885	
		อายุ 31 - 40 ปี	.33(*)	.123	.008	
		อายุ 41 - 50 ปี	.31	.182	.089	
		อายุมากกว่า 50 ปี	.70(*)	.221	.002	
	อายุ 21 -30 ปี	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	-.02	.113	.885
		อายุ 31 - 40 ปี	อายุ 31 - 40 ปี	.31(*)	.131	.018
		อายุ 41 - 50 ปี	อายุ 41 - 50 ปี	.29	.187	.118
		อายุมากกว่า 50 ปี	อายุมากกว่า 50 ปี	.68(*)	.226	.003
	อายุ 31 - 40 ปี	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	-.33(*)	.123	.008
		อายุ 21 -30 ปี	อายุ 21 -30 ปี	-.31(*)	.131	.018
		อายุ 41 - 50 ปี	อายุ 41 - 50 ปี	-.02	.193	.930
		อายุมากกว่า 50 ปี	อายุมากกว่า 50 ปี	.37	.231	.105
	อายุ 41 - 50 ปี	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	-.31	.182	.089
		อายุ 21 -30 ปี	อายุ 21 -30 ปี	-.29	.187	.118
		อายุ 31 - 40 ปี	อายุ 31 - 40 ปี	.02	.193	.930
		อายุมากกว่า 50 ปี	อายุมากกว่า 50 ปี	.39	.267	.143
	อายุมากกว่า 50 ปี	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	-.70(*)	.221	.002
		อายุ 21 -30 ปี	อายุ 21 -30 ปี	-.68(*)	.226	.003
		อายุ 31 - 40 ปี	อายุ 31 - 40 ปี	-.37	.231	.105
		อายุ 41 - 50 ปี	อายุ 41 - 50 ปี	-.39	.267	.143

LSD

Dependent Variable	(I) อายุ	(J) อายุ	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
ละครฆาตกรรม	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	อายุ 21 - 30 ปี	-.05	.116	.696
		อายุ 31 - 40 ปี	.30(*)	.126	.017
		อายุ 41 - 50 ปี	.13	.186	.484
		อายุมากกว่า 50 ปี	.71(*)	.227	.002
	อายุ 21 - 30 ปี	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	.05	.116	.696
		อายุ 31 - 40 ปี	.35(*)	.134	.010
		อายุ 41 - 50 ปี	.18	.192	.360
		อายุมากกว่า 50 ปี	.75(*)	.231	.001
	อายุ 31 - 40 ปี	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	-.30(*)	.126	.017
		อายุ 21 - 30 ปี	-.35(*)	.134	.010
		อายุ 41 - 50 ปี	-.17	.198	.383
		อายุมากกว่า 50 ปี	.41	.237	.088
	อายุ 41 - 50 ปี	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	-.13	.186	.484
		อายุ 21 - 30 ปี	-.18	.192	.360
		อายุ 31 - 40 ปี	.17	.198	.383
		อายุมากกว่า 50 ปี	.58(*)	.274	.035
	อายุมากกว่า 50 ปี	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	-.71(*)	.227	.002
		อายุ 21 - 30 ปี	-.75(*)	.231	.001
		อายุ 31 - 40 ปี	-.41	.237	.088
		อายุ 41 - 50 ปี	-.58(*)	.274	.035
ละครสืบสวนสอบสวน	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	อายุ 21 - 30 ปี	-.09	.106	.418
		อายุ 31 - 40 ปี	.17	.116	.156
		อายุ 41 - 50 ปี	-.11	.171	.514
		อายุมากกว่า 50 ปี	.22	.209	.295
	อายุ 21 - 30 ปี	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	.09	.106	.418
		อายุ 31 - 40 ปี	.25(*)	.123	.042
		อายุ 41 - 50 ปี	-.03	.176	.884
		อายุมากกว่า 50 ปี	.31	.213	.152
	อายุ 31 - 40 ปี	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	-.17	.116	.156
		อายุ 21 - 30 ปี	-.25(*)	.123	.042
		อายุ 41 - 50 ปี	-.28	.182	.129
		อายุมากกว่า 50 ปี	.05	.218	.805
	อายุ 41 - 50 ปี	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	.11	.171	.514
		อายุ 21 - 30 ปี	.03	.176	.884
		อายุ 31 - 40 ปี	.28	.182	.129
		อายุมากกว่า 50 ปี	.33	.252	.189
	อายุมากกว่า 50 ปี	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	-.22	.209	.295
		อายุ 21 - 30 ปี	-.31	.213	.152
		อายุ 31 - 40 ปี	-.05	.218	.805
		อายุ 41 - 50 ปี	-.33	.252	.189

LSD

Dependent Variable	(I) อายุ	(J) อายุ	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
ละครพื้นบ้าน	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	อายุ 21 - 30 ปี	.00	.112	.984
		อายุ 31 - 40 ปี	.08	.123	.502
		อายุ 41 - 50 ปี	-.06	.181	.751
		อายุมากกว่า 50 ปี	.08	.220	.715
	อายุ 21 - 30 ปี	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	.00	.112	.984
		อายุ 31 - 40 ปี	.08	.130	.516
		อายุ 41 - 50 ปี	-.06	.186	.767
		อายุมากกว่า 50 ปี	.08	.225	.713
	อายุ 31 - 40 ปี	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	-.08	.123	.502
		อายุ 21 - 30 ปี	-.08	.130	.516
		อายุ 41 - 50 ปี	-.14	.192	.467
		อายุมากกว่า 50 ปี	.00	.230	.994
	อายุ 41 - 50 ปี	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	.06	.181	.751
		อายุ 21 - 30 ปี	.06	.186	.767
		อายุ 31 - 40 ปี	.14	.192	.467
		อายุมากกว่า 50 ปี	.14	.266	.604
	อายุมากกว่า 50 ปี	อายุ 20 ปีหรือต่ำกว่า	-.08	.220	.715
		อายุ 21 - 30 ปี	-.08	.225	.713
		อายุ 31 - 40 ปี	.00	.230	.994
		อายุ 41 - 50 ปี	-.14	.266	.604

* The mean difference is significant at the .05 level.

Descriptives

		N	Mean	Std. Deviation
ละครโศกนาฏกรรม	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง	87	3.48	.855
	อนุปริญญา			
	ปวช. /ปวส.	50	3.29	.815
	ระดับปริญญาตรี	240	3.53	.722
	สูงกว่าปริญญาตรี	23	3.19	.771
	Total	400	3.47	.771
ละครตลกขบขัน	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง	87	3.48	.855
	อนุปริญญา			
	ปวช. /ปวส.	50	3.29	.815
	ระดับปริญญาตรี	240	3.53	.722
	สูงกว่าปริญญาตรี	23	3.19	.771
	Total	400	3.47	.771
ละครชีวิตรักอิงนิยาย	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง	87	3.24	.902
	อนุปริญญา			
	ปวช. /ปวส.	50	3.31	.921
	ระดับปริญญาตรี	240	3.39	.780
	สูงกว่าปริญญาตรี	23	3.19	.730
	Total	400	3.34	.823
ละครเซ็นติเมนเทิลดราม่า	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง	87	3.37	.761
	อนุปริญญา			
	ปวช. /ปวส.	50	3.29	.830
	ระดับปริญญาตรี	240	3.35	.724
	สูงกว่าปริญญาตรี	23	2.90	.781
	Total	400	3.32	.754
ละครชีวิตเรียมย์	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง	87	3.44	.801
	อนุปริญญา			
	ปวช. /ปวส.	50	3.44	.845
	ระดับปริญญาตรี	240	3.58	.808
	สูงกว่าปริญญาตรี	23	2.93	.717
	Total	400	3.49	.818
ละครการต่อสู้	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง	87	3.29	.963
	อนุปริญญา			
	ปวช. /ปวส.	50	3.27	.813
	ระดับปริญญาตรี	240	3.43	.882
	สูงกว่าปริญญาตรี	23	2.78	.763
	Total	400	3.34	.896
ละครตื่นเต้นผจญภัย	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง	87	3.29	.963
	อนุปริญญา			
	ปวช. /ปวส.	50	3.27	.813
	ระดับปริญญาตรี	240	3.43	.882
	สูงกว่าปริญญาตรี	23	2.78	.763
	Total	400	3.34	.896

		N	Mean	Std. Deviation
ละครลีกลับสยองขวัญ	ตั้งแต่มีрымต้นถึง อนุปริญญา	87	3.16	1.015
	ปวช. /ปวส.	50	3.05	.704
	ระดับปริญญาตรี	240	3.43	.917
	สูงกว่าปริญญาตรี	23	2.86	.803
	Total	400	3.29	.925
ละครฆาตกรรม	ตั้งแต่มีрымต้นถึง อนุปริญญา	87	2.97	.999
	ปวช. /ปวส.	50	2.98	.972
	ระดับปริญญาตรี	240	3.30	.914
	สูงกว่าปริญญาตรี	23	2.74	.765
	Total	400	3.16	.948
ละครสืบสวนสอบสวน	ตั้งแต่มีрымต้นถึง อนุปริญญา	87	3.40	.935
	ปวช. /ปวส.	50	3.38	.862
	ระดับปริญญาตรี	240	3.39	.839
	สูงกว่าปริญญาตรี	23	2.93	.689
	Total	400	3.36	.860
ละครพื้นบ้าน	ตั้งแต่มีрымต้นถึง อนุปริญญา	87	3.56	.989
	ปวช. /ปวส.	50	3.30	.974
	ระดับปริญญาตรี	240	3.42	.848
	สูงกว่าปริญญาตรี	23	3.06	.874
	Total	400	3.42	.902

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ละครโศกนาฏกรรม	Between Groups	4.271	3	1.424	2.418	.066
	Within Groups	233.146	396	.589		
	Total	237.418	399			
ละครดลกขบขัน	Between Groups	4.271	3	1.424	2.418	.066
	Within Groups	233.146	396	.589		
	Total	237.418	399			
ละครชีวิตรักอิงนิยาย	Between Groups	2.103	3	.701	1.034	.377
	Within Groups	268.445	396	.678		
	Total	270.549	399			
ละครเข็นดีเมนเทิลดรามามา	Between Groups	4.576	3	1.525	2.719	.044
	Within Groups	222.139	396	.561		
	Total	226.715	399			
ละครชีวิตเรingers	Between Groups	9.382	3	3.127	4.810	.003
	Within Groups	257.474	396	.650		
	Total	266.855	399			
ละครการต่อสู้	Between Groups	9.575	3	3.192	4.065	.007
	Within Groups	310.947	396	.785		
	Total	320.522	399			
ละครตื่นเต้นผจญภัย	Between Groups	9.575	3	3.192	4.065	.007
	Within Groups	310.947	396	.785		
	Total	320.522	399			
ละครลึกลับสยองขวัญ	Between Groups	12.981	3	4.327	5.220	.002
	Within Groups	328.268	396	.829		
	Total	341.249	399			
ละครฆาตกรรม	Between Groups	13.970	3	4.657	5.354	.001
	Within Groups	344.441	396	.870		
	Total	358.411	399			
ละครสืบสวนสอบสวน	Between Groups	4.671	3	1.557	2.123	.097
	Within Groups	290.394	396	.733		
	Total	295.064	399			
ละครพื้นบ้าน	Between Groups	5.324	3	1.775	2.201	.087
	Within Groups	319.341	396	.806		
	Total	324.666	399			

Multiple Comparisons

LSD

Dependent Variable	(I) การศึกษา	(J) การศึกษา	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
ละครโศกนาฏกรรม	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง อนุปริญญา	ปวช. /ปวส.	.19	.136	.174
		ระดับปริญญาตรี	-.05	.096	.591
		สูงกว่าปริญญาตรี	.29	.180	.107
	ปวช. /ปวส.	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง อนุปริญญา	-.19	.136	.174
		ระดับปริญญาตรี	-.24(*)	.119	.047
		สูงกว่าปริญญาตรี	.10	.193	.588
	ระดับปริญญาตรี	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง อนุปริญญา	.05	.096	.591
		ปวช. /ปวส.	.24(*)	.119	.047
		สูงกว่าปริญญาตรี	.34(*)	.167	.042
	สูงกว่าปริญญาตรี	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง อนุปริญญา	-.29	.180	.107
		ปวช. /ปวส.	-.10	.193	.588
		ระดับปริญญาตรี	-.34(*)	.167	.042
ละครตลกขบขัน	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง อนุปริญญา	ปวช. /ปวส.	.19	.136	.174
		ระดับปริญญาตรี	-.05	.096	.591
		สูงกว่าปริญญาตรี	.29	.180	.107
	ปวช. /ปวส.	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง อนุปริญญา	-.19	.136	.174
		ระดับปริญญาตรี	-.24(*)	.119	.047
		สูงกว่าปริญญาตรี	.10	.193	.588
	ระดับปริญญาตรี	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง อนุปริญญา	.05	.096	.591
		ปวช. /ปวส.	.24(*)	.119	.047
		สูงกว่าปริญญาตรี	.34(*)	.167	.042
	สูงกว่าปริญญาตรี	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง อนุปริญญา	-.29	.180	.107
		ปวช. /ปวส.	-.10	.193	.588
		ระดับปริญญาตรี	-.34(*)	.167	.042

LSD

Dependent Variable	(I) การศึกษา	(J) การศึกษา	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
ละครชีวิตรักอิงนิยาย	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง อนุปริญญา	ปวช. /ปวส.	-.07	.146	.655
		ระดับปริญญาตรี	-.15	.103	.142
		สูงกว่าปริญญาตรี	.05	.193	.784
	ปวช. /ปวส.	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง อนุปริญญา	.07	.146	.655
		ระดับปริญญาตรี	-.09	.128	.500
		สูงกว่าปริญญาตรี	.12	.207	.569
	ระดับปริญญาตรี	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง อนุปริญญา	.15	.103	.142
		ปวช. /ปวส.	.09	.128	.500
		สูงกว่าปริญญาตรี	.20	.180	.256
	สูงกว่าปริญญาตรี	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง อนุปริญญา	-.05	.193	.784
		ปวช. /ปวส.	-.12	.207	.569
		ระดับปริญญาตรี	-.20	.180	.256
ละครเข็นดีเมนเทิลดราม่า	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง อนุปริญญา	ปวช. /ปวส.	.08	.133	.542
		ระดับปริญญาตรี	.02	.094	.861
		สูงกว่าปริญญาตรี	.47(*)	.176	.008
	ปวช. /ปวส.	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง อนุปริญญา	-.08	.133	.542
		ระดับปริญญาตรี	-.06	.116	.579
		สูงกว่าปริญญาตรี	.39(*)	.189	.040
	ระดับปริญญาตรี	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง อนุปริญญา	-.02	.094	.861
		ปวช. /ปวส.	.06	.116	.579
		สูงกว่าปริญญาตรี	.45(*)	.163	.006
	สูงกว่าปริญญาตรี	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง อนุปริญญา	-.47(*)	.176	.008
		ปวช. /ปวส.	-.39(*)	.189	.040
		ระดับปริญญาตรี	-.45(*)	.163	.006
ละครชีวิตเริงรมย์	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง อนุปริญญา	ปวช. /ปวส.	.00	.143	.982
		ระดับปริญญาตรี	-.14	.101	.172
		สูงกว่าปริญญาตรี	.51(*)	.189	.007
	ปวช. /ปวส.	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง อนุปริญญา	.00	.143	.982
		ระดับปริญญาตรี	-.13	.125	.282
		สูงกว่าปริญญาตรี	.51(*)	.203	.012
	ระดับปริญญาตรี	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง อนุปริญญา	.14	.101	.172
		ปวช. /ปวส.	.13	.125	.282
		สูงกว่าปริญญาตรี	.65(*)	.176	.000
	สูงกว่าปริญญาตรี	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง อนุปริญญา	-.51(*)	.189	.007
		ปวช. /ปวส.	-.51(*)	.203	.012
		ระดับปริญญาตรี	-.65(*)	.176	.000

LSD

Dependent Variable	(I) การศึกษา	(J) การศึกษา	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
ละครการต่อสู้	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง อนุปริญญา	ปวช. /ปวส.	.01	.157	.929
		ระดับปริญญาตรี	-.14	.111	.197
		สูงกว่าปริญญาตรี	.50(*)	.208	.016
	ปวช. /ปวส.	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง อนุปริญญา	-.01	.157	.929
		ระดับปริญญาตรี	-.16	.138	.254
		สูงกว่าปริญญาตรี	.49(*)	.223	.029
	ระดับปริญญาตรี	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง อนุปริญญา	.14	.111	.197
		ปวช. /ปวส.	.16	.138	.254
		สูงกว่าปริญญาตรี	.65(*)	.193	.001
	สูงกว่าปริญญาตรี	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง อนุปริญญา	-.50(*)	.208	.016
		ปวช. /ปวส.	-.49(*)	.223	.029
		ระดับปริญญาตรี	-.65(*)	.193	.001
ละครตื่นเต้นผลงูภัย	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง อนุปริญญา	ปวช. /ปวส.	.01	.157	.929
		ระดับปริญญาตรี	-.14	.111	.197
		สูงกว่าปริญญาตรี	.50(*)	.208	.016
	ปวช. /ปวส.	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง อนุปริญญา	-.01	.157	.929
		ระดับปริญญาตรี	-.16	.138	.254
		สูงกว่าปริญญาตรี	.49(*)	.223	.029
	ระดับปริญญาตรี	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง อนุปริญญา	.14	.111	.197
		ปวช. /ปวส.	.16	.138	.254
		สูงกว่าปริญญาตรี	.65(*)	.193	.001
	สูงกว่าปริญญาตรี	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง อนุปริญญา	-.50(*)	.208	.016
		ปวช. /ปวส.	-.49(*)	.223	.029
		ระดับปริญญาตรี	-.65(*)	.193	.001
ละครลึกลับสยองขวัญ	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง อนุปริญญา	ปวช. /ปวส.	.11	.162	.491
		ระดับปริญญาตรี	-.26(*)	.114	.022
		สูงกว่าปริญญาตรี	.31	.213	.148
	ปวช. /ปวส.	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง อนุปริญญา	-.11	.162	.491
		ระดับปริญญาตรี	-.37(*)	.142	.009
		สูงกว่าปริญญาตรี	.20	.229	.388
	ระดับปริญญาตรี	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง อนุปริญญา	.26(*)	.114	.022
		ปวช. /ปวส.	.37(*)	.142	.009
		สูงกว่าปริญญาตรี	.57(*)	.199	.004
	สูงกว่าปริญญาตรี	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง อนุปริญญา	-.31	.213	.148
		ปวช. /ปวส.	-.20	.229	.388
		ระดับปริญญาตรี	-.57(*)	.199	.004

LSD

Dependent Variable	(I) การศึกษา	(J) การศึกษา	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
ละครฆาตกรรม	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง อนุปริญญา	ปวช. /ปวส.	-.01	.166	.930
		ระดับปริญญาตรี	-.34(*)	.117	.004
		สูงกว่าปริญญาตรี	.23	.219	.301
	ปวช. /ปวส.	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง อนุปริญญา	.01	.166	.930
		ระดับปริญญาตรี	-.32(*)	.145	.026
		สูงกว่าปริญญาตรี	.24	.235	.306
	ระดับปริญญาตรี	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง อนุปริญญา	.34(*)	.117	.004
		ปวช. /ปวส.	.32(*)	.145	.026
		สูงกว่าปริญญาตรี	.57(*)	.204	.006
	สูงกว่าปริญญาตรี	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง อนุปริญญา	-.23	.219	.301
		ปวช. /ปวส.	-.24	.235	.306
		ระดับปริญญาตรี	-.57(*)	.204	.006
ละครสืบสวนสอบสวน	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง อนุปริญญา	ปวช. /ปวส.	.02	.152	.883
		ระดับปริญญาตรี	.01	.107	.900
		สูงกว่าปริญญาตรี	.47(*)	.201	.019
	ปวช. /ปวส.	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง อนุปริญญา	-.02	.152	.883
		ระดับปริญญาตรี	-.01	.133	.947
		สูงกว่าปริญญาตรี	.45(*)	.216	.037
	ระดับปริญญาตรี	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง อนุปริญญา	-.01	.107	.900
		ปวช. /ปวส.	.01	.133	.947
		สูงกว่าปริญญาตรี	.46(*)	.187	.014
	สูงกว่าปริญญาตรี	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง อนุปริญญา	-.47(*)	.201	.019
		ปวช. /ปวส.	-.45(*)	.216	.037
		ระดับปริญญาตรี	-.46(*)	.187	.014
ละครพื้นบ้าน	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง อนุปริญญา	ปวช. /ปวส.	.26	.159	.110
		ระดับปริญญาตรี	.13	.112	.236
		สูงกว่าปริญญาตรี	.50(*)	.211	.019
	ปวช. /ปวส.	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง อนุปริญญา	-.26	.159	.110
		ระดับปริญญาตรี	-.12	.140	.382
		สูงกว่าปริญญาตรี	.24	.226	.285
	ระดับปริญญาตรี	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง อนุปริญญา	-.13	.112	.236
		ปวช. /ปวส.	.12	.140	.382
		สูงกว่าปริญญาตรี	.36	.196	.064
	สูงกว่าปริญญาตรี	ตั้งแต่มัธยมต้นถึง อนุปริญญา	-.50(*)	.211	.019
		ปวช. /ปวส.	-.24	.226	.285
		ระดับปริญญาตรี	-.36	.196	.064

* The mean difference is significant at the .05 level.

Descriptives

		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error
ละครโศกนาฏกรรม	ต่ำกว่า 5,000 บาท	130	3.54	.816	.072
	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	96	3.56	.801	.082
	ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	98	3.30	.758	.077
	ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	76	3.46	.637	.073
	Total	400	3.47	.771	.039
ละครดลกขบขัน	ต่ำกว่า 5,000 บาท	130	3.54	.816	.072
	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	96	3.56	.801	.082
	ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	98	3.30	.758	.077
	ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	76	3.46	.637	.073
	Total	400	3.47	.771	.039
ละครชีวิตรักอิงนิยาย	ต่ำกว่า 5,000 บาท	130	3.39	.892	.078
	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	96	3.33	.845	.086
	ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	98	3.26	.763	.077
	ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	76	3.35	.755	.087
	Total	400	3.34	.823	.041
ละครเขินดิเมนเทิลดราม่า	ต่ำกว่า 5,000 บาท	130	3.39	.787	.069
	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	96	3.38	.692	.071
	ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	98	3.19	.792	.080
	ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	76	3.30	.710	.081
	Total	400	3.32	.754	.038
ละครชีวิตเรจรมย์	ต่ำกว่า 5,000 บาท	130	3.70	.840	.074
	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	96	3.54	.745	.076
	ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	98	3.30	.890	.090
	ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	76	3.33	.681	.078
	Total	400	3.49	.818	.041

		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error
ละครการ์ตูนต่อสู้	ต่ำกว่า 5,000 บาท	130	3.56	.974	.085
	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	96	3.21	.910	.093
	ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	98	3.13	.861	.087
	ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	76	3.42	.684	.079
	Total	400	3.34	.896	.045
ละครตื่นเต้นผจญภัย	ต่ำกว่า 5,000 บาท	130	3.56	.974	.085
	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	96	3.21	.910	.093
	ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	98	3.13	.861	.087
	ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	76	3.42	.684	.079
	Total	400	3.34	.896	.045
ละครลึกลับสยองขวัญ	ต่ำกว่า 5,000 บาท	130	3.50	.972	.085
	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	96	3.19	.956	.098
	ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	98	3.07	.828	.084
	ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	76	3.34	.850	.098
	Total	400	3.29	.925	.046
ละครฆาตกรรม	ต่ำกว่า 5,000 บาท	130	3.30	.926	.081
	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	96	2.99	.969	.099
	ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	98	3.07	.974	.098
	ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	76	3.24	.894	.103
	Total	400	3.16	.948	.047
ละครสืบสวนสอบสวน	ต่ำกว่า 5,000 บาท	130	3.52	.935	.082
	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	96	3.39	.917	.094
	ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	98	3.10	.734	.074
	ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	76	3.41	.727	.083
	Total	400	3.34	.902	.045
ละครพื้นบ้าน	ต่ำกว่า 5,000 บาท	130	3.52	.905	.079
	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	96	3.48	.910	.093
	ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	98	3.20	.913	.092
	ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	76	3.43	.841	.096
	Total	400	3.42	.902	.045

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ละครโศกนาฏกรรม	Between Groups	4.462	3	1.487	2.528	.057
	Within Groups	232.956	396	.588		
	Total	237.418	399			
ละครดลกขบขัน	Between Groups	4.462	3	1.487	2.528	.057
	Within Groups	232.956	396	.588		
	Total	237.418	399			
ละครชีวิตรักอิงนิยาย	Between Groups	.958	3	.319	.469	.704
	Within Groups	269.590	396	.681		
	Total	270.549	399			
ละครเขินดีเมนเทิลดราม่า	Between Groups	2.715	3	.905	1.600	.189
	Within Groups	224.000	396	.566		
	Total	226.715	399			
ละครชีวิตเรingers	Between Groups	11.479	3	3.826	5.933	.001
	Within Groups	255.376	396	.645		
	Total	266.855	399			
ละครการต่อสู้	Between Groups	12.410	3	4.137	5.317	.001
	Within Groups	308.112	396	.778		
	Total	320.522	399			
ละครตื่นเต้นผจญภัย	Between Groups	12.410	3	4.137	5.317	.001
	Within Groups	308.112	396	.778		
	Total	320.522	399			
ละครลึกลับสยองขวัญ	Between Groups	11.917	3	3.972	4.777	.003
	Within Groups	329.331	396	.832		
	Total	341.249	399			
ละครฆาตกรรม	Between Groups	6.705	3	2.235	2.517	.058
	Within Groups	351.705	396	.888		
	Total	358.411	399			
ละครสืบสวนสอบสวน	Between Groups	10.291	3	3.430	4.770	.003
	Within Groups	284.773	396	.719		
	Total	295.064	399			
ละครพื้นบ้าน	Between Groups	6.423	3	2.141	2.664	.048
	Within Groups	318.242	396	.804		
	Total	324.666	399			

Multiple Comparisons

LSD

Dependent Variable	(I) รายได้ต่อเดือน	(J) รายได้ต่อเดือน	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	
ละครโศกนาฏกรรม	ต่ำกว่า 5,000 บาท	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	-.02	.103	.835	
		ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	.25(*)	.103	.017	
		ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	.08	.111	.444	
	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท	.02	.103	.835	
		ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	.27(*)	.110	.016	
		ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	.11	.118	.367	
	ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท	-.25(*)	.103	.017	
		ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	-.27(*)	.110	.016	
		ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	-.16	.117	.172	
	ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท	-.08	.111	.444	
		ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	-.11	.118	.367	
		ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	.16	.117	.172	
	ละครดลกขบขัน	ต่ำกว่า 5,000 บาท	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	-.02	.103	.835
			ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	.25(*)	.103	.017
			ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	.08	.111	.444
ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท		ต่ำกว่า 5,000 บาท	.02	.103	.835	
		ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	.27(*)	.110	.016	
		ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	.11	.118	.367	
ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท		ต่ำกว่า 5,000 บาท	-.25(*)	.103	.017	
		ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	-.27(*)	.110	.016	
		ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	-.16	.117	.172	
ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท		ต่ำกว่า 5,000 บาท	-.08	.111	.444	
		ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	-.11	.118	.367	
		ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	.16	.117	.172	

LSD

Dependent Variable	(I) รายได้ต่อเดือน	(J) รายได้ต่อเดือน	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	
ละครชีวิตรักอิงนิยาย	ต่ำกว่า 5,000 บาท	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	.06	.111	.596	
		ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	.13	.110	.238	
		ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	.05	.119	.701	
		ต่ำกว่า 5,000 บาท	ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	-.06	.111	.596
	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท	ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	.07	.118	.547
		ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	-.01	.127	.917
		ต่ำกว่า 5,000 บาท	ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	-.13	.110	.238
		ต่ำกว่า 5,000 บาท	ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	-.07	.118	.547
	ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท	ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	-.08	.126	.503
		ต่ำกว่า 5,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท	-.05	.119	.701
		ต่ำกว่า 5,000 บาท	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	.01	.127	.917
		ต่ำกว่า 5,000 บาท	ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	.08	.126	.503
	ละครเข็นดินเมน เทีลตรามา	ต่ำกว่า 5,000 บาท	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	.01	.101	.911
			ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	.20(*)	.101	.045
			ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	.09	.109	.423
			ต่ำกว่า 5,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท	-.01	.101
ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท		ต่ำกว่า 5,000 บาท	ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	.19	.108	.077
		ต่ำกว่า 5,000 บาท	ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	.08	.115	.512
		ต่ำกว่า 5,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท	-.20(*)	.101	.045
		ต่ำกว่า 5,000 บาท	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	-.19	.108	.077
ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท	ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	-.12	.115	.315	
	ต่ำกว่า 5,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท	-.09	.109	.423	
	ต่ำกว่า 5,000 บาท	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	-.08	.115	.512	
	ต่ำกว่า 5,000 บาท	ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	.12	.115	.315	

LSD

Dependent Variable	(I) รายได้ต่อเดือน	(J) รายได้ต่อเดือน	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	
ละครชีวิตเรียมรมย์	ต่ำกว่า 5,000 บาท	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	.16	.108	.141	
		ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	.40(*)	.107	.000	
		ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	.37(*)	.116	.002	
	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท	-.16	.108	.141
		ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	.24(*)	.115	.036
		ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	.21	.123	.090
	ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท	-.40(*)	.107	.000
		ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	-.24(*)	.115	.036
		ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	-.03	.123	.788
	ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท	-.37(*)	.116	.002
		ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	-.21	.123	.090
		ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	.03	.123	.788
ละครการต่อสู้	ต่ำกว่า 5,000 บาท	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	.35(*)	.119	.004	
		ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	.42(*)	.118	.000	
		ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	.14	.127	.273	
	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท	-.35(*)	.119	.004
		ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	.08	.127	.551
		ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	-.21	.135	.125
	ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท	-.42(*)	.118	.000
		ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	-.08	.127	.551
		ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	-.28(*)	.135	.036
	ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท	-.14	.127	.273
		ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	.21	.135	.125
		ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	.28(*)	.135	.036

LSD

Dependent Variable	(I) รายได้ต่อเดือน	(J) รายได้ต่อเดือน	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	
ละครตื่นเต้นผจญภัย	ต่ำกว่า 5,000 บาท	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	.35(*)	.119	.004	
		ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	.42(*)	.118	.000	
		ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	.14	.127	.273	
		ต่ำกว่า 5,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท	-.35(*)	.119	.004
	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	.08	.127	.551	
		ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	-.21	.135	.125	
		ต่ำกว่า 5,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท	-.42(*)	.118	.000
		ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	-.08	.127	.551
	ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	-.28(*)	.135	.036
		ต่ำกว่า 5,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท	-.14	.127	.273
		ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	.21	.135	.125
		ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	.28(*)	.135	.036
	ละครลึกลับสยองขวัญ	ต่ำกว่า 5,000 บาท	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	.32(*)	.123	.011
			ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	.43(*)	.122	.000
ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท			.16	.132	.224	
ต่ำกว่า 5,000 บาท			ต่ำกว่า 5,000 บาท	-.32(*)	.123	.011
ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท		ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	.12	.131	.362	
		ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	-.15	.140	.270	
		ต่ำกว่า 5,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท	-.43(*)	.122	.000
		ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	-.12	.131	.362
ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท		ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	-.27(*)	.139	.050
		ต่ำกว่า 5,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท	-.16	.132	.224
		ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	.15	.140	.270
		ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	.27(*)	.139	.050

LSD

Dependent Variable	(I) รายได้ต่อเดือน	(J) รายได้ต่อเดือน	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
ผลกระทบ	ต่ำกว่า 5,000 บาท	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	.31(*)	.127	.014
		ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	.23	.126	.064
		ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	.07	.136	.629
	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท	-.31(*)	.127	.014
		ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	-.08	.135	.562
		ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	-.25	.145	.088
	ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท	-.23	.126	.064
		ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	.08	.135	.562
		ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	-.17	.144	.242
	ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท	-.07	.136	.629
		ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	.25	.145	.088
		ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	.17	.144	.242
ผลกระทบสืบสวนสอบสวน	ต่ำกว่า 5,000 บาท	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	.13	.114	.249
		ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	.42(*)	.113	.000
		ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	.11	.122	.358
	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท	-.13	.114	.249
		ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	-.29(*)	.122	.018
		ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	-.02	.130	.884
	ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท	-.42(*)	.113	.000
		ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	-.29(*)	.122	.018
		ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	-.31(*)	.130	.018
	ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท	-.11	.122	.358
		ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	.02	.130	.884
		ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	.31(*)	.130	.018

LSD

Dependent Variable	(I) รายได้ต่อเดือน	(J) รายได้ต่อเดือน	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	
ละครพื้นบ้าน	ต่ำกว่า 5,000 บาท	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	.04	.121	.716	
		ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	.32(*)	.120	.007	
		ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	.10	.129	.451	
	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท	-.04	.121	.716
		ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	.28(*)	.129	.031
		ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	.05	.138	.696
	ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท	-.32(*)	.120	.007
		ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	-.28(*)	.129	.031
		ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	-.22	.137	.102
	ตั้งแต่ 15,000 ถึง 20,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท	-.10	.129	.451
		ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	ตั้งแต่ 5,000 ถึง 10,000 บาท	-.05	.138	.696
		ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	ตั้งแต่ 10,001 ถึง 15,000 บาท	.22	.137	.102

* The mean difference is significant at the .05 level.

Regression

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.500 ^a	.250	.248	.669
2	.550 ^b	.303	.299	.646

a. Predictors: (Constant), ค่านิยมทางวัฒนธรรม

b. Predictors: (Constant), ค่านิยมทางวัฒนธรรม, ค่านิยมทางสุนทรียภาพ

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	1.685	.158		10.630	.000
	ค่านิยมทางวัฒนธรรม	.518	.045	.500	11.523	.000
2	(Constant)	1.411	.161		8.770	.000
	ค่านิยมทางวัฒนธรรม	.344	.054	.332	6.394	.000
	ค่านิยมทางสุนทรียภาพ	.259	.047	.285	5.483	.000

a. Dependent Variable: ละครโทรทัศน์

Regression**Model Summary**

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.500 ^a	.250	.248	.669
2	.550 ^b	.303	.299	.646

a. Predictors: (Constant), ค่านิยมทางวัฒนธรรม

b. Predictors: (Constant), ค่านิยมทางวัฒนธรรม, ค่านิยมทางสุนทรียภาพ

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	1.685	.158		10.630	.000
	ค่านิยมทางวัฒนธรรม	.518	.045	.500	11.523	.000
2	(Constant)	1.411	.161		8.770	.000
	ค่านิยมทางวัฒนธรรม	.344	.054	.332	6.394	.000
	ค่านิยมทางสุนทรียภาพ	.259	.047	.285	5.483	.000

a. Dependent Variable: ละครตลกขบขัน

Regression

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.474 ^a	.224	.222	.726
2	.531 ^b	.282	.279	.699
3	.542 ^c	.294	.289	.695

- a. Predictors: (Constant), คำนิยมทางสุนทรียภาพ
- b. Predictors: (Constant), คำนิยมทางสุนทรียภาพ, คำนิยมทางวัตถุ
- c. Predictors: (Constant), คำนิยมทางสุนทรียภาพ, คำนิยมทางวัตถุ, คำนิยมทางวัฒนธรรม

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	1.786	.149		11.980	.000
	ค่านิยมทางสุนทรียภาพ	.460	.043	.474	10.726	.000
2	(Constant)	1.478	.154		9.626	.000
	ค่านิยมทางสุนทรียภาพ	.379	.044	.390	8.676	.000
	ค่านิยมทางวัตถุ	.208	.037	.255	5.663	.000
3	(Constant)	1.250	.177		7.083	.000
	ค่านิยมทางสุนทรียภาพ	.308	.051	.317	5.986	.000
	ค่านิยมทางวัตถุ	.188	.037	.231	5.048	.000
	ค่านิยมทางวัฒนธรรม	.152	.059	.137	2.565	.011

- a. Dependent Variable: ละครวีวัตถุรักรังนียาย

Regression

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.486 ^a	.236	.234	.660
2	.551 ^b	.304	.300	.631
3	.573 ^c	.328	.323	.620

- a. Predictors: (Constant), คำนิยมทางวัฒนธรรม
- b. Predictors: (Constant), คำนิยมทางวัฒนธรรม, คำนิยมทางสังคม
- c. Predictors: (Constant), คำนิยมทางวัฒนธรรม, คำนิยมทางสังคม, ค่านิยมทางสุนทรียภาพ

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	1.626	.156		10.401	.000
	ค่านิยมทางวัฒนธรรม	.492	.044	.486	11.092	.000
2	(Constant)	1.349	.156		8.650	.000
	ค่านิยมทางวัฒนธรรม	.356	.048	.352	7.460	.000
	ค่านิยมทางสังคม	.263	.042	.292	6.198	.000
3	(Constant)	1.207	.158		7.646	.000
	ค่านิยมทางวัฒนธรรม	.258	.053	.255	4.832	.000
	ค่านิยมทางสังคม	.217	.043	.241	5.006	.000
	ค่านิยมทางสุนทรียภาพ	.181	.047	.203	3.827	.000

a. Dependent Variable: ละครเข็นดินเมนเทิลดรามมา

Regression

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.483 ^a	.233	.231	.717
2	.525 ^b	.276	.272	.698
3	.541 ^c	.293	.287	.690

a. Predictors: (Constant), ค่านิยมทางวัฒนธรรม

b. Predictors: (Constant), ค่านิยมทางวัฒนธรรม, ค่านิยมทางสุนทรียภาพ

c. Predictors: (Constant), ค่านิยมทางวัฒนธรรม, ค่านิยมทางสุนทรียภาพ, ค่านิยมทางสังคม

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	1.663	.170		9.788	.000
	ค่านิยมทางวัฒนธรรม	.530	.048	.483	11.004	.000
2	(Constant)	1.403	.174		8.065	.000
	ค่านิยมทางวัฒนธรรม	.364	.058	.332	6.271	.000
	ค่านิยมทางสุนทรียภาพ	.247	.051	.256	4.835	.000
3	(Constant)	1.294	.176		7.361	.000
	ค่านิยมทางวัฒนธรรม	.318	.059	.289	5.342	.000
	ค่านิยมทางสุนทรียภาพ	.202	.053	.210	3.852	.000
	ค่านิยมทางสังคม	.148	.048	.152	3.066	.002

a. Dependent Variable: ละครชิวัดเริงรมย์

Regression

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.418 ^a	.175	.173	.815
2	.456 ^b	.208	.204	.800
3	.474 ^c	.224	.218	.792

- a. Predictors: (Constant), ค่านิยมทางสุนทรียภาพ
- b. Predictors: (Constant), ค่านิยมทางสุนทรียภาพ, ค่านิยมทางวัฒนธรรม
- c. Predictors: (Constant), ค่านิยมทางสุนทรียภาพ, ค่านิยมทางวัฒนธรรม, ค่านิยมทางวัตถุ

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	1.852	.167		11.065	.000
	ค่านิยมทางสุนทรียภาพ	.442	.048	.418	9.178	.000
2	(Constant)	1.393	.199		6.987	.000
	ค่านิยมทางสุนทรียภาพ	.301	.059	.285	5.149	.000
	ค่านิยมทางวัฒนธรรม	.271	.067	.225	4.065	.000
3	(Constant)	1.278	.201		6.348	.000
	ค่านิยมทางสุนทรียภาพ	.274	.059	.259	4.671	.000
	ค่านิยมทางวัฒนธรรม	.230	.067	.191	3.411	.001
	ค่านิยมทางวัตถุ	.124	.042	.139	2.913	.004

- a. Dependent Variable: ละครการต่อสู้

Regression

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.418 ^a	.175	.173	.815
2	.456 ^b	.208	.204	.800
3	.474 ^c	.224	.218	.792

- a. Predictors: (Constant), ค่านิยมทางสุนทรียภาพ
- b. Predictors: (Constant), ค่านิยมทางสุนทรียภาพ, ค่านิยมทางวัฒนธรรม
- c. Predictors: (Constant), ค่านิยมทางสุนทรียภาพ, ค่านิยมทางวัฒนธรรม, ค่านิยมทางวัตถุ

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	1.852	.167		11.065	.000
	ค่านิยมทางสุนทรียภาพ	.442	.048	.418	9.178	.000
2	(Constant)	1.393	.199		6.987	.000
	ค่านิยมทางสุนทรียภาพ	.301	.059	.285	5.149	.000
	ค่านิยมทางวัฒนธรรม	.271	.067	.225	4.065	.000
3	(Constant)	1.278	.201		6.348	.000
	ค่านิยมทางสุนทรียภาพ	.274	.059	.259	4.671	.000
	ค่านิยมทางวัฒนธรรม	.230	.067	.191	3.411	.001
	ค่านิยมทางวัตถุ	.124	.042	.139	2.913	.004

a. Dependent Variable: ละครตื่นเดินผจญภัย

Regression**Model Summary**

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.412 ^a	.170	.168	.844
2	.465 ^b	.216	.212	.821
3	.483 ^c	.233	.228	.813

- a. Predictors: (Constant), ค่านิยมทางสังคม
 b. Predictors: (Constant), ค่านิยมทางสังคม, ค่านิยมทางวัฒนธรรม
 c. Predictors: (Constant), ค่านิยมทางสังคม, ค่านิยมทางวัฒนธรรม, ค่านิยมทางวัตถุ

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	2.002	.149		13.447	.000
	ค่านิยมทางสังคม	.455	.050	.412	9.018	.000
2	(Constant)	1.312	.203		6.461	.000
	ค่านิยมทางสังคม	.332	.055	.300	6.006	.000
	ค่านิยมทางวัฒนธรรม	.301	.062	.243	4.855	.000
3	(Constant)	1.257	.202		6.229	.000
	ค่านิยมทางสังคม	.205	.069	.185	2.952	.003
	ค่านิยมทางวัฒนธรรม	.290	.062	.233	4.703	.000
	ค่านิยมทางวัตถุ	.162	.055	.178	2.980	.003

a. Dependent Variable: ละครลึกลับสยองขวัญ

Regression

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.408 ^a	.167	.165	.866
2	.458 ^b	.209	.205	.845
3	.471 ^c	.222	.216	.839

- a. Predictors: (Constant), คำนิยมทางวัตถุ
 b. Predictors: (Constant), คำนิยมทางวัตถุ, คำนิยมทางวัฒนธรรม
 c. Predictors: (Constant), คำนิยมทางวัตถุ, คำนิยมทางวัฒนธรรม, คำนิยมทางสังคม

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	2.087	.128		16.350	.000
	ค่านิยมทางวัตถุ	.383	.043	.408	8.921	.000
2	(Constant)	1.322	.207		6.391	.000
	ค่านิยมทางวัตถุ	.310	.045	.331	6.942	.000
	ค่านิยมทางวัฒนธรรม	.281	.061	.221	4.633	.000
3	(Constant)	1.232	.208		5.912	.000
	ค่านิยมทางวัตถุ	.222	.056	.237	3.952	.000
	ค่านิยมทางวัฒนธรรม	.229	.064	.180	3.599	.000
	ค่านิยมทางสังคม	.181	.072	.160	2.537	.012

- a. Dependent Variable: ละครฆาตกรรม

Regression

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.486 ^a	.236	.234	.752
2	.515 ^b	.265	.261	.739

- a. Predictors: (Constant), คำนิยมทางวัฒนธรรม
 b. Predictors: (Constant), คำนิยมทางวัฒนธรรม, คำนิยมทางสังคม

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	1.430	.178		8.020	.000
	ค่านิยมทางวัฒนธรรม	.561	.051	.486	11.095	.000
2	(Constant)	1.225	.183		6.699	.000
	ค่านิยมทางวัฒนธรรม	.460	.056	.399	8.231	.000
	ค่านิยมทางสังคม	.195	.050	.190	3.926	.000

a. Dependent Variable: ละครสืบสวนสอบสวน

Regression**Model Summary**

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.499 ^a	.249	.247	.783
2	.537 ^b	.289	.285	.763

a. Predictors: (Constant), ค่านิยมทางวัฒนธรรม

b. Predictors: (Constant), ค่านิยมทางวัฒนธรรม, ค่านิยมทางสุนทรียภาพ

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	1.332	.185		7.182	.000
	ค่านิยมทางวัฒนธรรม	.604	.053	.499	11.487	.000
2	(Constant)	1.055	.190		5.551	.000
	ค่านิยมทางวัฒนธรรม	.428	.064	.353	6.738	.000
	ค่านิยมทางสุนทรียภาพ	.262	.056	.246	4.697	.000

a. Dependent Variable: ละครพื้นบ้าน

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - สกุล	นางสาวฟ้ารุ่ง ยุติธรรม
วัน เดือน ปี เกิด	6 เมษายน 2530
ที่อยู่	ที่อยู่ปัจจุบัน 129/1 ม.6 ต.บางพูน อ.เมือง จ.ปทุมธานี 12000
ประวัติการศึกษา	จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศิลปศาสตร์
ประวัติการทำงาน	มิสไทยแลนด์ยูนิเวิร์ส 2550 เจ้าของและครูใหญ่ โรงเรียนสอนบุคลิกภาพเทียร์่า (2555) เจ้าของ INTERPLAY Productions Ltd.,co (2555)
เบอร์โทรศัพท์	029588026
อีเมล	k_farung@hotmail.com

